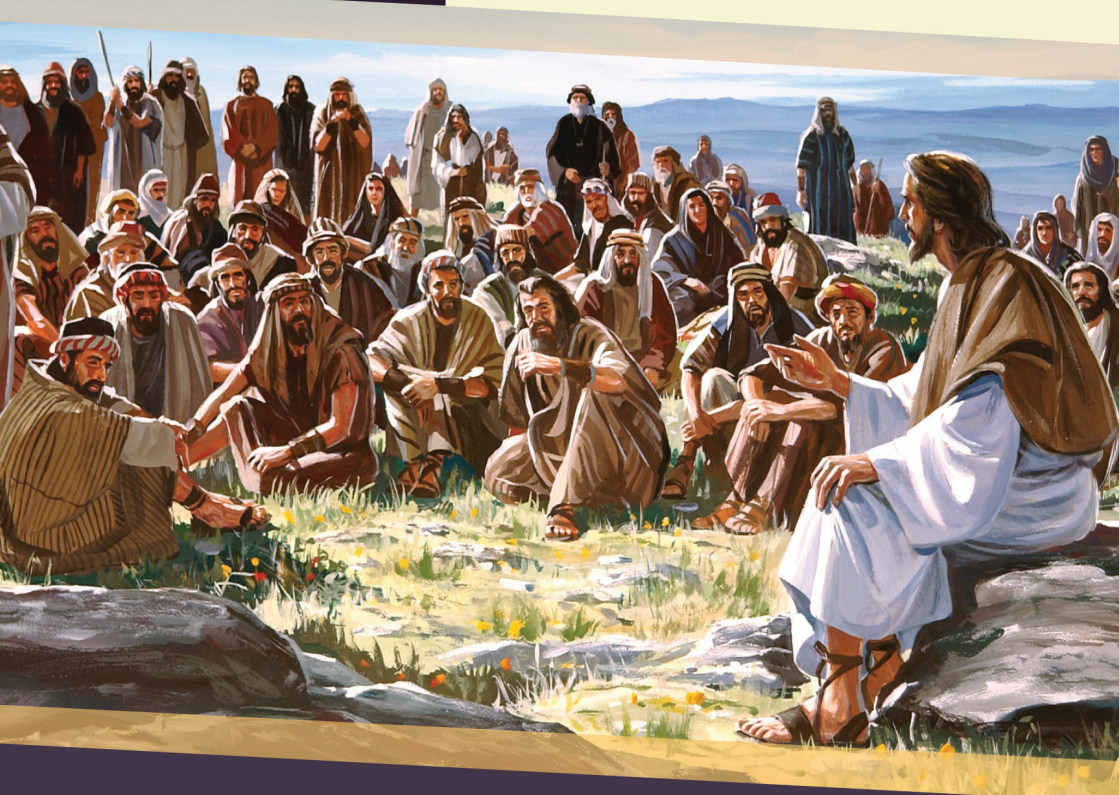

2025.
SIJEČANJ - OŽUJAK

Sv. 101, br. 1.

Biblijske lekcije

PRVI DIO

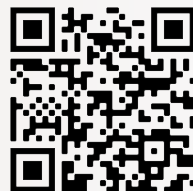
Evandjelje po Ivanu

Voljeni učenik predstavlja Isusa Krista, vječnog Sina Božjega i božanski lijek za grijeh cijeloga svijeta.

1. Evanđelje po Ivanu	5
2. Janje Božje	10
3. Svadba u Kani	15
4. Isus u Hramu	20
5. Isus i Nikodem	26
6. Djelovanje Svetog Duha	31
7. Isus i Ivan Krstitelj	36
8. Isus i Samarijanka	41
9. Rođenje misionara	47
10. Isus i sin kraljevskog činovnika	52
11. Isus i hromi čovjek kod Betesde	57
12. Autoritet Sina	62
13. Isus hrani mnoštvo	67

Biblijske lekcije, su program za svakodnevno proučavanje koji se temelji isključivo na Bibliji i Duhu proroštva bez dodatnih komentara. Citati su što kraći, koliko je to moguće, kako bi pružili jezgrovitu, izravnu misao. Zagrade [] su dodane u nekim slučajevima kako bi se osigurala jasnoća, ispravan kontekst i lakoća čitanja. Snažno preporučamo dublje proučavanje izvornih materijala.

Izdavač:	Seventh Day Adventist Reform Movement, General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
Za Hrvatsku:	Reformni pokret adventista sedmog dana, Ribnička 12, 10110 Zagreb
Tel./fax:	+385 91 5446 554
E-mail:	info@rpsasd.hr
Internet:	rpsasd.hr
Instagram:	@sdarm.croatia
Youtube:	youtube.com/user/rpsasdtube
Biblijski stihovi preuzeti iz prijevoda:	Biblija: Živa riječ ili Varaždinska Biblija
Mobilna aplikacija:	iOS / Android - SDARM Mobile XP
Odgovorni urednik:	Boris Bosanac

Internet sadržaji

ISSN 1333 2600

Predgovor

Ove godine ćemo tijekom četiri tromjesečja proučavati Evanđelje po Ivanu. Iz skromnosti, autor četvrtog evanđelja se ne predstavlja, niti sebe spominje kao jednog od dvojice učenika koji su prvi slijedili Isusa (Ivan 1:37). Umjesto toga, on aludira na "drugog učenika", "onog učenika", "učenika kojega je ljubio", "učenika kojega je Isus ljubio" i "učenika koji o tome svjedoči" (Ivan 18:15; 19:26; 21:20, 23, 24). Činjenica da su drugi istaknuti učenici spomenuti poimence dok je Ivanovo ime izostavljeno ukazuje na to da je on morao biti autor tog evanđelja.

Prema Duhu proroštva, autor četvrtog evanđelja bio je Ivan, "učenik kojega je Isus ljubio". Bio je jedan od trojice učenika koji su svjedočili Kristovoj slavi na gori preobraženja i Njegovoj agoniji u vrtu neposredno prije Njegovog uhićenja. Njegov je život izvanredan primjer koji pokazuje kako Božja sila može potpuno preobraziti "sina groma" u čovjeka puna ljubavi i dubokog duhovnog razumijevanja.

"Ivan se držao Krista kao što se loza drži čvrstog stupa. Za svoga Učitelja hrabro se suočio s opasnostima sudnice i zadržao se u blizini križa, a na vijest da je Krist uskrsnuo požurio je do groba, u svojoj revnosti nadmašivši čak i nagloga Petra.

Privržena ljubav i nesebična odanost koju nalazimo u Ivanovu životu i karakteru pružaju pouke neizrecive vrijednosti za kršćansku Crkvu. Ivan nije po prirodi posjedovao svetost karaktera koja se poslije očitovala u njegovom životu. U naravi je imao ozbiljne nedostatke. Bio je ne samo ohol, samosvjestan i željan časti, već i nagao i osvetoljubiv. On i njegov brat nazvani su 'sinovi groma'. Loš temperament, želja za osvetom, duh kritiziranja – sve je to bilo prisutno u ljubljenom učeniku. Ali iza svega toga božanski je Učitelj vidio gorljivo, iskreno i ljubazno srce. Isus je ukorio njegovu sebičnost, razočarao njegove težnje, iskušao njegovu vjeru. No otkrio mu je ono za čim je težila njegova duša – ljepotu svetosti i snagu ljubavi koja preobražava." - *Djela apostola, str. 539.540.*

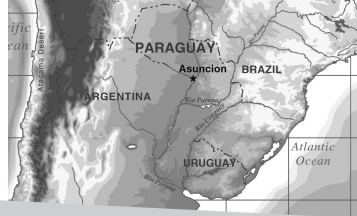
Svi drevni autoriteti kažu da je Evanđelje po Ivanu napisano u Efezu oko 90. godine naše ere ili ranije. Učenik je bio bačen u kotao s kipućim uljem i izbjegao je smrt čudom, a nakon toga je protjeran na otok Patmos (Otkrivenje 1:9). Tamo je napisao Otkrivenje. Dolazak Nerve na prijestolje (96. g.) omogućio mu je povratak u Efez, gdje se vjeruje da je nastavio boraviti do svoje smrti za vrijeme Trajanove vladavine (98. – 117.).

Neka Kristov Duh vodi naše proučavanje tijekom ovog tromjesečja i dotakne naša srca kao odgovor na Njegovu ljubav!

Generalna konferencija, Odjel za subotnju školu

Dar prve subote

Subota, 4. siječnja 2025.

Višenamjenski centar za zdravstvo i obrazovanje u Paragvaju

Republika Paragvaj je zemlja bez izlaza na more u Južnoj Americi, gdje graniči s Argentinom, Bolivijom i Brazilom. Stanovništvo broji oko 6,1 milijuna stanovnika, od kojih su 96,1% kršćani (88,3% rimokatolici i 7,8% druge kršćanske vjere); 2,6% ne ispovijeda nikakvu vjeru, a ostali su druge vjere ili se nisu izjasnili. Nacionalno gospodarstvo temelji se primarno na poljoprivredi, posebice na uzgoju soje, a tijekom posljednjih 50 godina, Paragvaj je također razvio golemu industriju hidroelektrana.

Prvi članovi Reformnog pokreta stigli su ovamo iz Mađarske 1940-ih godina, a rad se dalje proširio 1950-ih kroz rad kolportera, a kasnije 1970-ih kroz medicinski misionarski rad. Trenutno imamo prekrasne grupe vjernih članova u većim gradovima.

Tijekom mnogo godina smo imali centar za prirodno liječenje koji je djelovao u glavnom gradu Asunciónu, omogućujući nam da dijelimo evanđelje s mnogim dušama i promoviramo način života naroda Božjeg ostatka. Uz Božju pomoć i naš interdisciplinarni tim stručnjaka, nadamo se da ćemo oživjeti ovo lječilište. Zasada funkcionira samo ambulanta u gradu a s planiranim proširenjem na selu želimo ispuniti božanski nalog: "Iselite se iz gradovima. Uspostavite svoje sanatorije, svoje škole i sjedišta daleko od na-pućenih centara." — *Odabrane poruke, knj. 2, str. 228.*

S ovom vizijom na umu, kupili smo zemljište u lijepom ruralnom području u regiji Paraguarí, oko 66 km od glavnog grada. Na imanju već imamo molitveni dom i stan za propovjednika, ali ovo je tek početak. Cilj je uspostaviti višenamjenski centar sa zdravstvenim centrom, crkvenom školom, molitvenim domom i objektom za razvoj samostalnih poduzeća proizvodnje zdrave prehrane.

Obraćamo se velikodušnosti naše braće i sestara širom svijeta da nam pomognu ostvariti ovaj cilj. Vaša suradnja dat će novi poticaj posljednjoj fazi potrebnoj za završetak projekta. Imamo sigurnost u Božjoj sili i predivnoj milosti i vjerujemo da će Gospodin blagosloviti napore naše zajednice diljem svijeta kako bi osnažili i proširili evangelizaciju u ovom dijelu Njegovog vinograda.

Vaša braća i sestre iz Paragvajskog polja

Evandjelje po Ivanu

STIH ZA UPAMTITI: "I Riječ tijelom postade, i nastani se među nama. I vidjesmo slavu njegovu, slavu kao jedinorođena od Oca, puna milosti i istine" (Ivan 1:14).

Predlažemo da pročitate: *Patrijarsi i proroci, str. 44–51, 111–116.*

"Od vječnosti je Krist bio sjedinjen s Ocem, a kada je na sebe uzeo ljudsku prirodu, i dalje je bio jedno s Bogom." — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 228.*

1. ISUS, JEDNO S OCEM

Nedjelja 29. prosinca

a. Što Božja riječ kaže o Isusu prije Njegovog utjelovljenja? Ivan 1:1, 2.

Ivan 1:1 U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše u Boga, i Riječ bijaše Bog. Ivan 1:2 Ona u početku bijaše u Boga.

"Gospod Isus Krist bio je jedno s Ocem od vječnih vremena; On je bio 'obličje Boga', obličje Njegove veličine i veličanstva, 'sjajnost Njegove slave'. On je došao na naš svijet kako bi objavio ovu slavu. On je došao na ovu grijehom pomračenu Zemlju da otkrije svjetlost Božje ljubavi, da bude 'Bog s nama'. Stoga je za Njega prorečeno: 'Dat će mu ime Emanuel.' — *Želja vjekova, str. 19.*

"Krist, Riječ, jedinorođeni od Boga, bio je jedno s vječnim Ocem – jedno po prirodi, po karakteru, po namjeri – jedino biće koje je moglo sudjelovati u svim Božjim savjetima i nakanama." — *Patrijarsi i proroci, str. 34.*

b. Kako su na Isusa gledali Otac i anđeli? Psalam 45:6; Izaija 9:6; Hebrejima 1:3, 6–8.

Psalam 45:6 Prijestolje je tvoje, Bože, u vijek vijeka; žezlo pravednosti žezlo je tvojega kraljevstva. Izaija 9:6 Jer dijete nam se rodilo, sin nam je podaren; i na njegovu će ramenu biti vlast. I nadjenut će mu ime: Čudesnik, Savjetnik, Bog silni, Otac vječni, Knez mira. Hebrejima 1:3 On, koji je odsjaj slave i otisak bića njegova te sve nosi riječju sile svoje, pošto kroz sebe izvrši očišćenje grijeha naših, sjede zdesna Veličanstvu u visinama; 1:6 I opet, kad uvede Prvorođenca u svijet, reče: I neka mu se poklone svi anđeli Božji. 1:7 I za anđele veli: Koji anđele svoje čini vjetrovima i službenike svoje plamenom ognjenim. 1:8 Ali za Sina: Prijestolje je tvoje, Bože, u vijek vijeka; žezlo pravednosti žezlo je tvojega kraljevstva.

"Anđeli su Božje slugue, koji odsjajuju svjetlošću koja se širi iz njegove prisutnosti i brzo šire krila da izvrše njegovu volju. Ali Sin, Božji pomazanik, 'otisak njegove biti', 'odsjev njegova sjaja', 'koji svemir uzdržava svojoj silnom riječi', ima vrhovnu vlast nad svima njima." — *Patrijarsi i proroci, str. 34.*

a. Tko je stvorio sve što postoji? Ivan 1:3, 10; Kološanima 1:15–17; Hebrejima 1:2.

Ivan 1:3 Sve po njoj postade i bez nje ne postade ništa što je postalo. Ivan 1:10 Na svijetu bijaše, i svijet po njemu postade, i svijet ga ne upozna.

Kološanima 1:15 On je slika Boga nevidljivoga, prvorođenac svakoga stvorenja. Kološanima 1:16 Jer u njemu je sve stvoreno, što je na nebesima i što je na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo prijestolja bilo gospodstva bilo poglavarstva bilo vlasti — sve je po njemu i za njega stvoreno. Kološanima 1:17 I on je prije svega i sve u njemu postoji.

Hebrejima 1:2 a u ovim posljednjim danima prosincagovori nama po Sinu, kojega postavi baštinikom svega, po kojemu i sazda svjetove.

"Krist je bio Onaj koji je razastro nebesa i položio temelje Zemlji. Njegova je ruka postavila svjetove u prostoru i oblikovala poljsko cvijeće. 'Učvrstio je planine jakošću svojom.' 'Njegovo je more, on ga je stvorio.' (Psalam 65:6; 95:5) On je ispunio Zemlju ljepotom i zrak pjesmom. On je ispisao poruku Očeve ljubavi na svim djelima na zemlji, u zraku i na nebu." — *Želja vjekova, str. 20.*

b. Objasnite način na koji su bili stvoreni svjetovi i čitav svemir. Psalam 33:6, 9; 104:1–6.

Psalam 33:6 Riječju Gospodnjom nebesa su stvorena, i dahom usta njegovih sva vojska njihova. Psalam 33:9 Jer on reče — i postade, on zapovjedi — i nastala.

"Bog je govorio i Njegove su riječi stvorile Njegova djela u prirodnom svijetu. Božja stvorenja samo su spremnik sredstava koji je spreman da ih On može trenutno upotrijebiti na svoju radost i zadovoljstvo." — *Biblijski komentari, knj. 1, str. 1081.*

"Kad je Zemlja izašla iz ruku svog Tvorca, bila je osobito lijepa. Površina joj je bila prekrivena planinama, brdima i ravnica, protkana mirnim rijekama i prekrasnim jezerima, a planine i brda nisu bili vrletni i krševiti, prepuni strmina i ponora kao danas; oštri, krševiti rubovi stijena bili su zakopani ispod plodne zemlje po kojoj je posvuda raslo bogato zeleno raslinje. Nije bilo odvratnih močvara ili neplodnih pustinja. Oči su na svakom mjestu gledale dražesno grmlje i nježno cvijeće. Visoravni su bile okrunjene stablima veličanstvenijim od onih koja danas postoje. Zrak je bio čist i zdrav. Cijeli je krajolik ljepotom nadmašivao ukrašene vrtove najponosnijih palača. Anđeoska su bića sa zadovoljstvom promatrala ovaj prizor i radovala se prekrasnim Božjim djelima." — *Patrijarsi i proroci, str. 44.*

"Biblija ne priznaje duge vjekove tijekom kojih je iz kaosa postupno nastajala Zemlja. Sveti zapisi kažu da se svaki naredni dan stvaranja sastojao od večeri i jutra, kao i svi drugi dani nakon toga. Na kraju svakog dana iznosi se rezultat Stvoriteljeva djelovanja." — *Patrijarsi i proroci, str. 112.*

a. Tko je Stvoritelj svakog života i svjetlosti te kakvu korist mi imamo od toga? Ivan 1:4–9; Djela 17:28.

Ivan 1:4 U njoj bijaše život, i život bijaše svjetlo ljudima. Ivan 1:5 I svjetlo svijetli u tami, i tama ga ne obuze. Ivan 1:6 Bî čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. Ivan 1:7 On dođe za svjedočanstvo da posvjedoči za Svjetlo, da svi uzvjeruju po njemu. Ivan 1:8 Ne bijaše on Svjetlo, nego da posvjedoči za Svjetlo. Ivan 1:9 Bijaše Svjetlo istinsko, koje rasvjetljuje svakoga čovjeka koji dolazi na svijet.

Djela 17:28 Ta u njemu živimo i mičemo se i jesmo, kao što i neki od vaših pjesnika rekoše: 'Ta i rod smo njegov.'

"[Krist] je bio taj koji je govorio kroz sve koji su kroz stoljeća objavljivali Božju riječ čovjeku. Sve izvrsnosti i talenti koji se očituju u najvećim i najplemenitijim pojedincima ove zemlje samo su Njegov odraz." — *Odgoj, str. 73.*

"Krist je 'Svjetlo koje rasvjetljuje svakog čovjeka koji dolazi na svijet.' (Ivan 1:9). Kao što kroz Krista svako ljudsko biće ima život, tako i kroz Njega svaka duša prima neku zraku božanske svjetlosti." — *Odgoj, str. 29.*

"Božja se moć još uvijek otkriva u održavanju i očuvanju Njegovih stvaranja. Srce ne kuca samo zato što mehanizam koji se jednom pokrene nastavlja djelovati vlastitom inherentnom energijom niti samo dah slijedi dah. Svaki dah, svaki otkucaj srca, dokaz je brige Onoga u kojemu živimo i krećemo se i postojimo. Od najmanjeg kukca do čovjeka, svako živo biće svakodnevno ovisi o Njegovoj brizi. . . .

Moćna sila koja djeluje kroz cijelu prirodu i održava sve stvari nije, kako tvrde neki znanstvenici, samo sveprožimajuće načelo, pokretačka energija. Bog je duh; ali je On i osoba, jer je čovjek stvoren na Njegovu sliku. Kao osoba, Bog se otkrio u svome Sinu." — *Odgoj, str. 131.*

b. Što Isus kaže o sebi? Ivan 9:5; 8:12; 3:19; 12:46.

Ivan 9:5 Dok sam na svijetu, svjetlo sam svijeta. «Ivan 8:12 Ponovno im dakle Isus reče govoreći: »Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlo života.«Ivan 3:19 A ovo je taj sud: svjetlo je došlo na svijet, ali ljudi više uzljubiše tamu nego svjetlo jer im djela bijahu zla. Ivan 12:46 Ja, svjetlo, došao sam na svijet da nijedan koji u mene vjeruje ne ostane u tami.

"U riječima 'Ja sam svjetlo svijeta', Isus je objavio sebe kao Mesiju. Stari Šimun, u Hramu u kojem je Krist sad učio, govorio je o Njemu da je 'svjetlo da rasvijetli pogane i slavu naroda tvoga Izraela'. (Luka 2:32) Ovim riječima primijenio je na Njega proročanstvo poznato cijelom Izraelu. Sveti Duh je preko proroka Izaije objavio: 'Premalo je da mi budeš Sluga, da podigneš plemena Jakovljeva i vratiš Ostatak Izraelov, nego ću te postaviti za svjetlost narodima, da spas moj do krajeva zemlje doneseš.' (Izaija 49:6) Opće je shvaćanje bilo da ovo proročanstvo govori o Mesiji, pa kad je Isus rekao: 'Ja sam svjetlo svijeta', narod nije mogao ne prepoznati Njegovu tvrdnju da je On obećani Mesija." — *Želja vjekova, str. 465.*

a. Što je Izaija prorokovao o Kristovom imenu? Izaija 7:14. Kad se ovo proročanstvo ispunilo? Matej 1:22.23.

Izaija 7:14 Zato će sam Gospodin dati vam znak: Gle, djevica će začeti i roditi sina, i nadjenut će mu ime Imanuel.

Matej 1:22 A sve se to dogodi kako bi se ispunilo ono što kaza Gospodin po proroku govoreći: Matej 1:23 Gle, djevica će začeti i roditi sina, i nadjenut će mu ime Emanuel, što je u prijevodu: Bog je s nama.

“Otkako je Isus došao prebivati među nama, znamo da Bog poznaje naše kušnje i suosjeća s nama u našim žalostima. Svaki Adamov sin i kći mogu shvatiti da je naš Stvoritelj prijatelj grješnicima. Jer, u svakom nauku o milosti, u svakom obećanju radosti, u svakom činu ljubavi, u svakoj božanskoj privlačnoj sili koja se otkrila u Spasiteljevu životu na Zemlji, mi vidimo da je 'S nama Bog'.” — *Želja vjekova, str. 24.*

b. Što je Isus učinio kako bi nas dosegnuo u našem palom stanju? Ivan 1:14; Filipljanima 2:5–8; Hebrejima 2:14–18.

Ivan 1:14 I Riječ tijelom postade, i nastani se među nama. I vidjesmo slavu njegovu, slavu kao jedinorođena od Oca, puna milosti i istine.

Filipljanima 2:5 Ta neka u vama bude ona misao koja je i u Kristu Isusu, Filipljanima 2:6 koji se, premda u obličju Božjem, nije otimao da bude jednak Bogu, Filipljanima 2:7 nego sama sebe obezvrijedi uzevši obličje sluge i postavši ljudima sličan. Filipljanima 2:8 I našavši se u obličju poput čovjeka, ponizi sam sebe postavši poslušan do smrti, smrti na križu.

“Kako bi nam pomogao upoznati se s Njegovim karakterom i životom, On je uzeo našu prirodu i boravio među nama. Božansko se objavilo u ljudskome; nevidljiva slava u vidljivom ljudskom obliku. Ljudi su o nepoznatome mogli učiti na temelju poznatoga; nebesko se objavljivalo preko zemaljskoga; Bog se objavio u liku čovjeka.” — *Kristove priče, str.17.*

“Sin Božji je na svakom koraku bio izložen napadima sila tame. Poslije svog krštenja, On je Duhom bio odveden u pustinju gdje je bio kušan četrdeset dana... Da Krist nije bio sudionik u našoj prirodi, On ne bi mogao biti kušan kao što se mi kušamo. Da Mu je bilo nemoguće podleći iskušenju, On ne bi mogao biti naš pomoćnik. Ozbiljna je stvarnost da je Krist došao boriti se u korist čovjeka kao čovjek. Njegova kušanja i pobjede govore nam da se ljudi mogu ugledati na Kristov uzor, čovjek dakle može postati sudionik u božanskoj prirodi.” — *Biblijski komentari, knj. 5, str.1082.*

“Držati svoju slavu stalno prikrivenu, kao dijete palog roda, to je bila najstroža disciplina kojoj se Knez života mogao podčiniti. U takvom stanju On je odmjeravao svoju snagu sa Sotonom. Onaj koji je bio prognan s neba borio se sada očajnički za prevlast nad Onim kojemu je zavidio još u nebeskim dvorovima. O, kakva je to strašna borba bila! Ljudskim jezikom to nije moguće opisati. Ali u skoroj budućnosti to će ipak razumjeti oni koji pobijede krvlju Janjeta i riječju svjedočanstva svojega.” — *Biblijski komentari, knj. 5. str. 1081, 1082.*

a. Što je Isus došao učiniti za čovječanstvo? Ivan 3:16, 17; 1:12; Luka 19:10.

Ivan 3:16 Jer Bog tako uzljubi svijet te daje Sina svojega jednorodjenoga da svaki koji vjeruje u njega ne propadne, nego ima život vječni. Ivan 3:17 Ta Bog nije poslao Sina svojega na svijet da svijetu sudi, nego da se svijet po njemu spasi. Ivan 1:12 A svima koji ga primiše daje vlast da postanu djeca Božja, onima koji vjeruju u ime njegovo. Luka 19:10 Ta Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti što bijaše izgubljeno.«

”S Kristom se postupalo onako kako mi zalazujemo, kako bi se s nama postupalo kako On zaslužuje. On je bio osuđen zbog naših grijeha, u kojima nije imao udjela, da bismo mi mogli biti opravdani Njegovom pravdom, u kojoj mi nemamo udjela. Pretrpio je smrt koja je bila naša, da bismo mi mogli primiti život koji je bio Njegov. 'Njegove nas rane iscijeliše.' — *Želja vjekova, str. 25.*

b. Na koji način smo mi obnovljeni Kristovom žrtvom? Galaćanima 4:5–7; Hebrejima 2:10.

Galaćanima 4:5 da otkupi one pod Zakonom, kako bismo primili posinjenje. Galaćanima 4:6 A budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša Duha Sina svojega koji viče: »Abba! Oče!« Galaćanima 4:7 Tako više nisi rob, nego sin; ako pak sin, onda i baštinik Božji po Kristu. Hebrejima 2:10 Ta dolikovalo je Onomu radi kojega je sve i po kojemu je sve, koji privede k slavi mnoge sinove, da patnjama učini savršenim Začetnika njihova spasenja.

”Krist je podnio potpunu i cjelovitu žrtvu, žrtvu dovoljnu da spasi svakog Adamovog sina i kćer koji se pokaju Bogu što su prekršili Njegov zakon i pokažu vjeru u našega Gospoda Isusa Krista... Krist je Kapetan našeg spasenja, i svojom vlastitom patnjom i žrtvom dao je primjer svim svojim sljedbenicima da su budnost i molitva te ustrajan trud neophodni s njihove strane ako žele ispravno predstavljati ljubav koja je prebivala u Njegovom srcu za palu ljudsku rasu.” — *Svjedočanstva, knj. 2, str. 664.*

”Bog ljubi svoju poslušnu djecu. On je pripremio kraljevstvo, ne za nevjerne podanike, već za svoju djecu koja su okušana i povjerena u ovom oskvrnjenom i grijehom iskvarenom svijetu. Kao poslušna djeca, mi imamo prednost da budemo u bliskom odnosu s Bogom. 'Ako pak djeca', kaže On, onda i baštinici, baštinici Božji', naslijeđa nepropadljivog... Krist i Njegov narod su jedno.” — *Biblijski komentari, knj. 6, str. 1077.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 3. siječnja

1. **Koju prirodu je Krist posjedovao od vječnosti?**
2. **Tko je raširio nebesa i postavio temelje zemlji?**
3. **Od koga dolazi sva istinska svjetlost?**
4. **Kako je Isus nazvan u Izaiji 7:14?**
5. **Što je Isus postao uzimajući na sebe ljudsku prirodu?**

Janje Božje

STIH ZA UPAMTITI: "On bijaše mučen i zlostavljan, ali ne otvori usta svojih; kao jaganjac na klanje bi odveden, i kao ovca nijema pred onima što je strižu — tako ne otvori usta svojih." (Izaija 53:7).

Predlažemo da pročitate: *Želja vjekova*, str. 132–143.

"Neka grešnik koji se kaje usmjeri svoje oči na 'Janje Božje, koje odnosi grijehe svijeta.'" — *The Faith I Live By*, str. 107.

1. SVJEDOČANSTVO IVANA KRSTITELJA

Nedjelja, 5. siječnja

a. Što je Ivan Krstitelj izjavio o Isusu? Ivan 1:15–18.

Ivan 1:15 Ivan svjedoči za njega i više govoreći: »Ovo je onaj o kojemu rekoh: 'Onaj koji za mnom dolazi, preda mnom je, jer bijaše prije mene.'« Ivan 1:16 I od punine njegove svi mi primismo, i to milost za milost. Ivan 1:17 Jer Zakon bijaše dan po Mojsiju, a milost i istina po Isusu Kristu postade. Ivan 1:18 Boga nitko nikada nije vidio: jedinorođeni Sin koji je u krilu Očevu, on ga objavi.

b. Kako se Ivan predstavio vjerskim vođama? Ivan 1:19–23. Koje proročanstvo je on ispunio i kako je to proročanstvo povezano s nama? Izaija 40:3–5.

Ivan 1:19 A ovo je svjedočanstvo Ivanovo, kad Židovi poslaše iz Jeruzalema svećenike i levite da ga upitaju: »Tko si ti?« Ivan 1:20 I prizna, i ne zanijeka; i prizna: »Nisam ja Krist.« Ivan 1:21 I zapitaše ga: »Što, dakle? Jesi li ti Ilija?« I reče: »Nisam.« »Jesi li ti Prorok?« I odgovori: »Ne.« Ivan 1:22 Tada mu rekoše: »Tko si, da damo odgovor onima koji nas poslaše? Što kažeš sam o sebi?« Ivan 1:23 On reče: »Ja sam glas vapijućega u pustinji: 'Poravnajte put Gospodu', kao što reče prorok Izaija.«

"U svakoj fazi zemaljske povijesti Bog je imao Svoje sluge koje su provodile Njegovo djelo, koje se mora izvršiti na način koji je On odredio. Ivan Krstitelj imao je posebno djelo, za koje je rođen i koje mu je bilo dodijeljeno - djelo pripremanja puta Gospodinu...

Njegova služba u pustinji bila je najupečatljivije, doslovno ispunjenje proročanstva." — *The Southern Watchman, March 21, 1905.*

"Gospod je [Ivanu Krstitelju] dao poruku koju je trebao objaviti. Je li on išao do svećenika i vlastodržaca i pitao ih za dopuštenje da objavljuje tu poruku? Ne! Bog ga je odvojio od njih kako ne bi bio izložen utjecaju njihova duha i učenja. On je bio glas onoga koji više u pustinji (Izaija 40:3–5). Upravo je to poruka koja se mora objaviti i našem narodu; nalazimo se blizu kraja vremena, i poruka glasi: Očistite put za Kralja; sakupite kamenje; uzvisite Božje mjerilo za ljude. Ljudi se moraju probuditi. Ovo nije vrijeme da govorimo: Mir i sigurnost." — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 410.*

a. Kad je Isus došao Ivanu da bude kršten, kako Ga je Ivan prepoznao te posvjedočio narodu o Kristovoj misiji? Ivan 1:29, 34. Koje proročanstvo je ovime ispunjeno? Izaija 53:4–7.

Ivan 1:29 Sutradan Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu pa reče: »Evo Jaganjca Božjega koji oduzima grijeh svijeta! Ivan 1:34 I ja sam vidio i svjedočim da je ovaj Sin Božji.« Izaija 53:4 Ipak, on je naše bolesti ponio i naše boli nosio, a mi smo držali da ga Bog bije, udara i muči. Izaija 53:5 A on bijaše proboden zbog naših prijestupa, satrt zbog naših bezakonja; na njemu bijaše kazna — radi našega mira, i njegovim ranama mi smo iscijeljeni. Izaija 53:6 Svi smo mi kao ovce lutali, okrenusmo svaki svojim putem; a Gospod je na nj svalio bezakonje sviju nas. Izaija 53:7 On bijaše mučen i zlostavljan, ali ne otvori usta svojih; kao jaganjac na klanje bî odveden, i kao ovca nijema pred onima što je strižu — tako ne otvori usta svojih.

“Krist je u jednakoj mjeri bio Otkupitelj čovjeka na početku ovozemaljske povijesti kao što je i sada. Prije nego što je svoju božansku prirodu odjenuo u čovjekovu i došao na ovaj svijet, poruka evanđelja je bila objavljena Adamu, Setu, Henoku, Metušalahu i Noi. Ovu su vijest objavljivali Abraham u Kanaanu i Lot u Sodomu, a vjerni glasnici su iz generacije u generaciju najavljivali dolazak Obećanoga. Obrede hebrejskoga vjerskog sustava utemeljio je sam Krist. On je bio temelj njihovog sustava prinošenja žrtava, veliko ispunjenje svih njihovih vjerskih obreda. Krv, prolijevana kad su bile prinošene žrtve, ukazivala je na Žrtvu Božjeg Janjeta. Sve simbolične žrtve ispunile su se u Njemu.” — *Kristove priče, str. 126.*

b. Kako je Ivan predstavio Isusa svojim učenicima? Ivan 1:35, 36. Kakav utjecaj su ove riječi imale na njih i što se iduće dogodilo u Ivanovom životu? Ivan 1:37.

Ivan 1:35 Sutradan opet stajahu Ivan i dvojica od njegovih učenika. Ivan 1:36 I ugledavši Isusa gdje prolazi, reče: »Evo Jaganjca Božjega!«

Ivan 1:37 I čuše ga ona dvojica učenika kako govori pa pođoše za Isusom.

“Sljedećeg dana, [nakon Kristovog krštenja], dok su dva učenika stajala u blizini, Ivan je opet vidio Isusa u narodu. Opet je slava Nevidljivoga obasjala prorokovo lice kad je uzviknuo: 'Evo Jaganjca Božjeg!' Riječi su uznemirile srce učenika. Oni ih nisu posve razumjeli. Što znači ime koje Mu je dao Ivan - Janje Božje? Ni Ivan ovo nije objasnio. Ostavivši Ivana, otišli su potražiti Isusa.” — *Želja vjekova, str. 138.*

“Ivan je svojim učenicima rekao da je Isus obećani Mesija, Spasitelj svijeta. Kad se njegovo djelo približilo kraju, poučio je učenike da gledaju na Isusa i da Ga slijede kao Velikog Učitelja. Ivanov život bio je prepun tuge i samoodricanja. On je najavio prvi Kristov dolazak, ali mu nije bilo dopušteno da vidi Njegova čuda i uživa u sili koja se očitovala u Njemu. Kad se Isus potvrdio kao učitelj, Ivan je znao da on mora umrijeti. Rijetko kad se čuo njegov glas, osim u pustinji. Živio je kao osamljenik. Nije se vezao uz očevu obitelj da uživa u njihovom društvu, već ju je napustio kako bi mogao ispuniti svoju misiju.” — *Rani spisi, str. 154.*

a. Tko su bili neki od prvih Isusovih učenika? Matej 4:18, 21. Kakvo zanimanje za Krista su oni pokazali i koliko je trajao njihov prvi susret s Njim? Ivan 1:38, 39.

Matej 4:18 A prolazeći uz Galilejsko more, Isus ugleda dvojicu braće, Šimuna zvanog Petar i Andriju, brata njegova, gdje bacaju mrežu u more — bijahu naime ribari. Matej 4:21 I otišavši odande dalje, ugleda drugu dvojicu braće, Jakova sina Zebedejeva i brata mu Ivana: u brodicu su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali svoje mreže. Pozva i njih. Ivan 1:38 A Isus, okrenuvši se, ugleda ih kako ga slijede pa im reče: »Što tražite?« A oni mu rekoše: »Rabbi,« (što u prijevodu znači: Učitelju) »gdje boraviš?« Ivan 1:39 Reče im: »Dođite i vidite.« Dođoše i vidješe gdje boravi te ostadoše kod njega onaj dan. A bijaše oko desete ure.

„Jedan od dvojice [koji su počeli slijediti Isusa] bio je Andrija, brat Šimunov, a drugi evađelist Ivan. To su bili Isusovi prvi učenici. Pokrenuti silom kojoj se nisu mogli oduprijeti, slijedili su Isusa željni da razgovaraju s Njim, ali ipak puni strahopoštovanja i tihi, izgubljeni u osobitom značenju misli: 'Je li to Mesija?'

Isus je znao da učenici idu za Njim. Oni su bili prvi plodovi Njegove službe, a srce božanskog Učitelja obuzela je radost, jer su ove duše odgovorile na Njegovu milost. Ipak, okrenuvši se, samo je upitao: 'Što vi tražite?' Htio im je dopustiti da sami odluče hoće li se vratiti ili izraziti svoju želju.

Oni su bili svjesni samo jednog cilja. Samo je Njegova nazočnost ispunjavala njihove misli. Oni su uzviknuli: 'Rabbi, gdje boraviš?' U kratkom razgovoru kraj puta nisu mogli primiti ono za čim su čeznuli. Željeli su biti nasamo s Isusom, sjesti kraj Njegovih nogu i slušati Njegove riječi...

Da su Ivan i Andrija posjedovali duh nevjerstva koji su imali svećenici i poglavari, ne bi se kao učenici našli kraj Isusovih nogu. Oni bi došli k Njemu kao kritičari, da osude Njegove riječi. Mnogi na taj način zatvaraju vrata najdragocjenijim prilikama. Ovi prvi učenici nisu tako učinili. Oni su se odazvali pozivu Svetoga Duha kroz propovijedanje Ivana Krstitelja. Sada su prepoznali glas nebeskog Učitelja. Za njih su Isusove riječi bile pune svježine, istine i ljepote. Božanska svjetlost bila je bačena na učenje Pisma Starog zavjeta. Višestruke teme istine pojavile su se u novoj svjetlosti." — *Želja vjekova, 138, 139.*

b. Što su prvi učenici učinili ubrzo nakon što su upoznali Isusa? Ivan 1:41, 42.

Ivan 1:41 On najprije nađe svojega brata Šimuna pa mu reče: »Našli smo Mesiju«, što je u prijevodu — Krist. Ivan 1:42 I dovede ga k Isusu. A Isus, pogledavši ga, reče: »Ti si Šimun, sin Jonin, ti ćeš se zvati Kefa«, što je u prijevodu — Petar.

„Andrija je želio podijeliti radost koju je osiječnjačao u svom srcu. Potraživši svoga brata Šimuna uzviknuo je: 'Mi nađosmo Mesiju!' Šimun nije čekao drugi poziv. On je također slušao propovijedanje Ivana Krstitelja, i požurio je Spasitelju." — *Želja vjekova, str. 139.*

a. Opišite što se dogodilo kad je Isus pozvao sljedećeg učenika da pođe za Njim. Ivan 1:43–45.

Ivan 1:43 Sutradan Isus htjede poći u Galileju, pa nađe Filipa i reče mu: »Slijedi me!« Ivan 1:44 A Filip bijaše iz Betesde, iz grada Andrijina i Petrova. Ivan 1:45 Filip nađe Natanaela pa mu reče: »Našli smo onoga o kojemu je pisao Mojsije u Zakonu iz proroci: Isusa, sina Josipova, iz Nazareta.«

”Filip je poslušao nalog i odmah postao radnik za Krista. Filip je pozvao Natanaela.” — *Želja vjekova, str. 139.*

b. Što možemo naučiti iz načina na koji je Isus uspio savladati Natanaelovo oklijevanje? Ivan 1:46–49.

Ivan 1:46 A Natanael mu reče: »Iz Nazareta može li što dobro biti?« Reče mu Filip: »Dođi i vidi!« Ivan 1:47 Vidje Isus Natanaela gdje dolazi k njemu te reče za njega: »Evo Izraelca uistinu u kojemu nema prijevare.« Ivan 1:48 Reče mu Natanael: »Odakle me poznaješ?« Isus mu odgovori i reče: »Prije no što te Filip pozvao, vidjeh te dok si bio pod smokvom.« Ivan 1:49 Natanael mu odgovori i reče: »Rabbi, ti si Sin Božji, ti si kralj Izraelov!«

”Kad je Natanael pogledao Isusa, razočarao se. Može li ovaj čovjek koji je nosio znake mukotrpnog rada i siromaštva biti Mesija? Ipak, Natanael nije mogao odbaciti Isusa, jer je Ivanova vijest donijela njegovom srcu čvrsto uvjerenje.

U vrijeme kad ga je Filip pozvao, Natanael se povukao u jedan tihi gaj da razmišlja o Ivanovoj vijesti i proročanstvima o Mesiji. Molio se da mu se otkrije je li Onaj koga je Ivan najavio Osloboditelj, a Duh Sveti je počnuo na njemu dajući mu osvjedočenje da je Bog pohodio svoj narod i podigao za njega rog spasenja...

’Prije nego te Filip pozvao’, odgovori mu Isus, ’vidio sam te pod smokvom.’

To je bilo dovoljno. Božanski Duh koji je svjedočio Natanaelu u njegovoj osamljenoj molitvi pod smokvom, sada mu je govorio preko Isusovih riječi. Iako sumnjičav i sklon predrasudama, Natanael je došao Kristu s iskrenom željom za istinom, i sad je njegova želja bila ispunjena. Njegova vjera nadmašila je vjeru onoga koji ga je doveo Isusu. On je govorio i rekao: ’Rabbi! ti si Sin Božji! Ti si kralj Izraelov.’

Da je Natanael imao povjerenja u rabinsko vodstvo, nikada ne bi našao Isusa. On je postao učenik zato što je sam promatrao i rasuđivao. Tako je to i danas u životu mnogih koje predrasude zadržavaju da prihvate dobro. Koliko bi različit bio rezultat kad bi ’došli, i vidjeli!’

Nitko neće doći do spasonosne spoznaje istine dokle god se povjerava vodstvu ljudskog autoriteta. Kao i Natanaelu, i nama je potrebno da proučavamo Božju Riječ za sebe osobno i molimo se za prosvjetljenje Svetim Duhom. Onaj koji je vidio Natanaela pod smokvom, vidjet će i nas na tajnom mjestu molitve. Anđeli iz svijeta svjetlosti blizu su onih koji u poniznosti traže božansko vodstvo.” — *Želja vjekova, str. 139–141.*

a. Što je Krist obećao Natanaelu i zašto? Ivan 1:50, 51.

Ivan 1:50 Isus mu odgovori i reče: »Jer ti rekoh: 'Vidjeh te pod smokvom', vjeruješ? Vidjet ćeš i veće od toga.« Ivan 1:51 I reče mu: »Zaista, zaista, kažem vam, odsad ćete gledati otvoreno nebo i anđele Božje kako uzlaze i silaze nad Sina Čovječjega.«

"[Ivan 1:50, 51.] Ovdje je Krist zapravo rekao: Na obali Jordana Nebo je bilo otvoreno i Duh je sišao na mene kao golub. Taj prizor potvrdio je da sam Božji Sin. Ako me vjerujete kao takvoga, vaša će vjera oživjeti. Vi ćete vidjeti da je Nebo otvoreno i da se nikada neće zatvoriti. Otvorio sam ga za vas. Božji se anđeli penju noseći Ocu molbe nevoljnih i ojađenih, i silaze noseći blagoslov, nadu, ohrabrenje, pomoć i život sinovima ljudskim." — *Želja vjekova, str. 142, 143.*

b. Što se događa kad prihvatimo Krista? Ivan 4:14; Otkrivenje 22:17.

Ivan 4:14 A tko god pije od vode koju ću mu ja dati, neće ožednjeti do vijeka. A voda koju ću mu dati postat će u njemu izvor vode što teče u život vječni.«

Otkrivenje 22:17 A Duh i nevjesta govore: »Dođi!« I tko čuje, neka rekne: »Dođi!« I tko žeda, neka dođe! I tko hoće, neka uzima vode života bez naplate!

"Kad čovjek primi istinu u ljubavi prema njoj, on će je otkriti uvjerljivošću svojega ponašanja i načinom svojega govora. On objavljuje ono što je sam čuo, vidio i opipao o Riječi života, tako da bi i drugi mogli imati zajednicu s njim kroz poznavanje Krista. Njegovo svjedočanstvo, s usana dotaknutih živim žarom s oltara, istina je za otvoreno srce i ona posvećuje karakter..."

Bog bi mogao postići svoj cilj spašavanja grješnika bez naše pomoći; ali da bismo razvili karakter sličan Kristovom, moramo sudjelovati u Njegovu radu. Kako bismo sudjelovali u Njegovoj radosti - radosti da vidimo duše otkupljene Njegovom žrtvom - moramo sudjelovati u Njegovim naporima za njihovo otkupljenje." — *Želja vjekova, str. 142.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 10. siječnja

1. Zašto je Ivan Krstitelj bio pozvan da ode u pustinju?
2. Kako i mi u našem životu trebamo primijeniti način života Ivana Krstitelja?
3. Čemu nas može poučiti način na koji su reagirali Ivan i Andrija kad su upoznali Isusa?
4. Kako možemo biti nadahnuti brzim Natanaelovim priznanjem?
5. Što otkriva je li moja vjera u Krista iskrena ili nije?

Svadba u Kani

STIH ZA UPAMTITI: "Što god vam rekne, učinite." (Ivan 2:5, posljednji dio)

Predlažemo da pročitate: *Želja vjekova, 144–153; Poruka mladima, str. 403–418.*

"Isus je započeo djelo reformacije svojom prisnim suosjećanjem s ljudskim rodnom." — *Želja vjekova, str. 150.*

1. POČETAK KRISTOVE SLUŽBE

Nedjelja, 12. siječnja

a. Gdje je Isus započeo svoju službu na ovoj zemlji? Ivan 2:1, 2.

Ivan 2:1 I trećega dana bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bijaše ondje i Isusova majka.
Ivan 2:2 A na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici.

"Isus nije započeo svoju službu nekim velikim djelom pred Velikim vijećem u Jeruzalemu. On je otkrio svoju moć na obiteljskom skupu u malom galilejskom selu i tako pridonio radosti jedne svadbene svečanosti. Na ovaj je način pokazao svoju naklonost prema ljudima i svoju želju da služi njihovoj sreći. U pustinji kušanja On je sam ispio čašu patnji, a sad je došao pružiti ljudima čašu blagoslova i njom posvetiti veze ljudskoga života." — *Želja vjekova, str. 144.*

b. Što se dogodilo prije završetka svadbene gozbe? Ivan 2:3.

Ivan 2:3 I kad ponesta vina, reče Isusu mati njegova: »Vina nemaju!«

"[Marija] se nadala da će [Isusa] privoliti na to da ovom društvu dokaže kako je On doista poštovan od Boga. Nadala se da će Mu se možda pružiti prigoda da pred njima učini neko čudo.

Običaj onoga vremena bio je da svadbene svečanosti traju nekoliko dana. Ovom prigodom, prije no što se svečanost završila, utvrđeno je da je nestalo vina. Ovo je otkriće izazvalo veliku zbunjenost i žaljenje. Bilo je neobično da prilikom svečanosti ne bude vina, jer bi to upućivalo na nedostatak gostoljubivosti." — *Želja vjekova, str. 145, 146.*

a. Što je Isusova majka priopćila Isusu, i što je bio Njegov odgovor? Ivan 2:3, 4.

Ivan 2:3 I kad ponesta vina, reče Isusu mati njegova: »Vina nemaju!«Ivan 2:4 Reče joj Isus: »Što ja imam s tobom, ženo? Još nije došao moj čas.«

”[Ivan 2:4 .] Ovaj odgovor, premda se činio oštrim, nije izražavao hladnoću ili neljubaznost. Spasiteljev način obraćanja majci bio je u skladu s istočnjačkim običajima. On se upućivao osobama kojima se željelo ukazati poštovanje. Svako je djelo Kristovog zemaljskog života bilo u skladu s načelom što ga je sam dao: 'Poštuj oca svoga i majku svoju.' (Izlazak 20:12) Na križu, u posljednjem djelu nježnosti prema svojoj majci, Isus joj se obraća na isti način, preporučujući je staranju svog najmilijeg učenika. I na svadbenoj svečanosti i na križu, ljubav izražena bojom glasa, pogledom i postupanjem bila je vjerni tumač Njegovih riječi.” — *Želja vjekova, str. 146.*

b. Što je Isusova majka rekla slugama te kako se ove riječi odnose i na nas danas? Ivan 2:5.

Ivan 2:5 Mati njegova reče služnicima: »Što god vam rekne, učinite.«

”[Kristovi] sljedbenici trebaju postajati sve snažniji i silniji u naviještanju istine kako se približavaju savršenstvu vjere i ljubavi prema svojoj braći. Bog je osigurao božansku pomoć za sve potrebite situacije za koje su naši ljudski resursi nedovoljni. On daje Duha Svetoga da pomogne u svakoj nevolji, da ojača našu nadu i pouzdanje, da nam rasvijetli um i očisti naša srca. On se brine da bude osigurano dovoljno sredstava za ispunjenje njegovih planova. Pozivam vas da tražite savjet od Boga. Tražite ga svim srcem i 'učinite što god vam rekne.' (Ivan 2:5).” — *Svjedočanstva, knj. 6, str. 414-415.*

c. Što je Isus rekao slugama na svadbi da učine? Ivan 2:6–8.

Ivan 2:6 A bijaše ondje šest kamenih posuda postavljenih za židovsko čišćenje, u svaku bi stalo po dvije ili tri mjere.Ivan 2:7 Reče im Isus: »Napunite posude vodom!« I napune ih do vrha.Ivan 2:8 I reče im: »Zagrabite sada i nosite nadstolniku!« I odnesoše.

”Kraj ulaza u kuću stajalo je šest velikih kamenih posuda za vodu i Isus je zapovjedio slugama da ih napune vodom. Oni su to učinili. Tada, budući da je vino bilo neodložno potrebno, On je rekao: 'Sad zahvatite... i odnesite ravnatelju stola!' Umjesto vode kojom su posude bile ispunjene, poteklo je vino.” — *Želja vjekova, str. 148.*

a. Kad je vino bilo posluženo, kako je nadstolnik reagirao? Ivan 2:9, 10.

Ivan 2:9 A kad nadstolnik okusi vodu što posta vinom (a nije znao odakle je, ali su znali služnici koji su grabili vodu), nadstolnik pozove ženika. Ivan 2:10 pa mu reče: »Svaki čovjek najprije poslužuje dobro vino, a kad se ponapiju, onda ono slabije. Ti si čuvao dobro vino sve dosad.«

”Ni kum ni gosti nisu primijetili da je ponestalo vina. Kad su okusili ovo koje su sluge upravo donijele, kum je tvrdio da je ono bolje od svakog vina što ga je prije pio, a znatno se razlikovalo i od onoga koje se služilo na početku svečanosti.” — *Želja vjekova, str. 148.*

b. Koju vrstu vina im je Isus dao? Izaija 65:8.

Izaija 65:8 Ovako veli Gospod: »Kao što se vino nalazi u grozdu pa kažu: 'Ne uništavaj ga, jer u njemu je blagoslov', tako ću ja postupiti radi slugu svojih da ne bih sve uništio.

”Vino što ga je Krist stvorio za svetkovinu, kao i ono što ga je dao učenicima kao znamenje svoje krvi, bio je čisti groždani sok. Prorok Izaija misli na ovo kad govori o novome vinu 'u grozdu' i kaže: 'Ne uništavajte ga, u njemu je blagoslov!' (Izaija 65:8)...

Nefermentirano vino što ga je stvorio u svadbi bio je zdrav i osvježavajući napitak. Njegovo djelovanje trebalo je uskladiti ukus sa zdravim apetitom.” — *Želja vjekova, str. 149.*

c. Što Biblija kaže o fermentiranom vinu? Izreke 20:1; 23:29–35.

Izreke 20:1 Vino je podrugljivac, žestoko piće bukač; i tko god se njemu odaje, neće biti mudar. Izreke 23:29 Komu »Jao«? Komu »Joj«? Komu svađe? Komu jadikovka? Komu rane nizašto? Komu crvenilo očiju? Izreke 23:30 Onima koji dokasna sjede kod vina, koji su došli kušati vino smiješano. Izreke 23:31 Ne gledaj na vino kad se rumeni, kad se cakli u čaši, kad otječe glatko; Izreke 23:32 na kraju ujeda kao zmija i ugriža kao ljutica. Izreke 23:33 Tvoje će oči gledati tuđinke, a srce tvoje govoriti opačine. Izreke 23:34 I bit ćeš kao onaj koji leži nasred mora ili kao onaj koji leži navrh jarbola. Izreke 23:35 Govorit ćeš: »Izduraraše me, ali ne obolih; istukoše me, ali ne osiječnjatih! Kad se probudim, tražit ću još jedno piće.«

”Krist je u Starome zavjetu upozorio Izraela: 'Vino je podsmjevač, žestoko piće bukač, i tko se njima odaje, neće steći mudrosti.' (Izreke 20:1) On sam nije pružio ljudima takvu vrstu pića. Sotona kuša ljude popuštanjem koje će zamagliti razum i otupjeti duhovna opažanja, dok nas Isus uči da podčinimo nižu prirodu. Njegov cjelokupan život bio je primjer samoodricanja. Da bi slomio moć apetita, On je za nas izdržao najtežu kušnju koju ljudska priroda može izdržati. Krist je naredio da Ivan Krstitelj ne smije piti ni vino ni žestoka pića. On je naložio istu uzdržljivost i Manoahovoj ženi. On je izrekao prokletstvo nad čovjekom koji bi stavljao bocu na usne svoga bližnjega. Krist nije proturječio svom vlastitom nauku.” — *Želja vjekova, str. 149.*

a. Koji ciljevi su bili ostvareni kroz Kristovu prisutnost i kroz Njegovo čudo na svadbenoj gozbi a predstavljaju pouku i nama danas? Ivan 2:11.

Ivan 2:11 Time započe Isus znake u Kani Galilejskoj i objavi slavu svoju te uzvjerovaše u njega učenici njegovi.

“Krist je znao sve; Gledao je kroz stoljeća do našeg vremena i vidio kakvo će biti stanje društva na kraju svjetske povijesti. Vidio je tisuće i tisuće kako bivaju uništeni kroz korištenje vina i žestokih pića. Svijet je postupno došao u isto stanje kakvom je bio u danima prije potopa. Ali nebo je uzdignulo znak opasnosti, kako bi ljudi mogli prihvatiti upozorenje i surađivati s Bogom radi vlastite dobrobiti. On nam je primjer potpune apstinencije, i dao upute koje će, ako ih slijedimo, rezultirati stvaranjem i očuvanjem snage, vještina i izvrsnosti naše djece.” — *The Signs of the Times*, 16. April 1896.

b. Opišite osvježavajući stav kojega je Krist svojim primjerom pokazivao tijekom cijele svoje službe. Matej 11:29.

Matej 11:29 Uzmite jaram moj na sebe i naučite od mene jer sam krotka i ponizna srca. I naći ćete spokoj dušama svojim.

“Isus je započeo djelo reformacije svojim prisnim suosjećanjem s ljudskim rodnom. Pokazujući najviše poštovanje prema Božjem zakonu, ukoravao je licemjernu pobožnost farizeja i pokušavao osloboditi narod od besmislenih pravila koja su ga vezivala. Želio je srušiti ograde koje su razdvajale društvene slojeve, da bi ljude mogao okupiti kao djecu jedne obitelji. Njegova prisutnost na svadbenoj svečanosti bila je osmišljeni korak prema ostvarenju tog cilja.” — *Želja vjekova*, str. 150.

“Isus je korio popuštanje samome sebi u svim njegovim oblicima, ali je po svojoj naravi bio društven. On je prihvaćao gostoljubivost svih društvenih slojeva, posjećujući domove bogatih i siromašnih, i obrazovanih i neobrazovanih, u težnji da uzdigne njihove misli od svakodnevnog na ono što je duhovno i neprolazno. On nije odobravao rasipnost i neumjerenost i nikakva sjenka svjetovne lakoumnosti nije padala na Njegovo ponašanje; ipak, On je nalazio zadovoljstvo u prizorima bezazlene radosti i svojom je prisutnošću odobravao društvene skupove. Hebrejska svadba bila je dojmljiv događaj i njezina radost nije prouzročila nezadovoljstvo Sina Čovječjega. Svojom prisutnošću na svečanosti Isus je ukazao poštovanje braku kao božanskoj ustanovi.” — *Želja vjekova*, str. 150, 151.

a. Što trebamo naučiti iz Kristovog primjera koji Ga razlikuje od vjerskih vođa Njegovog vremena? Izreke 18:24.

Izreke 18:24 Čovjek koji ima mnogo prijatelja strada, a postoji prijatelj privrženiji od brata.

“Kristova je služba bila u uočljivoj suprotnosti sa službom hebrejskih starješina. Njihovo poštovanje predaja i formalizma uništili su svaku stvarnu slobodu mišljenja i djelovanja. Živjeli su u stalnom strahu od oskvrnuća. Da bi izbjegli dodir s 'nečistima' držali su se na odstojanju ne samo od neznabožaca već i od većine iz svog vlastitog naroda, ne želeći im biti od koristi niti zadobiti njihovo prijateljstvo. Baveći se stalno ovim pitanjima, njihov je um zakržljao i njihov se životni vidokrug suzio. Njihov primjer potkrepljivao je samoživost i netrpeljivost između svih narodnih slojeva.”—*Želja vjekova, 150.*

b. Što treba biti naš cilj u svim našim društvenim odnosima? Izreke 11:30.

Izreke 11:30 Pravedniku je plod drvo života, a tko pridobija duše, mudar je.

“Svojim riječima i prijateljskim osmijehom možemo pružiti tisuće malih pažnji, koje će nam se uzvratiti. Nesmotreni kršćani svojom nemarnošću prema drugima pokazuju da nisu u zajednici s Kristom. Nemoguće je biti u zajednici s Kristom, a pokazivati neljubaznost prema drugima i zanemarivati njihova prava.

Svi trebamo postati svjedoci za Isusa. Društenost posvećena Kristovom milošću, treba se proširiti, ako želimo zadobiti duše za Spasitelja. Neka svijet vidi da nismo sebično zaokupljeni svojim brigama, već da želimo s drugima podijeliti svoje blagoslove i prednosti. Pokažimo da nas naša vjera ne čini bezosjećajnim i strogim. Neka svi oni koji govore da su našli Krista služe drugima onako kako je On služio ljudima. U ovome svijetu nikada ne smijemo ostaviti pogrešan dojam da su kršćani žalosni i nesretni ljudi.” — *Temelji sretnog doma, str. 428.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 17. siječnja

1. **Opišite duhovne plodove koji su proizašli iz Kristovog čuda u Kani.**
2. **Opišite odnos između Krista i Njegove majke.**
3. **Zašto je upravitelj gozbe bio iznenađen?**
4. **Koja vrsta vina prikladno simbolizira Kristovu krv?**
5. **Kad smo na društvenim okupljanjima, čega se trebamo prisjetiti iz Isusovog primjera?**

Isus u Hramu

STIH ZA UPAMTITI: "Ali Gospod je u svom svetom Hramu: nek sva zemlja zašuti pred njim!" (Habakuk 2:20).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 5, str. 464-473.*

"Prostoru molitvenog doma treba iskazati sveto poštovanje." — Svjedočanstva, knj. 5, str. 467.

1. OSKVRNJEN HRAM

Nedjelja, 19. siječnja

a. Opišite situaciju koja je prevladavala u hramu u Jeruzalemu na početku Kristove javne službe. Ivan 2:13, 14.

Ivan 2:13 A bijaše blizu židovska Pasha te Isus uzađe u Jeruzalem. Ivan 2:14 I nađe u Hramu prodavače goveda i ovaca i golubova te mjenjače gdje sjede.

"Svaki je Hebrejin trebao plaćati godišnje pola šekela kao 'otkup za život svoj'... Osim toga, znatni su prihodi potjecali od dobrovoljnih darova i stavljali se u riznicu Hrama. Zahtijevalo se da se sav strani novac zamijeni za novac nazvan hramskim šekelom koji je prihvaćen za službu u Svetišću. Zamjena novca pružala je prilike za prijevaru i otimanje, tako da je to preraslo u sramotnu razmjenu dobara koja je svećenicima bila izvor prihoda.

Trgovci su tražili previsoke cijene za životinje koje su prodavali, a svoju su dobit dijelili sa svećenicima i poglavarima, koji su se tako bogatili na račun naroda."—*Želja vjekova, 155.*

b. Kako je ovo utjecalo na službe i obrede u hramu? Ezekiel 22:26 (zadnji dio).

Ezekiel 22:26 Svećenici njezini prekršiše moj Zakon i oskvrnuše moje svetinje; nisu lučili sveto od nesvetoga i nisu obznanili razliku između nečistog i čistog, a oči su svoje zaklonili od mojih subota te sam oskvrnut među njima.

"Prodaja u Hramu bila je vrlo isplativa, jer se tijekom Pashe prinosio veliki broj žrtava. Metež koji je nastajao podsjećao je prije na bučni stočni sajam nego na sveti Božji Hram. Ovdje se moglo čuti glasno cjenkanje, mukanje stoke, blejanje ovaca, gukanje golubova pomiješano sa zveckanjem novca i gnjevnim prepiranjem. Zbrka je bila tako velika da je uznemiravala vjernike, a riječi upućene Višnjemu bile su zaglušene metežom što je natkrililo Hram."—*Želja vjekova, 155.*

a. Kako Bog gleda na mjesto na kojemu On otkriva Svoju prisutnost i kako je glasila prva Božja naredba na gori Sinaj? Izlazak 3:1–5; 19:12, 13.

Izlazak 3:1 A Mojsije bijaše napasao stado svojega tasta Jitra, midjanskoga svećenika. Tako je vodio stado iskraj pustinje i došao do Horeba, gore Božje. Izlazak 3:2 Tada mu se ukaza anđeo Gospodnji u plamenu ognjenome isred jednoga grma. I on pogleda, kad gle: grm ognjem gori, ali grm taj ne izgara. Izlazak 3:3 I reče Mojsije: »Svrnut ću da vidim ovaj čudesan prizor: zašto grm ne sagorijeva.« Izlazak 3:4 I kad Gospod vidje da je svrnuo pogledati, zovnu ga Bog isred grma i reče: »Mojsije! Mojsije!« A on reče: »Evo me!« Izlazak 3:5 Tada reče: »Ne prilazi ovamo! Izuj svoju obuću s nogu svojih! Jer to mjesto na kojem ti stojiš sveto je tlo.« Izlazak

”Kad je Gospodin sišao na goru Sinaj, mjesto je bilo posvećeno Njegovom prisutnošću... Tako je pružena pouka da je sveto mjesto ono na kojemu Bog otkriva svoju prisutnost.” — *Želja vjekova, str. 155, 156.*

b. Kako je Krist reagirao na oskrnuće hrama? Ivan 2:15, 16.

Ivan 2:15 I načinivši bič od užadi, sve istjera iz Hrama, i ovce i goveda. I prosu novac mjenjačima i stolove isprevrta. Ivan 2:16 A prodavačima golubova reče: »Nosite to odavde! Ne činite kuću oca moga kućom trgovačkom!«

”Ušavši u Hram Isus je sagledao cijeli prizor. Vidio je nepoštene radnje. Vidio je bijedu siromašnih koji su vjerovali da bez prolijevanja krvi nema oprosta njihovih grijeha. Vidio je vanjsko predvorje svog Hrama pretvoreno u mjesto nesvete trgovine. Sveto ograđeno zemljište postalo je prostrana mjenjačnica.” — *Želja vjekova, str. 157.*

”Silazeći polako niz stube i podižući bič od uzica koji je uzeo ulazeći unutra, naredio je masi trgovaca da napusti područje Hrama. S revnošću i strogošću koje nikada ranije nije pokazivao, isprevrtao je stolove mjenjača novca. Metalni novac je pado, resko zvečeci na mramornom podu. Nitko se nije usudio dovesti u pitanje Njegovu vlast. Nitko se nije usudio zastati i pokupiti svoj nepošteni dobitak. Isus ih nije tukao bičem od uzica, ali u Njegovoj je ruci taj jednostavni bič izgledao strašno, kao plameni mač. Službenici Hrama, pohlepni svećenici, preprodavači i trgovci stokom sa svojim ovcama i govedima žurili su s ovoga mjesta, s jedinom mišlju da pobjegnu od osude Njegove prisutnosti.” — *Želja vjekova, str. 158.*

c. Što je Kristov postupak čišćenja hrama predstavljao? Malahija 3:1–3.

Malahija 3:1 »Evo, ja šaljem glasnika svojega da put preda mnogom pripravi. I doći će iznenada u svoj Hram Gospodin kojega vi tražite i glasnik saveza za kojim vi žudite. Evo ga, dolazi«, veli Gospod Nad Vojskama. Malahija 3:2 »Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska i tko će se održati kad se on pojavi? Jer on je kao oganj ljevačev i kao sapun perača. Malahija 3:3 I zasjest će kao onaj koji topi i pročišćava srebro; i očistit će sinove Levijeve i pročitit će ih kao zlato i srebro, da bi prinose Gospodu prinosisli u pravедnosti.

”Predvorja jeruzalemskog Hrama, ispunjena gužvom i nesvetom trgovinom, predstavljala su previše stvarnu sliku hrama srca, oskrvnjenog prisutnošću strasti i nesvetih misli. Čišćenjem Hrama od svjetskih kupaca i prodavača, Isus je objavio svoju misiju čišćenja srca od prljavštine grijeha, od svjetovnih želja, sebičnih sklonosti, loših navika koje kvare dušu.” — *Želja vjekova, str. 161.*

a. Što je bila prvobitna Božja namjera prilikom podizanja Svetišta usred Svog naroda? Izlazak 25:8.

Izlazak 25:8 I neka mi naprave svetište da mogu boraviti među njima.

“Taj Hram, podignut za prebivanje božanske Prisutnosti, bio je uobličen kao vidljiva pouka za Izrael i cijeli svijet. Od vječnih je vremena Božja namjera bila da svako stvorenje, od sjajnog i svetog serafima do čovjeka, treba postati hram u kojemu će prebivati Stvoritelj.” — *Želja vjekova, str. 161.*

b. Zašto se o vjernicima govori kao o hramu Božjem te kako mi trebamo svim srcem održavati svetost ovog hrama? 1 Korinćanima 3:16, 17; Izaija 57:15.

1. Korinćanima 3:16 Ne znate li da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama? 1. Korinćanima 3:17 Ako tko hram Božji upropašćuje, toga će upropastiti Bog. Jer je svet hram Božji, a to ste vi.

Izaija 57:15 Jer ovako veli Višnji i Uzvišeni, koji prebiva u vječnosti a ime mu je Sveti: »Prebivam na visoku i svetu mjestu, te s onim koji je skrušena i ponizna duha, da oživim duh poniznih i da oživim srce skrušenih.

“Djelovanjem grijeha ljudski je rod prestao biti Božji hram. Potamnjeno i zlom obeščašćeno ljudsko srce nije više otkrivalo božansku slavu. Međutim, utjelovljenjem Božjeg Sina ispunjen je cilj Neba. Bog prebiva u ljudskom srcu i posredovanjem spasonosne milosti čovjekovo srce ponovno postaje Njegov hram.” — *Želja vjekova, str. 161.*

“Ako vjerujemo da je kraj svega blizu, ‘kakvi biste trebali biti u svim svetim razgovorima i pobožnosti?’

Svaka duša koja istinski vjeruje u istinu imat će i odgovarajuća djela. Svi oni će biti ozbiljni i svečani, i neumorni u svojim naporima da zadobiju duše za Krista. Ako je istina prvo duboko usađena u njihove vlastite duše, onda će je nastojati usaditi i u srca drugih. Istina se previše čest održi u vanjskom dvorištu. Unesite je u unutarnji hram duše, postavite je na prijestolje srca i neka ona upravlja vašim životom. Riječ Božju treba proučavati i slušati je, tada će srce pronaći odmor, mir i radost, a naše težnje će biti usmjerene prema nebu; ali kada se istina drži odvojeno od života, u vanjskom dvorištu, srce neće biti zagrijano žarkim plamenom Božje dobrote.

Isusovu religiju mnogi čuvaju za određene dane ili prigode, a u drugim je vremenima ostavljena po strani i zanemarena. Trajno načelo istine ne odnosi se samo na nekoliko sati subotom ili na nekoliko djela milosrđa, već ga treba unijeti u srce, kako bi ono pročistilo i posvetilo karakter.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 516, 517.*

a. Što moramo shvatiti o našoj bespomoćnosti u pokušavanju da očistimo ovaj hram? Jeremija 2:22; Job 14:4.

Jeremija 2:22 Jer da se i lužinom opereš i uzmeš si mnogo sapuna, mrlja tvog bezakonja ostat će preda mnom«, riječ je Gospodina Gospoda.

Job 14:4 Tko će izvući čisto iz nečista? Nitko!

“Nijedan čovjek ne može sam izagnati zlo mnoštvo koje je zaposjelo srce.” — *Želja vjekova, str. 161.*

b. U čemu leži tajna naše mogućnosti da očišćenog srca stanemo pred svetog Boga? Ezekiel 36:25–27; Zaharija 3:3–5.

Ezekiel 36:25 I poškropit ću vas čistom vodom, i bit ćete čisti; od svih vaših nečistoća i od svih kumira vaših ja ću vas očistiti. Ezekiel 36:26 I dat ću vam novo srce, i duh nov usadit ću u vas; i odstranit ću iz vašega tijela srce od kamena, i dat ću vam srce od mesa. Ezekiel 36:27 I Duh svoj usadit ću u vas, i učiniti da hodite po mojim odredbama; i držat ćete moje uredbe i vršiti ih.

Zaharija 3:3 A Jošua bijaše odjeven u prljave haljine i stajaše pred anđelom. Zaharija 3:4 A on progovori i reče onima koji stajahu pred njim govoreći: »Skinite s njega te prljave haljine.« Njemu pak reče: »Gledaj, uklonio sam s tebe tvoje bezakonje i odijevam te u svečane haljine.« Zaharija 3:5 I reče: »Neka mu stave čisti turban na glavu.« I oni mu staviše čisti turban na glavu i odjenuše mu haljine dok ondje stajaše anđeo Gospodnji.

“Jakov je bio kriv zbog velikog grijeha koji je učinio u svom ponašanju prema Ezavu, ali se pokajao. Njegov prijestup je oprosteno i grijeh očišćen; stoga je mogao podnijeti otkrivenje Božje nazočnosti. Međutim, kad god su ljudi dolazili pred Boga, a namjerno njegovali zlo, bili su uništeni. Prilikom drugog Kristovog dolaska zli će biti uništeni 'dahom usta' Njegovih i iskorijenjeni 'svjetlošću dolaska' Njegova. (2. Solunjanima 2:8). Svjetlost Božje slave, koja daje život pravednicima, uništiti će grješnike.

U doba Ivana Krstitelja, Krist se upravo trebao pojaviti kao Onaj koji će otkriti Božji karakter. Sama Njegova pojava otkrivat će ljudima njihov grijeh. Jedino ako se budu htjeli očistiti od grijeha moći će ući u zajednicu s Njim. Samo oni koji su čistoga srca mogu prebivati u Njegovoj prisutnosti.” — *Želja vjekova, str. 108.*

“Jedino Krist može očistiti hram duše. Međutim, On ne želi ući nasilno. On ne dolazi u srce kao u Hram u stara vremena, već kaže: 'Evo stojim na vratima i kucam. Ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim.' (Otkrivenje 3:20) On će doći ne samo na jedan dan, jer kaže: 'Stanovat ću među njima i među njima hodati... a oni će biti moj narod.' 'Satri naše opačine, baci na dno mora sve grijeha naše!' (2. Korinćanima 6:16; Mihej 7:19) Njegova će prisutnost očistiti i posvetiti dušu, da bi ona mogla postati svetim hramom Gospodnjim i 'stan Božji u Duhu'. (Efežanima 2:21, 22).” — *Želja vjekova, str. 161, 162.*

“Dok Isus služi u nebeskom Svetištu, On također služi i u Crkvi na Zemlji preko svojega Duha.” — *Želja vjekova, str. 166.*

a. Na koji način Bog smatra vođe svog naroda odgovornima za vjerno čuvanje svetosti Njegovog doma? Habakuk 2:20; Ezekiel 44:23.

Habakuk 2:20 Ali Gospod je u svom svetom Hramu: nek sva zemlja zašuti pred njim!«
Ezekiel 44:23 I podučavat će moj puk razlici između svetog i nesvetog, i naučiti ih da razabiru između nečistog i čistog.

“Područje Božjega Hrama se trebalo smatrati posvećenim. Međutim, u borbi za dobitkom sve je to nestalo iz vida i bilo zanemareno.

Svećenici i poglavari koji su bili pozvani da budu Božji predstavnici u narodu trebali su ispraviti zlorabljenje predvorja Hrama, a narodu pružiti primjer poštenja i suosjećanja.” — *Želja vjekova, str. 156.*

“Previše je istinito da je poštovanje prema Božjem domu gotovo izumrlo. Svete stvari i mjesta se ne raspoznaju; ono što je sveto i uzvišeno se ne cijeni... Bog je svom drevnom narodu dao pravila reda, savršena i točna. Je li se Njegov karakter promijenio? Nije li On veliki i moćni Bog koji vlada na nebu iznad nebesa? Ne bi li bilo dobro za nas da često čitamo upute koje je sam Bog dao Hebrejima, kako bismo i mi koji imamo svjetlo veličanstvene istine mogli iskazivati prikladno poštovanje prema Božjem domu?” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 495. 496.*

b. Objasnite ključnu pobjedu koju možemo zadobiti Kristovom snagom. Matej 5:8; 1 Ivanova 3:1–3.

Matej 5:8 Blaženi koji su čista srca, jer oni će Boga gledati!

1. Ivanova 3:1 Pogledajte kakvu nam je ljubav podario Otac — da se prozvasmo djecom Božjom. Zbog toga nas svijet ne poznaje — jer njega ne upozna. 1. Ivanova 3:2 Ljubljeni, sada smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. A znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer ćemo ga vidjeti kao što jest. 1. Ivanova 3:3 I svaki koji ima tu nadu u njemu, čisti se kao što je i on čist.

“Pozivam svakoga tko tvrdi da je dijete Božje da nikada ne zaboravi ovu veliku istinu, da nam je potrebno da Sveti Duh bude u nama kako bismo dosegli nebo, te da nam je potrebno Kristovo djelovanje izvana u našem životu kako bismo imali pravo na besmrtno nasljedstvo.” — *Svjedočanstvo za propovjednike, str. 401.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 24. siječnja

1. Tko su bili vođe nepoštene trgovine koja se odvijala u hramu?
2. Kakav treba biti stav svakoga tko dolazi pred Boga?
3. Objasnite duhovni značaj koji je hram u Jeruzalemu trebao imati.
4. Što je Krist objavio kroz čišćenje hrama?
5. Na koji jedini način naše grješno ljudsko srce može biti očišćeno?

Dar prve subote

Subota, 1. veljače 2025.

Za pomoć unesrećenima širom svijeta

Nema sumnje da ratovi, glasine o ratovima, užasne nesreće, suše, poplave, uragani, potresi, požari i pošasti koji se vrtoglavom brzinom šire diljem svijeta, predstavljaju ispunjenje biblijskih proročanstava koja proučavamo. Zasigurno u svim tim tragedijama možemo jasno razaznati korake Božjeg približavanja. Tisuće neizmjereno pate zbog ovih iznimnih nevolja, tražeći različite vrste pomoći od glasnika Isusa Krista koji trebaju primijeniti ljekoviti melem iz Gileada.

U ovim bolnim poteškoćama, Odjel za dobrotvorni rad Generalne konferencije se brine da blagoslovi, osigurani iz našeg fonda putem darova koje šaljete vi, dopru do naše braće i sestara diljem svijeta. Ovi da-rovi se šalju na osoban i specifičan način kako bi se zadovoljile posebne potrebe, kao i kroz darove prve subote. Draga braćo i sestre, vaši su darovi poslužili kao utočište onima koji su izgubili svoje domove u prirodnim katastrofama; oni su osigurali hranu za stotine obitelji i brinuli se za siročad i udovice, pružajući im hranu i pomoć. Ovi su darovi također pomogli roditeljima u dobivanju sjemena za sadnju i prehranjivanju njihovih obitelji ili pokretanju malih obrta tako da mnoge osobe naše vjere mogu imati izvor prihoda i posao koji im inače ne bi bio dostupan.

Hvala Bogu da su u ovim vremenima kušnje mnogi bili potaknuti priložiti svoje darove na oltar Gospodnji. U ime onih koji su primili tu pomoć, iskreno vam zahvaljujemo!

Međutim, potrebe ne prestaju - naprotiv, svakim danom su sve veće pa vaša velikodušnost neizmjereno pomaže.

"Kristov križ poziva na dobročinstvo svakog sljedbenika blaženog Spasitelja. Princip koji je otkriven na Golgoti zorno je prikazao načelo davanja. Ovaj princip, ostvaren u stvarnim dobročinstvima i dobrim djelima, pravi je plod kršćanskog života." — *Savjeti o upraviteljskoj službi, str. 14.*

Danas, dok prilažete svoj poseban dar za prvu subotu, molimo vas da svoje najbolje date Bogu. Nije važno dajete li malo ili mnogo, nego da dajete sve od sebe. Iz zbroja ove zajedničke ljubavi, nastaviti ćemo prenositi blagoslove našoj braći i sestrama diljem svijeta. "Tko daje potrebitima, blagoslivlja druge, a sam je blagoslovljen u još većoj mjeri" (*Isto, str. 13*). Neka vas Bog uvelike blagoslovi!

Generalna konferencija, Odjel za dobrotvorni rad

Isus i Nikodem

STIH ZA UPAMTITI: "Odgovori mu Isus i reče: 'Zaista, zaista, kažem ti, ako se tko ne rodi nanovo, ne može vidjeti kraljevstva Božjega.'" (Ivan 3:3).

Predlažemo da pročitate: *Put Kristu str. 86-98.*

"Izvor u srcu mora biti očišćen, kako bi i potok postao čist. Onaj tko pokušava dosegnuti Nebo svojim vlastitim djelima, držanjem Zakona, pokušava nemoguće." — Želja vjekova, str. 172.

1. UGLEDAN ČOVJEK TRAŽI ISUSA

Nedjelja, 26. siječnja

a. Tko je bio Nikodem i kako je narod gledao na njega? Ivan 3:1, 10.

Ivan 3:1 A bijaše među farizejima neki čovjek po imenu Nikodem, glavar židovski.
Ivan 3:10 Odgovori Isus i reče mu: »Ti si učitelj Izraelov pa da to ne razumiješ?

"Nikodem je zauzimao visok i povjerljiv položaj u hebrejskom narodu. Bio je visoko obrazovan, izrazito obdaren i uvažen član narodnog Vijeća... Premda bogat, obrazovan i cijenjen, njega je neobično privlačio skromni Nazarećanin." — *Želja vjekova, str. 167.*

"On je bio strogi farizej i ponosio se svojim dobrim djelima. Bio je nadaleko poštovan zbog svoje darežljivosti i velikodušnosti u podupiranju službe u Hramu, osiječnjačajući sigurnost u vjerovanju da je zadobio Božju naklonost." — *Želja vjekova, str. 171.*

b. U koje doba dana je Nikodem otišao posjetiti Isusa? Ivan 3:2 (prvi dio).

Ivan 3:2 Ovaj noću dođe k Isusu i reče mu: »Rabbi, znamo da si učitelj, od Boga došao, jer nitko ne može činiti te znake koje ti činiš ako Bog nije s njim.«

"Nakon što se temeljito raspitao i saznao za Spasiteljevo mjesto počinka na Maslinskoj gori, pričekao je da grad utone u san, pa Ga je onda potražio." — *Želja vjekova, str. 168.*

a. Kakvo nježno razumijevanje prema ljudima otkriva činjenica da je Isus primio ovog gosta tako kasno u noći? Psalam 31:20, 21.

Psalam 31:20 Sakrit ćeš ih u skrovište nazočnosti svoje od urota ljudskih, sklonit' ih u zaklon od jezika svadljivih. Psalam 31:21 Blagoslovljen Gospod, jer mi čudesno iskaza milosrđe u gradu utvrđenu!

"[Nikodem] je žarko želio razgovarati s Isusom, ali Ga iz straha nije htio javno potražiti. Za hebrejskog poglavara bilo bi preveliko poniženje da javno prizna svoju naklonost jednom zasad tako malo poznatom učitelju. Ako Veliko vijeće dozna za ovaj posjet, navući će na sebe njihov prijezir i prijekor. Odlučio se za tajni razgovor, opravdavajući se time što bi, kad bi javno otišao, drugi možda slijedili njegov primjer." — *Želja vjekova, str. 168.*

b. Opišite kako je Nikodem započeo svoj razgovor s Isusom. Ivan 3:2.

Ivan 3:2 Ovaj noću dođe k Isusu i reče mu: »Rabbi, znamo da si učitelj, od Boga došao, jer nitko ne može činiti te znake koje ti činiš ako Bog nije s njim.«

"U Kristovoj prisutnosti, Nikodem je osjećao neku čudnu bojažljivost, koju je pokušao prikriti plaštem staložena i dostojanstvena držanja. 'Rabbi,' rekao je, 'znamo da si od Boga došao kao učitelj, jer nitko ne može činiti čudesa koja ti činiš ako Bog nije s njim.' Govoreći o osobitim darovima što ih je Krist imao kao učitelj, i o Njegovoj neobičnoj sili kojom je činio čuda, nadao se da će pripremiti put za ovaj razgovor. Ovim riječima želio je promišljeno izraziti i izazvati povjerenje, ali su one, zapravo, pokazivale nevjerstvo. On nije priznavao Isusa za Mesiju, već samo za učitelja poslanog od Boga." — *Želja vjekova, str. 168.*

c. Kojom idejom je Krist neočekivano iznenadio Nikodema? Ivan 3:3.

Ivan 3:3 Odgovori mu Isus i reče: »Zaista, zaista, kažem ti, ako se tko ne rodi nanovo, ne može vidjeti kraljevstva Božjega.«

"Umjesto da prihvati ovakav pozdrav, Isus je upravio svoj pogled na govornika kao da proniče u dubinu njegove duše. U svojoj beskonačnoj mudrosti On je gledao čovjeka koji traži istinu. Znao je njegov cilj i želeći probuditi uvjerenje koje je već postojalo u umu njegovog sugovornika, izravno, ali svečano i ljubazno, istaknuo je najvažnije: 'Zaista, zaista, kažem ti, tko se odozgo ne rodi, taj ne može vidjeti kraljevstva Božjega.' (Ivan 3:3). Nikodem je došao Gospodinu u želji da s Njim razmijeni gledišta, ali Isus mu je otkrio temeljna načela istine." — *Želja vjekova, str. 168–171.*

a. Kako je Nikodem odgovorio kad mu je Isus ukazao na ono što mu nedostaje? Zašto je i svima nama, kao i Nikodemu, potrebno iskustvo novog rođenja? Ivan 3:4–8.

Ivan 3:4 Reče mu Nikodem: »Kako se čovjek može roditi kad je star? Može li drugi put ući u utrobu majke svoje i roditi se?«Ivan 3:5 Isus odgovori: »Zaista, zaista, kažem ti, ako se tko ne rodi od vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje.Ivan 3:6 Što je rođeno od tijela, tijelo je; i što je rođeno od Duha, duh je.Ivan 3:7 Ne čudi se što ti rekoh: 'Valja vam se roditi nanovo!'Ivan 3:8 Vjetar puše gdje hoće i čuješ mu šum, ali ne znaš odakle dolazi ni kamo ide. Tako je sa svakim koji je rođen od Duha.«

”Isusov slikoviti prikaz novog rođenja nije bio sasvim nepoznat Nikodemu. Obraćeni iz neznaboštva koji su prihvatili izraelsku vjeru često su uspoređivani s tek rođenom djecom. Trebao je biti u stanju shvatiti da Kristove riječi nije trebalo doslovno tumačiti. Međutim, na temelju svog izraelskog podrijetla smatrao je da mu je zajamčeno mjesto u Božjem kraljevstvu. Smatrao je da mu nije potrebna nikakva promjena i stoga su ga iznenadile Spasiteljeve riječi. Bio je pogođen njihovom izravnom primjenom na njega. Farizejska gordost borila se protiv iskrene želje čovjeka koji je tražio istinu. Čudio se što Krist razgovara s njim ne poštujući njegov položaj poglavara u Izraelu.

Iznenaden i ne vladajući sobom, odgovorio je Kristu riječima punim ironije: 'Kako se može čovjek, kad je već star, roditi?' Kao i mnogi drugi, kad oštra istina dopre do savjesti, i on je otkrio činjenicu da tjelesan čovjek ne prihvaća ono što je od Božjega Duha. U njemu ne postoji ništa što odgovara duhovnim stvarima, jer se duhovne stvari duhovno raspoznaju.

Međutim, Spasitelj nije na dokaz odgovarao dokazom. Podižući svoju ruku u svečanom i tihom dostojanstvu, s još je većom sigurnošću istaknuo istinu: 'Zaista, zaista, kažem ti, tko se ne rodi od vode i Duha Svetoga, taj ne može ući u kraljevstvo nebesko.' " — *Želja vjekova*, str. 171.

b. Kada i kako čovjek može biti nanovo rođen? Ivan 1:12, 13.

Ivan 1:12 A svima koji ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja, onima koji vjeruju u ime njegovo.Ivan 1:13 Koji bijahu rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga.

”"Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina' da bi se čovjek mogao izmiriti s Bogom. Zahvaljujući Kristovim zaslugama čovjek može ponovno doći u sklad sa svojim Stvoriteljem. Njegovo se srce mora obnoviti božanskom milošću. Mora primiti nov život odozgo. Ta promjena je novo rođenje bez kojega, kaže Isus, čovjek 'ne može vidjeti kraljevstva Božjega.' " — *Velika borba*, str. 467.

”Kroz jednostavan čin vjerovanja Bogu, Duh Sveti je stvorio novi život u tvom srcu. Ti si poput djeteta rođenog u Božjoj obitelji, a On te voli kao što voli svoga Sina." — *Put Kristu*, str. 52.

a. Što simbolizira očišćenje i obnova koja dolazi kroz novo rođenje? Marko 16:16 (prvi dio).

Marko 16:16 Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se.

“Sila Božja koja preobražava može promijeniti naslijeđene i stečene sklonosti, jer Kristova religija ima moć da uzdigne čovjeka. 'Nanovo rođen' znači biti preobražen, novorođen u Isusu Kristu.” — *Temelji sretnog doma, str. 206.*

“Krist je krštenje učinio znakom ulaska u svoje duhovno kraljevstvo. On je ovo učinio pozitivnim uvjetom koji moraju ispuniti svi koji žele biti priznati pod autoritetom Oca, Sina i Duha Svetoga. Prije nego što čovjek može naći dom u crkvi, prije nego što prijeđe prag Božjeg duhovnog kraljevstva, mora primiti pečat božanskog imena, 'Gospod, naša Pravda.' (Jeremija 23:6).

Krštenje predstavlja najsvečanije odricanje od svijeta. Oni koji su kršteni u trostruko ime Oca, Sina i Duha Svetoga, na samom ulazu u svoj kršćanski život javno izjavljuju da su napustili službu Sotoni i postali članovi kraljevske obitelji, djeca nebeskog Kralja. Oni su poslušali zapovijed: 'Izađite između njih i odvojite se, ... i ne dotičite se nečistoga.' I ispunilo im se obećanje: 'Primit ću vas i bit ću vam Otac, a vi ćete biti moji sinovi i kćeri, govori Gospodin Svemogući.' (2. Korinćanima 6: 17, 18).” — *Svjedočanstva, knj. 6, str. 91.*

b. Što je zapisano o izopačenosti naše ljudske prirode i o Božjem planu da nas preobrazi? Ivan 3:6; Jeremija 17:9; Efežanima 5:26, 27.

Ivan 3:6 Što je rođeno od tijela, tijelo je; i što je rođeno od Duha, duh je.

Jeremija 17:9 Srce je prijevarno više od svega, i podlo je ono; tko da ga pronikne?

Efežanima 5:26 da je posveti očistivši je kupelju vode, u riječi, Efežanima 5:27 kako bi je priveo sebi kao slavnu crkvu, bez ljage ili bore ili čega takva, nego da bude sveta i bez mane.

“Nama je nemoguće da se sami izbavimo iz ponora grijeha u koji smo upali. Naša su srca zla, i mi ih ne možemo promijeniti... Obrazovanje, kultura, služenje voljom, ljudski naponi, sve to ima svoje područje djelovanja, ali ovdje je bespomoćno. Možda se time može postići formalna ispravnost u ponašanju, ali se ne može promijeniti srce; ne mogu se očistiti izvori života. Mora postojati sila koja djeluje iznutra, novi život odozgo, kako bi se čovjek mogao promijeniti, ostaviti grijeh i postati svet. Ta sila je Krist. Samo njegova milost može pokrenuti zamrle sposobnosti duše i privući ih Bogu, svetosti.” — *Put Kristu, str. 23.*

a. Koju poruku su apostoli kasnije zapisali o promjeni našeg fokusa i naših prioriteta koja se događa kroz novo rođenje? Galaćanima 2:20; 1 Ivanova 2:15–17.

Galaćanima 2:20 S Kristom sam razapet — živim, ali ne više ja, nego Krist živi u meni. A što sada živim u tijelu, živim vjerom u Sina Božjega koji me uzljubi i predade sama sebe za mene.

1. Ivanova 2:15 Ne ljubite svijeta ni ono što je u svijetu. Ako tko ljubi svijet, nema u njemu ljubavi Očeve. 1. Ivanova 2:16 Jer sve što je u svijetu — požuda tijela i požuda očiju i oholost života — nije od Oca, nego je od svijeta. 1. Ivanova 2:17 I svijet prolazi i požuda njegova; a tko vrši volju Božju, ostaje dovijeka.

“Sila Božja koja preobražava može promijeniti naslijeđene i stečene sklonosti, jer Kristova religija ima moć da uzdigne čovjeka. ‘Nanovo rođen’ znači biti preobražen, novorođen u Isusu Kristu.” — *Temelji sretnog doma, str. 206.*

“[Pavao] je bio uvjeren da bi, kad bi se umovi ljudi mogli navesti da shvate nevjerojatnu žrtvu koju je podnijelo Veličanstvo neba, svaka sebičnost bila protjerana iz njihovih srca. On prvo usmjerava um na položaj koji je Krist zauzimao na nebu, u krilu svoga Oca; on nakon toga otkriva kako Krist odbacuje svoju slavu, dobrovoljno se podvrgava ponižavajućem stanju ljudske prirode, preuzima odgovornosti sluge i postaje poslušan do smrti, a ta smrt je najnedostojnija i najodvratnija, najsramnija, najbolnija smrt - smrt na križu. Mogu li kršćani promatrati ovo divno otkrivenje Božje ljubavi prema čovjeku i ostati ravnodušni, ne biti ganuti ljubavlju i ne biti svjesni činjenice da nismo svoji? Takvom Učitelju ne može se služiti iz koristoljubivih, pohlepkih, sebičnih motiva niti uz gundanje.” — *Svjedočanstva, knj. 4, str. 458.*

“Obratila bih vam se kao što se Krist obratio Nikodemu: ‘Morate se nanovo roditi.’ Oni koji imaju Krista koji vlada unutra neće osjećati želju da oponašaju raskoš ovoga svijeta. Oni će posvuda nositi zastavu križa, uvijek svjedočeći o višim ciljevima i plemenitijim temama od onih kojima su svjetovni ljudi zaokupljeni. Naše odijevanje, naši domovi, naši razgovori trebaju svjedočiti o našoj posvećenosti i predanosti Bogu. O, kakva sila će pratiti one koji su tako dokazali da su se svega odrekli za Krista.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 189.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 31. siječnja

1. Zbog svojih dobrih djela, kako je Nikodem gledao na sebe?
2. Kako se Nikodem ponašao u Kristovoj prisutnosti?
3. Što stvarno znači biti "nanovo rođen"?
4. Kako se događa novo rođenje?
5. Koja promjena u našem stavu se događa kao rezultat novog rođenja i zašto?

Djelovanje Svetog Duha

STIH ZA UPAMTITI: "I, kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako mora biti podignut Sin Čovječji, da svaki koji vjeruje u njega ne propadne, nego ima život vječni." (Ivan 3:14, 15).

Predlažemo da pročitate: *Kristove priče, str. 95–102.*

"Gledaj, o gledaj u Isusa i živi!" — *Odgoj, str. 76.*

1. PROVOKATIVNO PITANJE

Nedjelja, 2. veljače

a. Koje Nikodemovo pitanje pokazuje da je njegovo srce počelo omekšavati? Ivan 3:9.

Ivan 3:9 Nikodem mu odgovori i reče: »Kako se to može zbiti?«

"Isus je u stvarnosti rekao Nikodemu: Borba u tvom slučaju neće ništa pomoći. Dokazi neće donijeti svjetlost tvojoj duši. Ono što ti je potrebno, to je novo srce, inače nećeš moći shvatiti istinu o carstvu Božjem. Nikakav veći dokaz te neće dovesti na pravo mjesto, već novi ciljevi i novi motivi. Moraš biti nanovo rođen. Sve dok ne dođe do te promjene, dok sve u tebi ne postane novo, i najjači dokazi koji bi se mogli navesti ne bi imali nikakve svrhe. Nedostatak se nalazi u tvom srcu; sve se mora promijeniti, inače nećeš vidjeti kraljevstva Božjega.

Ova je primjedba bila za Nikodema veoma ponižavajuća... Nikodem nije bio toliko duhovan da bi shvatio pravi značaj Kristovih riječi. Ali Spasitelj nije na argument odgovorio protuargumentom.

Neke zrake istine prodrle su do uma ovog zakonoznanca. Kristove riječi su ga ispunile užasom i navele na pitanje, 'Kako to može biti?' S dubokom ozbiljnošću Isus je odgovorio: 'Ti si učitelj u Izraelu i to li ne znaš?' Ove su riječi prenijele Nikodemu poruku da je, umjesto što se razdražio i dopustio da na površinu izbije ironija, trebao zbog svog duhovnog neznanja imati daleko skromnije mišljenje o sebi. Kristove su riječi bile izgovorene s toliko svečanog dostojanstva a ton i pogled izražavao takvu ljubav, da Nikodem nije bio uvrijeđen kad je shvatio svoj ponižavajući položaj." — *Svjedočanstvo za propovjednike, str. 368–369.*

a. Čime su se farizeji ponosili? Luka 18:9–12.

Luka 18:9 A nekima koji su se pouzdavali u sebe da su pravednici, a druge prezirali, reče i ovu prisposobu: Luka 18:10 »Dva čovjeka uzađoše u Hram pomoliti se: jedan farizej, a drugi carinik. Luka 18:11 Farizej stade te je ovako molio u sebi: 'Bože, zahvaljujem ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili kao i taj carinik. Luka 18:12 Postim dvaput tjedno, dajem desetinu od svega što steknem.'

“Židovi su prvi bili pozvani u Gospodnji vinograd i oni su zbog toga bili ponosni, uvjereni u svoju pravednost. Zbog dugih godina svoje službe smatrali su da im pripada veća nagrada nego drugima. Ništa ih nije više ljutilo od pomisli da bi i neznabošcima mogle biti pružene iste prednosti i mogućnosti kao i njima, da bi pred Bogom mogli biti u svemu izjednačeni s njima.” — *Kristove priče, str. 400.*

b. Kako je Isus ilustrirao djelovanje Svetog Duha u srcu? Ivan 3:8.

Ivan 3:8 Vjetar puše gdje hoće i čuješ mu šum, ali ne znaš odakle dolazi ni kamo ide. Tako je sa svakim koji je rođen od Duha.«

“Vjetar se čuje u granama drveća, izazivajući šuštanje lišća i cvjetova; ali ipak nevidljiv je i nitko ne zna otkuda dolazi i kuda ide. Tako je i s radom Svetoga Duha u srcu. Ono se ne može bolje objasniti no što se može objasniti kretanje vjetra. Netko možda ne može točno odrediti vrijeme i mjesto ili utvrditi sve okolnosti svog obraćenja, ali to nije dokaz da je on neobraćen. Silom koja je isto tako nevidljiva kao i vjetar, Krist neprekidno radi na srcu.” — *Želja vjekova, str. 172.*

c. Na koji način su božanski utjecaji učvršćeni u srcu? Izaija 30:21; Jeremija 42:3; Matej 16:17.

Izaija 30:21 I uši će tvoje čuti riječ iza tebe gdje govori: »To je put, njime idite«, i ako skreneš udesno i ako skreneš ulijevo.

Jeremija 42:3 I neka nam Gospod, Bog tvoj, pokaže put kojim nam je ići i stvar koju nam je činiti.«

Matej 16:17 I Isus mu, odgovorivši, reče: »Blažen bio, Šimune, Bar Jona, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj koji je na nebesima.

“Malo po malo, možda nesvjesno za onoga koji ih doživljava, nastaju dojmovi koji privlače dušu Kristu. Oni se mogu primiti razmišljanjem o Njemu, čitanjem Svetog pisma ili slušanjem riječi živog propovjednika. A onda odjednom, kada Duh uputi neposredniji poziv, duša se radosno predaje Isusu. Mnogi ovo nazivaju iznenadnim obraćenjem, ali to je rezultat poziva Božjeg Duha strpljivog, dugotrajnog procesa.” — *Želja vjekova, str. 172.*

“Dopustite da vaša srca budu omekšana i pokorena Duhom Božjim. Neka se duše okovane ledom otope pod djelovanjem Duha Svetoga.” — *Letters and Manuscripts, knj. 12, Letter 53, 1897.*

a. Na koji način se unutrašnje djelovanje Svetoga Duha otkriva izvana? Galaćanima 5:22–25.

Galaćanima 5:22 A plod je Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjera, Galaćanima 5:23 krotkost, uzdržljivost. Protiv ovih nema zakona. Galaćanima 5:24 A koji su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i požudama. Galaćanima 5:25 Ako živimo u Duhu, u Duhu i hodimo.

“Iako je sam vjetar nevidljiv, on stvara utjecaj i djelovanje koje je vidljivo i može se osjetiti. Tako će se rad Duha na duši pokazati u svakom djelu onoga koji je osjetio njegovu spasonosnu silu. Kad Božji Duh osvoji srce, On preobražava i život. Grješne misli se odbacuju, zla djela se napuštaju; ljubav, poniznost i mir zauzimaju mjesto srdžbe, zavisti i svađe. Radost zauzima mjesto žalosti i lice odsjajuje nebeskom svjetlošću.” — *Želja vjekova*, str. 173.

b. Kad čovjek prima blagoslov preobraženja? Rimljanima 10:9, 10; 1. Ivanova 1:9.

Rimljanima 10:9 Jer ako ustima svojim ispovijediš Gospodina Isusa i srcem svojim uzvjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen. Rimljanima 10:10 Jer srcem se vjeruje na pravednost, a ustima se ispovijeda na spasenje.

1. Ivanova 1:9 Ako priznajemo grijehе svoje, vjeran je i pravedan da nam oprost i grijehе i očisti nas od svake nepravde.

“Nitko ne vidi ruku koja podiže teret ili zamjećuje svjetlost koja silazi iz nebeskih dvorova. Blagoslov dolazi onda kad se duša vjerom pokorava Bogu. Tada sila nevidljiva za ljudsko oko stvara novo stvorenje po Božjem obličju.” — *Želja vjekova*, str. 173.

“Ako imate Duha Svetoga koji svakodnevno oblikuje i oblikuje vaše srce, tada ćete imati božansko razumijevanje da prepoznate karakter Božjeg kraljevstva. Nikodem je prihvatio Kristovu pouku i postao pravi vjernik.” — *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 369. 370.

c. Kako Krist ilustrira ovaj proces? Matej 13:33.

Matej 13:33 Drugu im reče prispodobu: »Kraljevstvo nebesko nalik je kvascu koji žena uzme i zamijesi u tri mjere brašna dok se sve ne nakvasa.«

“Kvasac, skriven u brašnu, djeluje nevidljivo da cijelo tijesto podredi procesu ukvasavanja; tako i kvasac istine djeluje potajno, tiho i ustrajno da preobrazi dušu. Urođene sklonosti mekšaju i bivaju ukročene. Usađuju se nove misli, novi osjećaji, novi motivi. Postavlja se i novo mjerilo karaktera — Kristov život! Mijenja se um, sposobnosti se koriste da djeluju u novom smjeru. Čovjek nije samo stekao nove sposobnosti, već su sposobnosti koje ima posvećene. Savjest se probudila. Dobili smo karakterne crte koje nas osposobljavaju da obavljamo službu za Boga.” — *Kristove priče*, str. 98, 99.

a. Kako je Isus predočio svoje raspeće koje se uskoro trebalo dogoditi? Ivan 3:14, 15.

Ivan 3:14 I kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako mora biti podignut Sin Čovječji, Ivan 3:15 da svaki koji vjeruje u njega ne propadne, nego ima život vječni.

"[Ivan 3:14, 15.] Ovo je bilo područje koje je Nikodem poznao. Simbol podignute zmije objasnilo mu je Spasiteljevu misiju. Kad je izraelski narod umirao od ugriza otrovnih zmija, Bog je naredio Mojsiju da načini zmiju od mjedi i da je postavi visoko usred zbora. Tada je po cijelom logoru oglašeno da će svi koji pogledaju zmiju živjeti. Narod je dobro znao da zmija u sebi nema nikakve sile da im pomogne. Ona je bila simbol Krista. Kao što je kip načinjen u obliku smrtonosne zmije podignut radi njihova izlječenja, tako je i Onaj 'u obličju grješnog tijela' trebao biti njihov Otkupitelj. (Rimljanima 8:3) Mnogi su Izraelci smatrali da ih žrtvena služba može osloboditi grijeha. Bog ih je želio poučiti da ona nema veću vrijednost od mjedene zmije. Ona je trebala njihove misli usmjeriti ka Spasitelju. Oni nisu mogli učiniti ništa za sebe, ni za izlječenje svojih rana, ni za oprost grijeha, već samo pokazati svoju vjeru u Dar Božji. Njihovo je bilo samo da gledaju i žive." — *Želja vjekova*, str. 174, 175.

b. Iako im je pružena mogućnost da budu ozdravljeni, zašto su neki ipak umrli? 1. Korinćanima 10:9; Hebrejima 3:12.

1. Korinćanima 10:9 I ne iskušavajmo Krista kao što su ga i neki od njih iskušali pa od zmija izginuli. Hebrejima 3:12 Pazite, braćo, da ne bi u koga od vas srce bilo zlo, nevjerno, udaljilo se od Boga živoga.

"Mnogi Izraelci nisu vidjeli pomoć u lijeku što ga je Nebo osiguralo. Mrtvi i umirući su bili posvuda oko njih, i oni su znali da je, bez božanske pomoći, njihova sudbina zapečaćena, ali su nastavili jadikovati zbog svojih rana, bolova, sigurne smrti, sve dok nisu izgubili snagu, dok im se pogledi nisu ukočili, iako su mogli odmah biti izliječeni." — *Patrijarsi i proroci*, str. 432.

c. Ako želimo biti spašeni, gdje moramo upraviti svoj pogled? Hebrejima 6:19, 20.

Hebrejima 6:19 Nju imamo kao sidro duše, i pouzdano i čvrsto; ona ulazi i u unutrašnjost iza zastora, Hebrejima 6:20 kamo je kao preteča za nas ušao Isus postavši dovijeka velesvećenik po redu Melkisedekovu.

"Smrtonosni učinak grijeha može se ukloniti samo sredstvom što ga je Bog dao. Izraelci su spasili svoje živote gledajući uzdignutu zmiju. Taj je pogled podrazumijevao vjeru. Oni su živjeli jer su vjerovali Božjoj riječi i imali povjerenja u sredstva ponuđena za njihovo ozdravljenje. Tako grješnik može pogledati na Krista i živjeti. On prima oprost vjerom u žrtvu pomirenja... Krist u sebi ima ima moć i sposobnost da iscijeli pokajanog grješnika." — *Patrijarsi i proroci*, str. 431.

a. Koju pouku je Nikodem shvatio kasnije, a koju i mi trebamo prihvatiti te uvijek imati na umu? Efežanima 2:8; Luka 13:20, 21.

Efežanima 2:8 Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to nije od vas, Božji je to dar!

Luka 13:20 I opet reče: »S čime da usporedim kraljevstvo Božje? Luka 13:21 Nalik je kvascu koji žena uzme i zamijesi u tri mjere brašna dok se sve ne nakvasa.«

“Često se pojavljuje pitanje: Zašto, onda, ima tako mnogo onih koji tvrde da vjeruju u Božju riječ iako se nisu promijenili u riječima, duhu i karakteru? Zašto ima tako mnogo onih koji ne mogu podnijeti protivljenje svojim namjerama i planovima, koji pokazuju neposvećen temperament, čije su riječi grube, drske i naprasite? U njihovom životu djeluje ona ista sebična ljubav, isto sebično popuštanje svojim slabostima, isti temperament, iste nepromišljene riječi koje se vide u životu svjetovnih ljudi. Zapaža se ista uvredljiva oholost, isto popuštanje urođenim sklonostima, ista izopačenost karaktera, kao da im je istina potpuno nepoznata. Razlog je u tome što oni nisu obraćeni! Oni nisu stavili u srce kvasac istine. On nema prilike obaviti svoj posao. Njihove naslijeđene i stečene sklonosti prema zlu nisu pokorene njegovoj preobražavajućoj sili. U njihovom životu ne otkriva se Kristova milost, oni ne vjeruju da On može preobraziti njihov karakter.

'Prema tome, vjera dolazi od propovijedanja, a propovijedanje biva riječju Kristovom.' (Rimljanima 10:17) Biblija je veliko sredstvo za preobražavanje karaktera. Krist je molio: 'Posveti ih istinom; tvoja je riječ istina.' (Ivan 17:17) Kad se proučava i vrši, Božja riječ utječe na srce obuzdavajući svaku nesvetu osobinu. Sveti Duh dolazi nas uvjeriti da smo grješni, i vjera koja se javlja u srcu djeluje silom ljubavi prema Kristu, čineći da tijelom, duhom i dušom postajemo slični Njemu. I onda nas Bog može upotrijebiti da ostvari svoju volju. Sila koja nam je dana djeluje iznutra nagoneći nas da drugima objavimo istinu koja nam je objavljena." — *Kristove priče*, str. 99, 100.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 7. veljače

1. Što je bila glavna karakteristika farizeja u Kristovo vrijeme?
2. Objasnite kako mi bivamo preobraženi na Kristovu sliku.
3. Na koji način se izvana otkriva preobraženje srca?
4. Objasnite simbol zmije uzdignute u pustinji.
5. Na koji način priča o kvascu otkriva rast u Božjoj milosti?

Isus i Ivan Krstitelj

STIH ZA UPAMTITI: "On treba rasti, a ja se umanjivati." (Ivan 3:30).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 5, str. . 676-684.*

"Ivana Krstitelja naš je Spasitelj proglasio najvećim prorokom. Kakva pak suprotnost je vidljiva između govora ovog Božjeg čovjeka i govora mnogih koji se izjašnjavaju kao propovjednici križa. Na pitanje je li on Krist, Ivan izjavljuje da nije dostojan čak ni odriješiti remenje na sandalama svoga Učitelja." — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 207.*

1. PROBLEM MEĐU UČENICIMA

Nedjelja, 9. veljače

a. Koje pitanje se pojavilo među Ivanovim učenicima i Židovima tog vremena? Ivan 3:25.

Ivan 3:25 Tada nasta raspra između nekih od Ivanovih učenika i Židovâ o čišćenju.

"Ivanovi učenici su s ljubomorom promatrali kako raste Isusova popularnost. Bili su spremni kritizirati Njegov rad, a ubrzo su za to našli i priliku. Među njima i Hebrejima pokrenulo se pitanje može li krštenje očistiti dušu od grijeha; tvrdili su da se Isusovo krštenje bitno razlikuje od Ivanovog. Uskoro su počeli raspravljati s Kristovim učenicima o vrsti riječi koje treba izgovarati prigodom krštenja i na kraju o pravu ovih potonjih da krštavaju." — *Želja vjekova, str. 178.*

b. Kako su Ivanovi učenici izrazili svoju zavist prema Isusovom djelu i kakav plemenit odgovor im je on dao? Ivan 3:26, 27.

Ivan 3:26 I dođoše k Ivanu te mu rekoše: »Rabbi, onaj koji bijaše s tobom onkraj Jordana, za koga si ti svjedočio, gle, on krsti i svi dolaze k njemu!« Ivan 3:27 Odgovori Ivan i reče: »Čovjek ništa ne može primiti ako mu nije dano s neba.

"Po prirodi Ivan je imao mane i slabosti uobičajene za ljudski rod, ali dodirom božanske ljubavi i on je bio preobražen. On je prebivao u atmosferi neuprljanoj sebičnošću i častohlepljem, visoko iznad bolesnog ozračja ljubomore. Nije se nimalo slagao s nezadovoljstvom svojih učenika, već je pokazao kako je jasno razumio svoj odnos prema Mesiji i zato je rado pozdravio dobrodošlicom Onoga kojemu je pripremio put." — *Želja vjekova, str. 179.*

a. Kako je Ivan pokazao da je ispravno razumio svoju misiju? Ivan 3:28, 29.

Ivan 3:28 Vi mi sami svjedočite da sam rekao: 'Nisam ja Krist, nego sam poslan pred njim.' Ivan 3:29 Tko ima nevjestu, ženik je, a prijatelj ženikov koji stoji i sluša ga silno se raduje zbog glasa ženikova. Ova se dakle moja radost ispunila.

"Ivan je sebe predstavio kao prijatelja koji je bio glasnik između zaručnika i zaručnice, pripremajući put za vjenčanje. Kad je mladenac primio svoju nevjestu, zadaća prijatelja je bila ispunjena. On se raduje sreći onih čije je sjedinjenje potpomogao. Tako je Ivan bio pozvan da usmjeri narod k Isusu, te je i svjedočenje o uspjehu Spasiteljeva djela bila njegova radost." — *Želja vjekova, str. 179.*

b. Objasnite Ivanov, a i naš zadatak. Ivan 1:23, 29.

Ivan 1:23 On reče: »Ja sam glas vapijućega u pustinji: 'Poravnajte put Gospodu', kao što reče prorok Izaija.« Ivan 1:29 Sutradan Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu pa reče: »Evo Jaganjca Božjega koji oduzima grijeh svijeta!

"Gledajući u vjeri na Otkupitelja, Ivan se uzdignuo do visine samoodricanja. Nije težio da privuče ljude k sebi, već da uzdigne njihove misli sve više i više, sve dok one ne budu počinnule na Božjem Janjetu. On je bio samo glas, uzvik u pustinji. Sad je radosno prihvatio tišinu i povučenost, da bi se oči svih mogle okrenuti k Svjetlosti života.

Oni koji su vjerni svojem pozivu kao Božji vjesnici, neće tražiti počasti za sebe. Ljubav prema sebi nestat će u ljubavi prema Kristu. Nikakvo suparništvo neće oštetiti dragocjeni cilj evanđelja. Oni će prepoznati svoju zadaću da kao Ivan Krstitelj objavljuju: 'Evo Jaganjca Božjega koji uzima grijeh svijeta!' (Ivan 1:29) Oni će uzdignuti Isusa, a s Njim će se uzdići i ljudski rod. 'Jer ovako govori Višnji i Uzvišeni, koji vječno stoluje i ime mu je Sveti: U prebivalištu visokom i svetom stolujem, ali ja sam i s potlačenim i poniženim, da oživim duh smjernih, da oživim srca skrušenih.' (Izaija 57:15)." — *Želja vjekova, str. 179, 180.*

"Ne tražite vlastito zadovoljstvo i udobnost, nego nastojte upoznati i vršiti volju Božju. Neka se svatko upita: Mogu li neku dušu uputiti na Jaganjca Božjega koji odnosi grijehe svijeta? Mogu li utješiti nekog malodušnog? Mogu li ja biti sredstvo za spas neke duše u Božjem kraljevstvu? Potrebni su nam duboki poticaji Duha Božjega u našim srcima, kako bi mogli osigurati bijelu odjeću ne samo za sebe, već utjecati na druge tako da i njihova imena budu upisana u knjigu života, i nikad izbrisana" — *Historical Sketches, str.147.*

a. Kako je većina ljudi reagirala na Kristovu poruku? Ivan 3:32.

Ivan 3:32 I što je vidio i čuo, to svjedoči, a svjedočanstvo njegovo nitko ne prima.

"Ivanovi su učenici izjavili da svi ljudi idu ka Kristu, ali Ivan je s jasnijim shvaćanjem rekao: 'Tko je primio njegovo svjedočanstvo,' a tako ih je malo bilo spremno prihvatiti Ga kao Spasitelja od grijeha. Ali 'tko je primio njegovo svjedočanstvo, potvrđuje da je Bog istinit.' (Ivan 3:33)" — *Želja vjekova, str. 181.*

b. Kome je darovan dar Svetoga Duha? Ivan 3:34.

Ivan 3:34 Jer onaj koga posla Bog, riječi Božje govori. Ta Bog Duha ne daje na mjeru.

"Mi možemo primiti nebesku svjetlost jedino ako smo se spremni osloboditi svoga 'ja'. Ne možemo raspoznati Božji karakter ili primiti Krista vjerom sve dok ne pristanemo pokoriti svoju svaku misao na poslušnost Kristu. Svima koji to čine Duh Sveti daje se bez mjere. U Kristu 'stanuje stvarno sva punina božanstva, po njemu ste vi ispunjeni'. (Kološanima 2:9, 10)." — *Želja vjekova, str. 181.*

c. Kako nam je u Bibliji otkriven ključ za primanje Svetoga Duha u punini? Ivan 14:15–17; Djela 5:32.

Ivan 14:15 »Ako me ljubite, zapovijedi moje održite. Ivan 14:16 I ja ću moliti Oca pa će vam dati drugog Utješitelja da ostane s vama do vijeka: Ivan 14:17 Duha istine, kojega svijet ne može primiti jer niti ga vidi niti ga poznaje. A vi ga poznajete jer boravi kod vas i jer će biti u vama.

Djela 5:32 I mi smo njegovi svjedoci ovih riječi, a i Duh Sveti, kojega Bog dade onima koji mu se pokoravaju.«

"Mi ne trebamo samo reći: 'Vjerujem', nego i prakticirati istinu. Usklađivanjem naših riječi, našeg ponašanja i našeg karaktera s Božjom voljom mi dokazujemo svoju povezanost s Njim. Kad god se netko odrekne grijeha, koji je prijestup zakona, njegov će život biti usklađen sa zakonom, u savršenu poslušnost. Ovo je djelo Duha Svetoga. Svjetlo pomno proučavane riječi, glas savjesti, poticaji Duha, rađaju u srcu istinsku ljubav prema Kristu, koji je sebe cijeloga dao na žrtvu da otkupi cijelu osobu, tijelo, dušu i duh. A ljubav se očituje u poslušnosti. Linija razgraničenja bit će jasna i vidljiva između onih koji ljube Boga i drže njegove zapovijedi te onih koji ga ne vole i zanemaruju njegove propise." — *Svjedočanstva, knj. 6, str. 86, 87.*

a. Zašto je važno da razumijemo korak koji činimo prema Kristu kad se odlučimo krstiti? Ivan 3:36.

Ivan 3:36 Tko vjeruje u Sina, ima život vječni, a tko ne vjeruje Sinu, neće vidjeti života, nego gnjev Božji ostaje na njemu.

“Bez Krista i krštenje je, kao i svaka druga služba, bezvrijedna formalnost.”
— *Želja vjekova, str. 181.*

“Nema potrebe za raspravom čisti li Kristovo ili Ivanovo krštenje od grijeha. Kristova milost daje život duši.” — *Želja vjekova, str. 181.*

Besmrtnost se može steći samo po Kristu. Isus je rekao: 'Tko vjeruje Sina, ima život vječni; a tko ne vjeruje Sinu, neće vidjeti života.' (Ivan 3:36). Svatko može steći taj neprocjenjivi blagoslov ako se pridržava uvjeta. Svi 'koji ustrajnošću u dobrim djelima traže slavu, čast i besmrtnost', primit će 'život vječni'. (Rimljanima 2:7).” — *Velika borba, str. 533.*

“Krštenje predstavlja najsvečanije odricanje od svijeta. Oni koji su kršteni u trostruko ime Oca, Sina i Duha Svetoga, na samom ulazu u svoj kršćanski život javno izjavljuju da su napustili službu Sotoni i postali članovi kraljevske obitelji, djeca nebeskog Kralja.” — *Svjedočanstva, knj. 6, str. 91.*

b. Objasnite zadivljujuće riječi Ivana Krstitelja koje su otkrile dubinu stvarne životne predanosti predstavljenu krštenjem? Luka 3:7, 8.

Luka 3:7 Govoraše dakle mnoštvu koje je izlazilo da ih on krsti: »Porodi zmijski, tko li vas naputi da pobjegnute od gnjeva što dolazi? Luka 3:8 Urodite dakle plodovima dostojnim pokajanja! I nemojte početi govoriti u sebi: 'Imamo oca Abrahama!' Jer, kažem vam: Bog može iz ovoga kamenja podići djecu Abrahamu.

“Ivan je položio sjekiru na korijen stablu. Ukoravao je grijeh ne mareći za posljedice i pripremao put Božjem Jaganjcu.

Herod se uznemirio kad je čuo Ivanovo snažno izravno svjedočanstvo i s iskrenim je zanimanjem pitao što mora učiniti da postane njegov učenik. Ivanu je bila poznata činjenica da se upravo namjeravao oženiti ženom svojeg brata dok joj je muž još bio živ pa je vjerno rekao Herodu da je to protuzakonito.” — *Rani spisi, str. 154.*

“Ivan Krstitelj se suprotstavio grijehu otvorenim ukorom upućenim kako ljudima skromnog statusa, tako i onima na visokim položajima. On je objavljivao istinu kraljevima i plemićima, bilo da su je oni željeli slušati ili su je odbacivali. On je govorio ljudima osobno i izravno.” — *Odabrane poruke, knj. 2, str. 49.*

a. Što je Isus učinio nakon što je vidio kako farizeji pokušavaju stvoriti sukob između Ivana i Njega? Ivan 4:1–3.

Ivan 4:1 Kada dakle Gospodin dozna da su farizeji dočuli kako Isus pridobiva i krsti više učenika nego Ivan; Ivan 4:2 (iako sâm Isus nije krštavao, nego njegovi učenici), Ivan 4:3 napusti Judeju i ponovno ode u Galileju.

“Isus je znao da [farizeji] neće štedjeti napora kako bi prouzročili razdor između Njegovih i Ivanovih učenika. On je znao da se priprema bura koja će odnijeti jednog od najvećih proroka koji je ikada poklonjen svijetu. Želeći da izbjegne svaku priliku za pogrešno razumijevanje ili razmirice, tiho je prestao sa svojim radom i povukao se u Galileju. Mi također, ostajući vjerni istini, moramo nastojati da izbjegnemo sve ono što može dovesti do nesloge i nespোরazuma. Jer gdje god se ovo pojavi, rezultat je gubitak duša. Kad god se pojave okolnosti koje prijete da prouzroče razdor, trebamo slijediti primjer Isusa i Ivana Krstitelja.” — *Želja vjekova, str. 181.*

b. Što mi trebamo naučiti iz Ivanovog stava kojim je on nastojao riješiti krizu? Ivan 3:30.

Ivan 3:30 On treba rasti, a ja se umanjivati.

“Kao i Ivanovi učenici, mnogi smatraju da uspjeh rada ovisi o prvom radniku. Pozornost je usmjerena na ljudsko umjesto na božansko, nastupa ljubomora, i Božjem se djelu nanosi šteta. Tako nezasluženo poštovan čovjek dolazi u kušnju da gaji samopouzdanje. On ne shvaća svoju ovisnost o Bogu. Ljudi su naučeni da se oslone na čovjekovo vodstvo i na taj način upadaju u zablude i bivaju odvedeni od Boga.

Božje djelo ne treba nositi ljudski lik i natpis. S vremena na vrijeme Gospodin će uvesti razna oruđa preko kojih se najbolje može izvršiti Njegova namjera. Sretni su oni koji se žele poniziti izgovarajući zajedno s Ivanom Krstiteljem: ‘On mora rasti, a ja se umanjivati.’” — *Želja vjekova, str. 182.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 14. veljače

1. Zašto su Ivanovi učenici postali ljubomorni na Isusovo djelo?
2. Što je Ivan rekao svojim učenicima?
3. S kojom svrhom se ljudima daje dar Svetoga Duha?
4. Na koji način krštenje može ispuniti svoj pravi cilj?
5. Što su Isus i Ivan učinili kad su vidjeli da postoji opasnost od razdora među njihovim učenicima?

Isus i Samarijanka

STIH ZA UPAMTITI: "A tko god pije od vode koju ću mu ja dati, neće ožednjeti dovijeka. A voda koju ću mu dati postat će u njemu izvor vode što teče u život vječni." (Ivan 4:14).

Predložemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 4, str. 365-368.*

"Onaj koji teži ugaziti svoju žeđ na izvorima ovoga svijeta, pit će i opet će biti žedan. Ljudi su posvuda nezadovoljni. Oni čeznu za nečim što će zadovoljiti potrebu duše. Samo Jedan može ispuniti ovu želju. Potreba ovog svijeta, 'blago svih naroda', jest Krist." — *Želja vjekova, str. 187.*

1. ISUS U SIHARU

Nedjelja, 16. veljače

a. Na svojem putovanju za Galileju, gdje su se Isus i Njegovi učenici zaustavili? Ivan 4:5, 6.

Ivan 4:5 Dođe dakle do samarijskoga grada zvanog Sihar, blizu zemljišta što ga je Jakov dao svomemu sinu Josipu. Ivan 4:6 Ondje bijaše izvor Jakovljeve, stoga Isus, umoran od putovanja, sjedaše tako na izvoru. Bilo je oko šeste ure.

"Iscrpljen od gladi i žeđi Isus je sjedio kraj izvora. Putovanje od ranog jutra bilo je dugo, a sad Ga je obasjavalo i žarko podnevno sunce. Njegova se žeđ pojačala mišlju o hladnoj, osvježavajućoj vodi koja je bila tako blizu, ali Njemu ipak nedostupna, jer nije imao ni konopca ni krčaga, a zdenac je bio dubok. Sudbina ljudskog roda bila je i Njegova sudbina, i On je čekao nekoga tko će doći i zahvatiti vodu." — *Želja vjekova, str. 183.*

b. Tko je došao na izvor i što je Isus zamolio tu osobu? Što mi trebamo naučiti iz ovoga? Ivan 4:7.

Ivan 4:7 Neka žena iz Samarije dođe zahvatiti vode. Reče joj Isus: »Daj mi piti.«

"Mržnja između Hebreja i Samarijanaca spriječila je ženu da ponudi takvu uslugu Isusu, ali Spasitelj je tražio ključ za ovo srce i s razumijevanjem proisteklim iz božanske ljubavi On uslugu nije ponudio, već ju je zatražio. Ponuđena je usluga mogla biti odbačena, ali povjerenje rađa povjerenje. Kralj Neba prišao je ovoj prezrenoj duši, tražeći uslugu iz njene ruke. On, koji je stvorio ocean, koji ima vlast nad vodama velikih dubina, koji je otvorio izvore i riječna korita na Zemlji, odmarao se kraj Jakovljeva zdenca i ovisio o ljubaznosti jedne strankinje da Mu utoli žeđ." — *Želja vjekova, str. 184*

a. Na koji način je Isus usmjerio pažnju ove žene na dar spasenja? Ivan 4:10.

Ivan 4:10 Odgovori joj Isus i reče: »Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti kaže: ‘Daj mi piti’, ti bi od njega zaiskala i dao bi ti vode žive.«

“Voda koju je Krist spominjao bila je otkrivenje Njegove milosti u Njegovoj riječi; Njegov Duh, Njegovo učenje, predstavljaju izvor sreće za svaku dušu. Svaki drugi izvor kojem će pribjeći pokazat će se nezadovoljavajućim. Ali riječ istine je kao svježi potoci, predstavljeni kao vode Libanona, koji uvijek pružaju zadovoljstvo. U Kristu se nalazi punina radosti zauvijek.” — *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 390.

b. Kakva je bila njena reakcija na Kristov prijedlog? Ivan 4:11, 12.

Ivan 4:11 Reče mu žena: »Gospodine, ni vjedra nemaš, a zdenac je dubok. Odakle ti onda voda živa? Ivan 4:12 Zar si ti veći od našega oca Jakova koji nam dade ovaj zdenac? I sâm je iz njega pio, i sinovi njegovi, i stoka njegova!«

“Razum ove žene nije shvaćao o čemu je Krist govorio; pretpostavila je da on govori o izvoru ispred njih.” — *The Spirit of Prophecy, knj. 2*, str. 140.141.

c. Kako je Isus naglasio razliku između dvije vrste vode i kako ova poruka može biti blagoslov i za nas? Ivan 4:13, 14; Otkrivenje 22:17.

Ivan 4:13 Odgovori joj Isus i reče: »Svatko tko pije od ove vode, opet će žeđati. Ivan 4:14 A tko god pije od vode koju ću mu ja dati, neće ožednjeti dovijeka. A voda koju ću mu dati postat će u njemu izvor vode što teče u život vječni.«

Otkrivenje 22:17 A Duh i nevjesta govore: »Dođi!« I tko čuje, neka rekne: »Dođi!« I tko žeđa, neka dođe! I tko hoće, neka uzima vode života bez naplate!

“Trebali bismo njegovati ljubav i zahvalnost, trebali bismo gledati u Isusa i preobraziti se na Njegovu sliku. Rezultat toga bit će povećano povjerenje, nada, strpljenje i hrabrost. Pit ćemo vodu života o kojoj je Krist govorio ženi iz Samarije. Rekao je: ‘Kad bi znala dar Božji i tko je taj koji ti govori: Daj mi piti; ti bi od Njega tražila, i On bi ti dao vodu živu... Tko god pije od vode koju ću mu ja dati, neće ožednjeti nikada; nego će voda koju ću mu ja dati biti u njemu izvor vode koja izvire u vječni život.’ Ova voda predstavlja Kristov život i svaka je duša mora primiti dolaskom u živu vezu s Bogom. Tada će blagoslovljeno, ponizno, zahvalno povjerenje biti trajno načelo koje vlada u duši. Nevjernički strah bit će uklonjen pred živom vjerom. Bit ćemo usmjereni na karakter Onoga koji nas je prvi ljubio.” — *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 200.

a. Kako je Samarijanka pokazala da i dalje nije razumjela Kristove riječi? Ivan 4:15.

Ivan 4:15 Reče mu žena: »Gospodine, daj mi te vode da ne žeđam i ne dolazim ovamo zahvaćati.«

”Božanska je milost koju jedino On može dati kao živa voda ona čisti, osvježava i jača dušu.

Isus nije podrazumijevao da će jedno zahvaćanje vode života biti dovoljno onome koji je traži. Onaj koji je okusio Kristovu ljubav stalno će čeznuti da primi još više, jer on ne teži ni za čim drugim. Bogatstva, časti i zadovoljstva ovoga svijeta ne privlače ga. Stalni vapaj njegova srca je: 'Trebam Te još više!' On koji otkriva duši njezine potrebe čeka da utoli njezinu glad i žeđ. Sve što čovjek može dati i svako pouzdanje u čovjeka iznevjerit će. Izvori će se isprazniti, jezera će se isušiti, ali naš Otkupitelj je neiscrpni izvor. Mi možemo piti i opet piti, i uvijek nalaziti svježiu zalihu. Onaj u kome prebiva Krist ima u sebi izvor blagoslova 'izvor one vode što struji u život vječni'. Iz ovog izvora on može crpiti snagu i milost dovoljnu za sve njegove potrebe.” — *Želja vjekova, str. 187.*

b. Poput Samarijanke i Izraelaca tijekom putovanja kroz pustinju, kako i mi često ne prepoznamo spasonosnu milost koja dolazi od Krista? Psalam 78:15, 16, 19, 20 (prvi dio); Psalam 114:7, 8.

Psalam 78:15 Raskolio je stijene u pustinji i napojio ih izobilno kao iz povodnja. Psalam 78:16 I izvede potoke iz hridi, i ispusti vode kao rijeke. Psalam 78:19 I govora protiv Boga. Rekoše: »Može li Bog prostrti stol u pustinji? Psalam 78:20 Evo, on udari stijenu te vode potekoše i bujice se razliše; a može li dati i kruha, može li pribaviti mesa puku svojemu?«

Psalam 114:7 Dršci, zemljo, pred licem Gospodara, pred licem Boga Jakovljeva, Psalam 114:8 koji pretvori stijenu u jezero vodeno, kremen u izvor vode!

”Mojsije je udario stijenu, ali Sin Božji je bio taj koji je, prikriven stupom od oblaka, stajao pored Mojsija i učinio da poteče životodavna voda. Cijela zajednica, a ne samo Mojsije i starješine, stajali su na odstojanju i promatrali Gospodnju slavu. Ali da je oblak bio uklonjen, njih bi ubila svjetlost Onoga koji u njemu prebivao.” — *Patrijarsi i proroci, str. 298.*

”Kristova milostiva prisutnost u Njegovoj riječi uvijek govori duši, predstavljajući ga kao izvor žive vode koja će okrijepiti žednu dušu. Naša je prednost što imamo živog, brižnog Spasitelja. On je izvor duhovne moći usađene u nas, a Njegov će utjecaj teći dalje u našim riječima i djelima, osvježavajući sve unutar sfere našeg utjecaja, rađajući u njima želje i težnje za snagom i čistoćom, za svetošću i mirom, i za radošću koja sa sobom ne donosi tugu. Ovo je djelovanje Spasitelja koji prebiva unutar srca.” — *Svjedočanstvo za propovjednike, str. 352.*

a. Koju novu temu je Isus pokrenuo u razgovoru sa Samarijankom i kako je ona na to odgovorila? Ivan 4:16, 17 (prvi dio).

Ivan 4:16 Reče joj Isus: »Idi zovni svojega muža i dođi ovamo.« Ivan 4:17 Žena odgovori i reče: »Nemam muža.« Reče joj Isus: »Dobro si rekla: 'Muža nemam'.

“Isus je sada naglo skrenuo razgovor. Prije no što će ova duša moći primiti dar koji joj je On želio dati, mora priznati svoje grijeha i svog Spasitelja. 'Idi odgovori joj Isus zovni svoga muža te se vrati ovamo.' Odgovorila je: 'Ja nemam muža.' Nadala se da će na taj način spriječiti sva ispitivanja u tom pravcu.” — *Želja vjekova, str. 187.*

b. Na koji način je Isus dopunio njen odgovor i kako nas ovo podsjeća na to kako On zna sve činjenice o svakome od nas? Ivan 4:17 (zadnji dio), 18; Psalam 139:7, 8, 11, 12.

Ivan 4:17 Odgovori žena i reče mu: nemam muža. Reče joj Isus: dobro si kazala: nemam muža; Ivan 4:18 Jer si pet muževa imala, i sad koga imaš nije ti muž; to si pravo kazala.

Psalam 139:7 Kamo da odem od Duha tvojega i kamo da od lica tvojega pobjegnem? Psalam 139:8 Ako se popnem na nebo, ti si ondje; ako si u Šeolu prostrem, evo tebe. Psalam 139:11 Rekne li: »Zacijelo će me tmina zastrti i noć biti svjetlo oko mene!«, Psalam 139:12 ni tmina me neće od tebe zakriti, i noć će kao dan sjati; kako tmina, tako i svjetlo.

“Božja veličina je za nas neshvatljiva. 'Prijestolje je Gospodnje na nebesima' (Psalam 11:4); ipak, svojim Duhom On je svugdje prisutan. On duboko i blisko poznaje svako djelo svojih ruku i osobno se zanima za svakoga od njih.” — *Odgov, str. 132.*

“Nebeski anđeli istražuju posao koji nam se stavlja u ruke i tamo gdje dolazi do odstupanja od načela istine, u nebeske knjige upisuju ocjenu 'nedovoljan'.” — *Odgovorno roditeljstvo, str. 155.*

“Božji zakon dalekosežno obuhvaća ne samo vidljive postupke, nego isto tako i osjećaje i motive. On otkriva tajne srca, osvjetljavajući pojedinosti davno sahranjene u mraku. Bog zna svaku pomisao, svaku namjeru, svaki plan i svaku pobudu srca. U nebeskim knjigama zabilježeni su čak i oni grijesi koje bi pojedinci počinili da im se za to pružila prilika. Bog će iznijeti na sud svako djelo i svaku tajnu. Svojim zakonom, On odmjerava karakter svakog čovjeka. Kao što umjetnik crte lica vjerno prenosi na platno, tako se i crte karaktera svakog pojedinca vjerno prenose u nebeske knjige. Bog ima savršenu fotografiju karaktera svakog pojedinca i tu fotografiju On uspoređuje sa svojim zakonom. On čovjeku otkriva nedostatke njegovog karaktera koji prljaju njegov život, i poziva ga da se pokaje i obrati od grijeha.” — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 446.*

a. Što je Samarijanka na kraju shvatila o Isusu? Ivan 4:19. Je li ovo prepoznavanje bilo dovoljno?

Ivan 4:19 Reče mu žena: »Gospodine, vidim da si ti prorok.«

“Slušateljica je zadrhtala. Tajanstvena ruka okretala je stranice njezine životne povijesti, iznoseći na vidjelo ono za što je mislila da će ostati zauvijek skriveno. Tko je bio Taj koji je mogao čitati tajne njezina života? Do njezine svijesti doprle su misli o vječnosti, o budućem sudu, kad će sve što je sad sakriveno biti otkriveno. U toj svjetlosti probudila se njezina savjest. Nije mogla ništa poreći, ali trudila se da izbjegne spomen na tako neugodnu temu. S dubokim poštovanjem rekla je: 'Gospodine, vidim da si prorok!' Tada, nadajući se da će ušutkati osvjedočenje, okrenula se spornim vjerskim točkama. Ako je to prorok, sigurno će je moći poučiti o ovim temama o kojima se tako dugo raspravljalo.” — *Želja vjekova, str. 187, 188.*

b. Kad je Samarijanka izrazila nadu u dolazak Mesije, što joj je Isus rekao? Ivan 4:25, 26.

Ivan 4:25 Reče mu žena: »Znam da dolazi Mesija koji se zove Krist. Kad on dođe, sve će nam objavititi.« Ivan 4:26 Reče joj Isus: »Ja sam, koji ti govorim.«

“Poziv evanđelja ne smije se ograničiti i iznositi samo izabranima, koji će nam, kako smatramo, učiniti čast ako ga prihvate. Vijest treba pružiti svima. Gdje god su srca otvorena da prihvate istinu, Krist ih je spreman poučavati. On im otkriva Oca i službu koju prihvaća Onaj koji čita srca. Za takve On ne upotrebljava nikakve poučne priče. Njima, kao i ženi kraj zdenca, kaže: 'To sam ja koji govorim s tobom.' ” — *Želja vjekova, str. 194.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 21. veljače

1. Zašto Isus nikad nije činio čuda radi sebe?
2. Koja sredstva je Isus koristio kako bi Samarijanki približio evanđelje?
3. Što je Učitelj rekao o vodi života?
4. Zašto je Isus spomenuo privatni život Samarijanke?
5. Navedite obećanje koje se povezuje s dolaskom Mesije.

Dar prve subote

Subota, 1. ožujka 2025.

“Djeca s karakterom” - Obrazovni centar u Rumunjskoj

“Rano obrazovanje mladih općenito oblikuje njihove karaktere za cijeli život.” — *Svjedočanstva, knj. 3, str. 135.*

Nadahnuće govori o ohrabrujućem iskustvu kako su “dječji sastanci ili biblijski vrtić izvršavali dobro djelo. Naučene pouke djeca ponavljaju u svojim domovima, a majke pokazuju svoj interes dok pripremaju djecu za školu. Većina djece ima roditelje koji nisu naše vjere.” — *Evangelizam, str. 583.*

Obrazovni centar “Djeca s karakterom” osnovan je 2019. u Fagarasu, planinskom gradiću u Rumunjskoj. Ovdje se kvalitetno obrazuju i odgajaju djeca u dobi od 2 do 5 godina. Uz aktivnosti specifične za dob, uče biblijske priče, uče moliti se, pjevati i sprijateljiti se s Bogom. Već kao djeca, oni shvaćaju da Bog ima kontrolu i uče moliti Ga za pomoć u svojim problemima. Njihov karakter se gradi iz dana u dan. Božjom milošću možemo vidjeti izvanredne promjene u životima ove male djece. U budućnosti bismo željeli školovati one kojima to financijska situacija ne dopušta.

Prve godine krenuli smo s 12 djece; u četvrtoj godini ovaj centar je pohađalo 32 djece, od kojih 31 nije bilo iz naše zajednice. Trenutačno se aktivnosti odvijaju u 4 prostorije koje su osigurane u sjedištu Rumunjske unije, ali se pokazalo da su pretrpane jer zahtjevi za upis premašuju naše mogućnosti. Iz toga razumijemo kako Bog želi da nastavimo i razvijamo ovu prekrasnu djelatnost te tako dođemo u kontakt sa što više djece i njihovih obitelji. Stoga je 2021. godine kupljeno zemljište izvan grada i dobili smo potrebne dozvole za početak gradnje. Sada je temelj već postavljen. Jako smo zahvalni Bogu što je dirnuo vaša srca - sve one od vas koji ste pomagali projekt do ove faze i one od vas koji će to sada dobrovoljno učiniti. Svojim darom dat ćete priliku djeci koja ne poznaju Boga da mu se približe i steknu kršćansko obrazovanje. Upućujemo molbu vašoj dobroj volji i uvjereni smo da nećete ostati ravnodušni, već ćete nas podržati kako bi ovaj projekt bio uspješno završen i da ćete se moliti za nas.

Vaša braća i sestre iz Rumunjske unije

Rođenje misionara

STIH ZA UPAMTITI: "Ne govorite li vi: 'Još četiri mjeseca pa dolazi žetva?' Gle, kažem vam, podignite oči svoje i promotrite polja: već su žuta za žetvu." (Ivan 4:35).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 5, str.168-174.*

"Isus je počeo rušiti zid koji je razdvajao Hebreje i neznabošce te propovijedati spasenje svijetu. Iako je bio Hebrej, slobodno se družio sa Samarijancima, zanemarujući farizejske običaje svoga naroda." — *Želja vjekova, str. 193.*

1. NOVI ŽIVOT, NOVI PRIORITETI

Nedjelja, 23. veljače

a. Nakon što je shvatila da je Isus Mesija, što je Samarijanka odmah učinila? Ivan 4:28, 29.

Ivan 4:28 Tada žena ostavi svoju posudu i ode u grad pa reče ljudima:Ivan 4:29 »Dođite vidjeti čovjeka koji mi reče sve što sam učinila! Da to nije Krist?«

"Dok je slušala Kristove riječi, žena je bila ispunjena radošću. Veličanstveno otkrivenje gotovo ju je savladalo. Ostavljajući krčag, vratila se u grad kako bi odnijela vijest i drugima. Isus je znao zašto je otišla. Ostavljanje krčaga nepogrešivo je govorilo o djelovanju Njegovih riječi. U iskrenoj želji svoje duše da dobije vode života, zaboravila je svoje bavljenje kod zdenca, zaboravila je Spasiteljevu žeđ koju je željela ugasiti. Srcem što je kiptjelo od radosti žurila je svojim putom da odnese drugima dragocjenu svjetlost koju je primila." — *Želja vjekova, str. 191.*

b. Što su stanovnici Sihara učinili kad su čuli svjedočanstvo svoje sugrađanke? Ivan 4:30.

Ivan 4:30 Tada izađoše iz grada te stanu dolaziti k njemu.

"Riječi [žene Samarijanke] dirnule su njihovo srce. Njezino je lice imalo nov izraz, a cijela njezina pojava pokazivala je promjenu. Bili su zainteresirani da vide Isusa." — *Želja vjekova, str. 191.*

a. Kad je Isus vidio stanovnike Sihara kako mu se približavaju, što je rekao Svojim učenicima? Ivan 4:35–38.

Ivan 4:35 Ne govorite li vi: 'Još četiri mjeseca pa dolazi žetva?' Gle, kažem vam, podignite oči svoje i promotrite polja: već su bijela za žetvu. Ivan 4:36 I onaj koji žanje prima plaću i sabire plod za život vječni, da se i onaj koji sije i onaj koji žanje zajedno raduju. Ivan 4:37 Jer u ovome je istinita ova riječ: 'Jedan sije, a drugi žanje.' Ivan 4:38 Ja vas poslah žeti ono oko čega se vi niste trudili. Drugi su se trudili, a vi ste ušli u trud njihov.«

„Žetelac', rekao je On, 'prima plaću i skuplja rod za život vječni, da se zajedno raduju sijač i žetelac. Ovdje se obistinjuje poslovice: 'Jedan je sijač, drugi je žetelac.' Ovdje je Krist istaknuo svetu službu koju su dužni činiti Bogu oni koji prime evanđelje. Oni moraju biti Njegova živa oruđa. On traži njihovu pojedinačnu službu. Bilo da sijemo ili žanjemo, mi radimo za Boga. Jedan baca sjeme, drugi skuplja rod; ali i sijač i žetelac primaju plaću. Oni se zajednički raduju nagradi za svoj trud.“ — *Želja vjekova, str. 191, 192.*

b. Kakav je bio rezultat svjedočanstva o Kristu kojeg je iznijela Samarijanka? Što mi možemo naučiti iz utjecaja kojeg je ono imalo? Ivan 4:39.

Ivan 4:39 A iz onoga grada mnogi od Samarijanaca uzvjerovaše u njega zbog riječi žene koja je svjedočila: »Reče mi sve što sam učinila.«

„Kada smo ujedinjeni s Kristom, poprimamo Kristov način razmišljanja. Čistoća i ljubav blistaju iz karaktera, a krotkost i istina upravljaju životom. Čak se i sam izraz lica mijenja. Krist koji boravi u duši isijava silu koja mijenja, te vanjsko obličje svjedoči u korist mira i istine koji vladaju iznutra. Upijamo Kristovu ljubav, kao što loze dobivaju hranu od trsa. Ako smo naciepljeni na Krista, ako smo se vlakno po vlakno ujedinili sa Živim Trsom, pružit ćemo dokaze u korist toga tako što ćemo donositi obilje živih rodova. Ako smo povezani sa Svjetlom, bit ćemo provodnici svjetlosti te svojim riječima i djelima odsajivati tu svjetlost u svijetu...“

Gledajući se preobražavamo; i dok razmišljamo o savršenstvu božanskog Uzora, poželjet ćemo se pot-puno promijeniti i biti obnovljeni na sliku Njegove čistoće. Preobrazba u karakteru nastupa kroz vjeru u Božjeg Sina, i dijete srdžbe postaje Božje dijete. On prelazi iz smrti u život; postaje duhovno biće i razaznaje duhovne stvari. Božja mudrost prosvjetljuje njegov um, i on se divi čudesnim stvarima sadržanim u Njegovu zakonu. Kada čovjek biva obraćen istinom, odvija se djelo preobrazbe karaktera.“ — *Odaabrane poruke, knj. 1, str. 322.*

a. Koju molbu su Samarijanci uputili Isusu i zašto? Ivan 4:40.

Ivan 4:40 Kada dakle Samarijanci dođoše k njemu, moljahu ga da ostane s njima. I ostade ondje dva dana.

b. Opišite rezultat Kristovog boravka u Samariji. Ivan 4:41.

Ivan 4:41 I mnogo ih više uzvjerova zbog njegove riječi.

“Riječima izgovorenim ženi kraj zdenca, posijano je dobro sjeme, i žetva je vrlo brzo prispjela. Samarijanci su došli, slušali Isusa i uzvjerovali Ga. Okupivši se oko Njega na zdencu, obasuli su Ga pitanjima i žudno primali Njegova objašnjenja o onome što im je bilo nejasno. Dok su slušali, njihova zbunjenost počela je nestajati. Bili su slični narodu u velikom mraku, koji je pošao za iznenadnim zračkom svjetlosti dok nije našao dan. Ali nije im bio dovoljan ovaj kratak razgovor. Željeli su čuti više i pozvati svoje prijatelje da i oni slušaju ovog divnog Učitelja. Pozvali su Ga u svoj grad, i molili Ga da ostane s njima. Dva dana boravio je u Samariji i još ih je više povjerovalo u Njega.” — *Želja vjekova, str. 192.*

“Krist je svojim učenicima otkrio Boga na način koji je u njihovim srcima učinio posebno djelo, on nas poziva da Mu dopustimo da učini isto djelo i u našem srcu. Ima mnogo onih koji su, previše se baveći teorijom, izgubili iz vida živu silu Spasiteljevog primjera. Oni su izgubili iz vida Njega kao poniznog radnika, spremnog na samoodricanje. Njima je potrebno da gledaju na Isusa. Svakoga dana i nama je neophodno novo otkrivenje Njegove prisutnosti.” — *Slični Kristu, str. 302.*

c. Što su mnogi Samarijanci izjavili nakon što su prihvatili Isusa kao Mesiju? Ivan 4:42.

Ivan 4:42 I govorahu ženi: »Više ne vjerujemo zbog tvoga kazivanja; ta sami smo čuli i znamo: Ovo je uistinu Spasitelj svijeta, Krist.«

“Farizeji su prezirali Isusovu jednostavnost. Prelazili su preko Njegovih čuda kao da nisu postojala i zahtijevali znak da je On Božji Sin. Međutim, Samarijanci nisu tražili nikakav znak i Isus nije učinio nijedno čudo među njima, osim što je otkrio tajnu života žene na zdencu. Ipak, mnogi su Ga primili. U svojoj radosti rekli su ženi: 'Ne vjerujemo više zbog tvoga govora, jer smo sami čuli i znamo da je on uistinu Spasitelj svijeta.'” — *Želja vjekova, str. 192, 193.*

a. Na kojem proročanstvu su Samarijanci temeljili svoju vjeru u obećanog Mesiju? Postanak 49:10.

Postanak 49:10 Od Jude se žezlo neće udaljiti, ni vladalački štap od nogu njegovih, dok ne dođe Onaj kojemu pripada; i njemu će se puci pokoriti.

“Samarijanci su vjerovali da Mesija treba doći kao Otkupitelj ne samo Hebreja već i cijelog svijeta. Sveti Duh je pretkazao preko Mojsija da će On biti prorok poslan od Boga. Preko Jakova objavljeno je da će se Njemu pokoravati narodi, a preko Abrahama da će u Njemu biti blagoslovljeni svi narodi na Zemlji. Na ovim je tekstovima iz Svetog pisma narod Samarije zasnivao svoju vjeru u Mesiju. Činjenica da su Hebreji pogrešno tumačili kasnije proroke, pripisujući prvom Kristovom dolasku slavu drugog dolaska, navelo je Samarijance da odbace sve svete spise, osim onih koji su dani preko Mojsija. Međutim, pošto je Spasitelj odbacio ovo pogrešno tumačenje, mnogi su prihvatili kasnija proročanstva i riječi samoga Krista o Božjem kraljevstvu.” — *Želja vjekova, str. 193.*

b. Što mi danas možemo naučiti iz činjenice da su Samarijanci bili neočekivano spremni prihvatiti istinu? Propovjednik 11:4, 5.

Propovjednik 11:4 Tko pazi na vjetar, ne sije; i tko gleda na oblake, ne žanje. Propovjednik 11:5 Kao što ne znaš koji je put vjetru ni kako izrastaju kosti u utrobi trudnice, tako ne znaš ni djela Boga koji načini sve.

“Po svemu svijetu muškarci i žene s čežnjom gledaju prema Nebu. Molitve, suze i molbe uzdižu se iz duša koje čeznu za svjetlom, milošću i Svetim Duhom. Mnogi su na rubu kraljevstva; samo čekaju da budu prigrljeni.” — *Djela Apostola, str. 109.*

c. Što pojedinci postaju kad uistinu prihvate Krista? Navedite primjere. Marko 5:18–20; 7:31–37.

Marko 5:18 I kad je ušao u brodicu, onaj koji bijaše opsjednut moljaše ga da bude s njim. Marko 5:19 No Isus mu ne dopusti, nego mu reče: »Pođi kući svojoj, k svojima, pa im javi sve što ti je učinio Gospodin i kako ti se smilovao.« Marko 5:20 I ode i poče propovijedati po Desetgradu sve što mu je Isus učinio. I svi su se divili. Marko 7:31 I otišavši s područja Tira i Sidona, opet dođe do Galilejskog mora, posred područja Desetgrada. Marko 7:32 I donesu mu nekoga gluhoga s teškoćama u govoru pa ga zamole da položi ruku na nj. Marko 7:33 I uzevši ga od mnoštva nasamo, stavi svoje prste u njegove uši te pljune i dotakne se njegova jezika. Marko 7:34 I pogledavši u nebo, uzdahne i reče mu: »Effata!«, to jest: »Otvori se!« Marko 7:35 I odmah mu se otvoriše uši i razdriješi se spona jezika njegova te je govorio pravilno. Marko 7:36 I zabrani im da to ikomu reknu. No što im je on više branio, to su oni više razglašavali Marko 7:37 i divili se neizmjerne, govoreći: »Sve je dobro učinio! On čini i da gluhi čuju i da nijemi govore!«

“[Kristov] Duh razvit će u čovjeku sve ono što će oplemeniti karakter i uzvisiti prirodu. On će u tijelu, duši i duhu izgraditi čovjeka za slavu Bogu... A duše koje su tako nisko pale da su postale Sotonina oruđa, Kristovom silom opet su preobražene u vjesnike pravde koje Božji Sin šalje da kažu 'što ti je sve učinio Gospod u svome milosrđu'.” — *Želja vjekova, str. 341.*

a. Koje pouke trebamo naučiti od Samarijanke? 1 Ivanova 1:1–3; 2 Korinćanima 5:14 (prvi dio).

1. Ivanova 1:1 Što bijaše od početka, što čusmo, što vidjesmo očima svojim, što promotrismo i ruke naše opipaše o Riječi života; 1. Ivanova 1:2 i život se očitova, i vidjeli smo, i svjedočimo, i navješćujemo vam život vječni, koji bijaše kod Oca i očitova se nama; 1. Ivanova 1:3 što vidjesmo i čusmo, navješćujemo vama, da i vi imate zajedništvo s nama. A naše je zajedništvo s Ocem i sa Sinom njegovim Isusom Kristom.
2. Korinćanima 5:14 Jer ljubav nas Kristova obuzima kad ovo pomislimo: ako jedan za sve umrije, tada svi umriješe;

“Čim je pronašla Spasitelja, Samarijanka je dovela druge k Njemu. Dokazala je da je puno uspješniji misionar od Njegovih učenika. Učenici nisu vidjeli u Samariji ništa što bi im pokazalo da je to polje koje obećava. Njihove misli bile su usmjerene na veliko djelo koje treba izvršiti u budućnosti. Nisu vidjeli da se upravo oko njih nalazi žetva koju treba sabrati. Ali preko žene koju su prezirali, sav je grad doveden da sluša Spasitelja. Ona je odmah odnijela svjetlost svojim sunarodnjacima.

Ova žena predstavlja kako djeluje stvarna vjera u Krista. Svaki pravi učenik rađa se u Božje kraljevstvo kao misionar. Onaj koji pije vode, postaje izvorom života. Primatelj postaje onaj koji daje. Kristova milost u duši je kao vrelo u pustinji, koje izvire da osvježi sve i učini one koji su blizu smrti željnim da piju vode života.” — *Želja vjekova*, str. 195.

b. Kako nas ovo iskustvo treba motivirati? Propovjednik 11:6.

Propovjednik 11:6 Ujutro sij svoje sjeme, a navečer nek ti ne počiva ruka; jer ne znaš što će biti bolje, ovo ili ono, ili će oboje biti jednako dobro.

“Ne moramo ići u strane zemlje da bismo postali Božji misionari. Posvuda oko nas su polja 'već bijela za žetvu,' i tko god hoće može skupljati 'plodove za život vječni.' Bog poziva mnoge u Battle Creeku koji umiru od duhovne lijenosti da odu tamo gdje je njihov rad potreban za Njegovu stvar. Iselite se iz Battle Creeka, čak i ako to zahtijeva novčanu žrtvu. Idite nekamo da budete na blagoslov drugima. Idite tamo gdje možete ojačati neku slabu crkvu. Iskoristite snage koje vam je Bog dao.” — *Svjedočanstva*, knj. 5, str. 173.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 28. veljače

1. Što je Samarijanka učinila kad je shvatila da je Isus jedini Spasitelj?
2. Objasnite što znači da su polja već žuta za žetvu.
3. Koliko dana je Isus proveo sa Samarijancima?
4. Kakvo svjedočanstvo su Samarijanci iznijeli o Isusu?
5. Što se događa s ljudima čim prihvate Isusa u svoje živote?

Isus i sin kraljevskog činovnika

STIH ZA UPAMTITI: "A Onomu koji po sili što djeluje u nama može sve učiniti izobilnije nego što mi išćemo ili mislimo, Njemu u Kristu Isusu slava u crkvi za sva pokoljenja u vijek vjekova! Amen." (Efežanima 3:20, 21).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 9, str. 108, 109, 169-172.*

"Mi ne trebamo vjerovati zato što vidimo ili osjećamo da nas Bog čuje. Mi se moramo pouzdati u Njegova obećanja. Kad Mu pristupimo u vjeri, svaka molba ulazi u Božje srce. Kad tražimo Njegov blagoslov, trebamo vjerovati da ga primamo i zahvaliti se što smo ga primili. Tada trebamo prihvatiti svoje dužnosti, uvjereni da ćemo blagoslov primiti kad nam bude najpotrebniji." — *Želja vjekova, str. 200.*

1. PRIVLAČENJE PAŽNJE

Nedjelja, 2. ožujka

a. Nakon što je proveo dva dana sa Samarijancima, kamo je Isus otišao i čiju pažnju su privukle ove vijesti? Ivan 4:43–46.

Ivan 4:43 A nakon dva dana izađe odande i ode u Galileju. Ivan 4:44 Ta sâm je Isus posvjedočio da prorok nema časti u svojem zavičaju. Ivan 4:45 Kada dakle dođe u Galileju, Galilejci ga primiše pošto su vidjeli sve što je učinio u Jeruzalemu za blagdana. I sami naime bijahu došli na blagdan. Ivan 4:46 Tada Isus ponovno dođe u Kanu Galilejsku, gdje je ono pretvorio vodu u vino. I bijaše ondje neki kraljevski činovnik kojemu je sin bolovao u Kapernaumu.

"Vijesti o Kristovom povratku u Kanu ubrzo su se pronijele po cijeloj Galileji, donoseći nadu patnicima i nevoljnicima. U Kapernaumu su vijesti privukle pozornost jednog hebrejskog plemića koji je bio u kraljevoj službi." — *Želja vjekova, str. 196.*

b. Zašto je kraljevski činovnik došao vidjeti Isusa? Ivan 4:47.

Ivan 4:47 Čuvši da je Isus došao iz Judeje u Galileju, ovaj ode k njemu te ga moljaše da siđe i iscijeli mu sina jer je trebao umrijeti.

"Sin ovog dužnosnika bolovao je od bolesti koja je, čini se, bila neizlječiva. Liječnici su odustali, ostavivši ga da umre, ali kad je otac doznao za Isusa, odlučio je potražiti pomoć od Njega." — *Želja vjekova, str. 197.*

a. Opišite na koji način je Krist otkrio unutrašnju agoniju u srcu kraljevskog činovnika koji je potražio Isusa kako bi njegov sin u Kapernaumu bio iscijeljen. Ivan 4:48.

Ivan 4:48 Reče mu nato Isus: »Ne budete li vidjeli znake i čudesa, nećete uzvjerovati.«

”Dijete je bilo vrlo iscrpljeno i strahovalo se da neće ostati živo do njegovog povratka; ipak plemić je osjećao da osobno treba obrazložiti slučaj. Nadao se da će očeve molbe probuditi sažaljenje velikog Liječnika.

Stigavši u Kanu, zatekao je Isusa okružena mnoštvom. Sa srcem punim strepnje probio se do Spasitelja. Njegova se vjera pokolebala kad je vidio samo jednostavno odjevena čovjeka, prašnjava i umorna od puta. Posumnjao je da ova Osoba može učiniti ono za što ju je došao moliti; ipak zadobivši priliku da razgovara s Isusom rekao Mu je zašto je došao i zamolio Ga da pođe s njim u njegov dom. Međutim, njegova je žalost Isusu već bila poznata. Prije no što je službenik napustio svoj dom, Spasitelj je vidio njegovu nevolju.

Ali On je isto tako znao da je otac u svom umu uvjetovao svoje vjerovanje u Njega. Ako ne ispuni njegovu molbu, on Ga neće prihvatiti kao Mesiju...

I kraj svih dokaza da je Isus bio Krist, molitelj je odlučio svoju vjeru u Njega uvjetovati ispunjenjem svog zahtjeva.” — *Želja vjekova, str. 197, 198.*

b. Kad smo u iskušenju da tražimo znak, čega se trebamo sjetiti? Matej 12:38, 39.

Matej 12:38 Tada odgovore neki od knjižnika i farizeja govoreći: »Učitelju, htjeli bismo od tebe vidjeti znak.« Matej 12:39 A on im, odgovorivši, reče: »Naraštaj zao i preljubnički znak traži, ali mu se znak neće dati, osim znaka proroka Jone.

”Krista je boljelo što Njegov narod, kojemu su povjerena sveta proročanstva, zanemaruje Božji glas koji im govori preko Njegova Sina.” — *Želja vjekova, str. 198.*

”Kao i u Kristovo doba, narod želi znak. Znak koji se treba pokazati sada i uvijek jest djelovanje Svetog Duha na um učitelja kako bi Riječ ostavila najsnažniji mogući utisak. Božja Riječ nije mrtva, suha teorija, već duh i život. Sotoni ništa ne bi bilo draže nego odvojiti umove ljudi od Božje Riječi, i navesti ih da traže i očekuju nešto izvan nje što bi pobudilo njihove osjećaje.” — *Odabrane poruke, knj. 2, str. 95.*

a. Objasnite razliku između Židova i Samarijanaca u pogledu njihove vjere u Isusa. Marko 6:2–6; Ivan 4:40–42.

Marko 6:2 A kad dođe subota, poče naučavati u sinagogi. I mnogi koji su slušali divili se govoreći: »Odakle to ovomu?« i: »Kakva li mu je mudrost dana da se i takva silna djela događaju po njegovim rukama?« Marko 6:3 Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, a brat Jakovljevi i Josovi i Judini i Šimunovi? I nisu li mu sestre ovdje među nama?« I sablažnjavahu se o njega. Marko 6:4 A Isus im govoraše: »Nije prorok bez časti, osim u zavičajju svojemu i među rodbinom i u domu svojemu.« Marko 6:5 I ne mogaše ondje učiniti nijedno čudo, osim što ozdravi nekoliko bolesnika položivši na njih ruke. Marko 6:6 I čudio se zbog nevjere njihove. I obilazio je sela uokolo i naučavao.

”Koliko su se revno farizeji trudili dokazati da je Krist varalica! Kako su gledali na svaku Njegovu riječ, pokušavajući pogrešno predstaviti i protumačiti sve što je govorio! Ponoš, predrasude i strasti zatvorili su sve prilaze duši pred svjedočanstvom Božjega Sina. Kada je jasno ukorio njihovu nepravednost i izjavio kako njihova djela dokazuju da su Sotonin djeca, oni su ljutito uzvratili optužbom: 'Ne kažemo li pravo da si Samarijanac i da imaš zloduha?'“ — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 70.*

”Spasitelj je suprotstavio ovo sumnjičavo nevjerstvo jednostavnoj vjeri Samarijanaca koji nisu tražili nikakvo čudo ili znak. Njegova riječ, vječno prisutni dokaz Njegova Božanstva, imala je uvjerljivu moć koja je doprla do njihovih srca.“ — *Želja vjekova, str. 198.*

”Premda je [Isus] bio Židov, bez ustezanja se družio sa Samarijancima poništavajući farizejske običaje Židova prema ovom prezrenom narodu. Spavao je pod njihovim krovom, jeo za njihovim stolom i podučavao na njihovim ulicama.“ — *Djela Apostola, str. 19.*

b. Opišite iskustvo mnogih koji su kroz povijest pokušavali iznijeti istinu onima koji su se nazivali Božjim narodom. Jeremija 20:8–11.

Jeremija 20:8 Jer kad god progovorim, vapijem. »Nasilje i zator!« vičem. Jer riječ Gospodnja bude mi na sramotu i porugu povazan. Jeremija 20:9 Stoga rekoh: »Neću ga više spominjati niti ću više govoriti u ime njegovog.« Ali mi u srcu bijaše kao oganj usplamtjeli, zatvoren u kostima mojim; i izmorih se zadržavajući ga, i ne mogoh više. Jeremija 20:10 Jer čuh klevete mnogih: »Užas odasvud! Prijavite, i mi ćemo prijaviti!« Svi moji prijatelji čekahu moje posrnuće: »Možda bude zaveden pa ga nadvladamo i izvršimo svoju osvetu nad njim.« Jeremija 20:11 Ali sa mnom je Gospod kao strašni junak. Zato će progonitelji moji posrnuti i neće nadvladati. Postidjet će se silno jer neće uspjeti; njihova vječna sramota neće se zaboraviti.

”Svi argumenti upotrijebljeni protiv Krista temeljili su se na neistinama. Isti je bio slučaj i sa Stjepanom i s Pavlom. Ali čak i najslabije i najmanje pouzdane izjave izrečene u korist krive strane imale su utjecaja, budući da je bilo toliko mnogo onih čija su srca bila neposvećena i koji su željeli da te izjave budu istinite. Takvi su uvijek spremni uhvatiti se za bilo koju tobožnju grešku kod onih koji im govore neugodnu istinu.

Ne bi nas trebalo čuditi kada oni koji su skloni usvajati neistine spremno prihvaćaju zla nagađanja kao da su nedvojbene činjenice. Krist je mnogo puta mudročuju svojih riječi zapanjio i ušutkao svoje protivnike, ali oni su još uvijek željno slušali svaku glasinu i pronalazili izgovore da Ga obasipaju neprijateljski nastrojenim pitanjima.“ — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 66.*

a. Kad se činovnik vjerom pouzdao u Krista, kako je ponovio svoju molbu? Ivan 4:49.

Ivan 4:49 Reče mu kraljevski činovnik: »Gospodine, siđi prije no što mi umre dijete.«

“Kao bljesak svjetlosti, Spasiteljeve riječi upućene plemiću razotkrile su njegovo srce. Uvidio je da je iz sebičnih pobuda tražio Isusa. Njegova kolebljiva vjera pojavila se pred njim u svom pravom karakteru. S dubokom boli shvatio je da bi njegova sumnja mogla njegovog sina stajati života. Znao je da se nalazi u nazočnosti Onoga koji može čitati misli i kome je sve moguće... Njegova vjera čvrsto se uhvatila za Krista, kao što je to učinio i Jakov kad je, boreći se s Anđelom, uzviknuo: 'Neću te pustiti dok me ne blagosloviš.' (Postanak 32:26).” — *Želja vjekova, str. 198.*

b. Što trebamo naučiti iz onoga što je Isus učinio umjesto odlaska do kuće kraljevskog činovnika? Ivan 4:50.

Ivan 4:50 Isus mu reče: »Idi, sin tvoj živi.« I povjerova čovjek riječi koju mu Isus reče i ode.

“Isus je za njega imao veći dar. Želio je ne samo iscijeliti dijete, već službenika i njegov dom učiniti sudionicima u blagoslovima spasenja i upaliti svjetlost u Kapernaumu, koji je trebao vrlo brzo postati poljem Njegova rada. Međutim, prije no što bi poželio Kristovu milost, plemić je morao razumjeti svoju potrebu. Ovaj dvorski čovjek predstavljao je mnoge u svom narodu. Oni su bili zainteresirani za Isusa iz sebičnih pobuda. Nadali su se da će dobiti neku posebnu korist Njegovom silom i svoju su vjeru vezali za dobivanje ove privremene pomoći, a nisu poznavali svoju duhovnu bolest i nisu vidjeli svoju potrebu za božanskom milošću...

Spasitelj se ne može udaljiti od duše koja se iznoseći svoju veliku potrebu čvrsto drži Njega. 'Idi,' rekao je On, 'tvoj je sin živ.' Plemić je s mirom i radošću koju nikada prije nije poznao otišao od Spasitelja. Ne samo što je vjerovao da će njegov sin ozdraviti, već je s čvrstim povjerenjem uzvjerovao u Krista kao svog Otkupitelja.” — *Želja vjekova, str. 198, 199.*

“Svi mi želimo dobiti izravan i neposredan odgovor na svoje molitve i padamo u kušnju da se razočaramo ako se odgovor odlaže ili dođe onakav kakav nismo predvidjeli. Bog je previše mudar da bi uslišavao naše molitve uvijek baš u ono vrijeme i baš na onaj način kako mi zamišljamo. On će učiniti više i bolje za nas nego kad bi ispunio sve naše želje... Ovakva iskustva koja stavljaju vjeru na kušnju, za naše su dobro.” — *The Ministry of Healing, str. 201.*

a. Na koji način je Isus izliječio sina kraljevskog činovnika? Ivan 4:51–53. Na koju istinu i stvarnost nas ovo podsjeća? Efežanima 3:20, 21.

Ivan 4:51 I Utorak, dok je on silazio, ususret dođu sluga njegove i dojaviše mu govoreći: »Dijete tvoje živi.«Ivan 4:52 Tada se raspita kod njih za uru u kojoj je krenulo nabolje. I rekoše mu: »Jučer o sedmoj uri napusti ga ognjica.«Ivan 4:53 Tada otac shvati da je to bilo u onaj sat u koji mu Isus reče: »Sin tvoj živi.« I uzvjerova on i sav dom njegov.

Efežanima 3:20 A Onomu koji po sili što djeluje u nama može sve učiniti izobilnije nego što mi išćemo ili mislimo,Efežanima 3:21 Njemu u Kristu Isusu slava u crkvi za sva pokoljenja u vijek vjekova! Amen.

“Istog trenutka kad se očeva vjera uhvatila za sigurno obećanje 'Tvoj je sin živ', božanska je ljubav dotakla dijete što je umiralo.” — *Želja vjekova, str. 199.*

Istog časa oni koji su u domu u Kapernaumu bdjeli kraj djeteta koje je umiralo primijetili su iznenadnu i tajanstvenu promjenu. Sjenka smrti podignuta je s lica patnika. Grozničavost je zamijenilo nježno rumenilo zdravlja koje se vraćalo. Usahle su oči zasjale razboritošću i snaga se opet vratila u slabo, iscrpljeno tijelo. Na djetetu se više nisu zamjećivali nikakvi znaci bolesti. Njegovo goruće tijelo postalo je opuštено i vlažno i on je utonuo u miran san. Groznica ga je napustila usred najveće vreline dana. Obitelj je bila ushićena i nastala je velika radost.” — *Želja vjekova, str. 199.*

b. kako Isus odgovara svima koji mole za pomoć? Matej 11:28–30.

Matej 11:28 Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.Matej 11:29 Uzmite jaram moj na sebe i naučite od mene jer sam krotka i ponizna srca. I naći ćete spokoj dušama svojim.Matej 11:30 Jer jaram je moj blag i breme moje lako.«

“Spasitelj se ne može udaljiti od duše koja se iznoseći svoju veliku potrebu čvrsto drži Njega.” — *Želja vjekova, str. 198.*

“Osjećate li da se zbog toga što ste grešnik ne možete nadati da ćete dobiti blagoslov od Boga? Sjetite se da je Krist došao na svijet da spasi grešnike. Mi nemamo ništa čime bi se mogli preporučiti Bogu; ali molba koju možemo iznijeti i sada i u svakom trenutku je naše krajnje bespomoćno stanje, što čini Njegovu otkupiteljsku moć našom neophodnom potrebom. Odričući se svakog oslanjanja na sebe, možemo pogledati na golgotski križ i reći: 'U ruci nemam nikakav dragulj svoj, već se samo držim za križ Tvoj.'” — *The Ministry of Healing, str. 65.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 7. ožujka

1. Zašto proroci u pravilu nisu dobro prihvaćeni u okolini odakle potječu?
2. Koje riječi činovnika su otkrile njegovo nevjerovanje?
3. Kako je Krist reagirao na nevjerovanje ljudi?
4. Tko je pokazao veću vjeru u Isusa - Židovi ili neznabošci?
5. Što Isus obećava svima koji prihvate Njegov poziv?

Isus i hromi čovjek iz Betesde

STIH ZA UPAMTITI: "A Isus im odgovori: 'Otac moj sve do sada radi, i ja radim.'" (Ivan 5:17).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 1, str. 501-508.*

"Kristovo izlječenje bolesnog bilo je u savršenom skladu sa Zakonom. Ono je odalo počast suboti." — *Želja vjekova, str. 207.*

1. LJEKOVITA VODA

Nedjelja, 9. ožujka

a. S kojim ciljem su mnogi bolesnici išli u Jeruzalem? Ivan 5:2, 3.

Ivan 5:2 A u Jeruzalemu je kod Ovčjih dveri kupalište, koje se hebrejski naziva Betesda, a ima pet trijemova. Ivan 5:3 U njima je ležalo veliko mnoštvo bolesnih, slijepih, hromih, uzetih, čekajući gibanje vode.

b. Koje vjerovanje je bilo prisutno u narodu vezano uz kupalište Betesda? Ivan 5:4.

Ivan 5:4 Jer anđeo bi u određeno vrijeme silazio u kupalište i uzburkavao vodu. Tko bi tada prvi ušao nakon uzburkavanja vode, bio bi zdrav ma kakvu bolest imao.

"U određeno bi se vrijeme vode u ovom ribnjaku zamutile, a postojalo je javno vjerovanje da je to bilo djelovanje nadnaravne sile pa će onaj koji uđe u vodu pošto se voda zamuti ozdravit bio bolestan od ma kakve bolesti. Stotine su bolesnika posjećivale ovo mjesto, ali kad se voda zamutila, gužva je bila tako velika da je masa žureći naprijed gazila slabije ljude, žene i djecu. Mnogi se nisu mogli ni približiti ribnjaku. Drugi, koji su uspjeli prići bliže umirali su na njegovom rubu. Oko ovog mjesta bili su podignuti zakloni koji su štitili bolesnike od pripeke preko dana i hladnoće preko noći. Bilo je i nekih koji su provodili noći pod ovim trijemovima, puzeći do ruba bazena iz dana u dan, uzaludno se nadajući ozdravljenju." — *Želja vjekova, 201.*

c. Kako je započeo razgovor između Isusa i jednog čovjeka na tom kupalištu? Ivan 5:5–7.

Ivan 5:5 A bijaše ondje neki čovjek koji je bio bolestan trideset i osam godina. Ivan 5:6 Kad ga Isus opazi gdje leži te dozna da mu je tako već dugo vremena, reče mu: »Želiš li ozdraviti?« Ivan 5:7 Bolesnik mu odgovori: »Gospodine, nemam nikoga da me spusti u kupalište kad se voda uzburka, a dok ja dođem, drugi siđe prije mene.«

a. Što je Isus naložio hromom čovjeku da učini, iako je za tog čovjeka to bilo nemoguće? Što se dogodilo kao rezultat? Ivan 5:8, 9 (prvi dio).

Ivan 5:8 Reče mu Isus: »Ustani, uzmi svoju ležaljku i hodaj!« Ivan 5:9 I čovjek odmah ozdravi i uze svoju ležaljku i poče hodati. A bijaše subota u onaj dan.

”Isus nije tražio od ovog paćenika da pokaže vjeru u Njega. Jednostavno je kazao: 'Ustani, uzmi svoju postelju i hodaj.' Međutim, vjera ovog čovjeka uhvatila se za tu riječ. Svaki živac i mišić ustreptao je novim životom, a zdravlje je pokrenulo njegove hrome udove. Bez dvojbe je pokrenuo svoju volju da poslušava Kristovu naredbu i svi njegovi mišići odgovorili su njegovoj volji. Skočivši na noge, utvrdio je da je postao čovjek pun snage. Isus mu nije dao nikakvo obećanje o božanskoj pomoći. Čovjek je mogao zastati, posumnjati i tako izgubiti svoju jedinu priliku za ozdravljenje. Međutim, vjerovao je Kristovoj riječi i, postupajući po njoj, dobio snagu.” — *Želja vjekova, 202, 203.*

b. U kojem duhovnom stanju se nalaze ljudi koji su odvojeni od Krista? Izaija 1:5, 6; Rimljanima 7:24.

Izaija 1:5 Zašto da opet budete udareni? Dokle ćete ustrajati u otpadništvu? Sva je glava bolna i sve srce iznemoglo. Izaija 1:6 Od stopala noge pa do glave ništa zdrava na njima nema, samo ozljede i modrice i otvorene rane — ni očišćene ni povijene ni ublažene uljem.

Rimljanima 7:24 Jadan li sam ja čovjek! Tko će me izbaviti od ovoga smrtnoga tijela?

”Zbog grijeha odvojili smo se od života u Bogu. Naše su duše bolesne i oduzete. Sami ne možemo živjeti svetim životom više no što je nemoćan čovjek mogao hodati. Postoje mnogi koji shvaćaju svoju bespomoćnost i čeznu za takvim duhovnim životom koji će ih dovesti u sklad s Bogom; uzalud se trude da ga postignu.” — *Želja vjekova, str. 203.*

c. Što predstavlja jedini lijek za takvo stanje? Djela 9:34.

Djela 9:34 I reče mu Petar: »Eneja, iscjeljuje te Isus Krist! Ustani i prostri sam sebi!« I odmah ustade.

”Spasitelj se nadvija nad one koje je iskupio svojom krvlju, govoreći s neizrecivom nježnošću i sažaljenjem: 'Želiš li ozdraviti?' On vas poziva da ustanete zdravi i spokojni. Ne čekajte da osjetite kako ste ozdravili. Vjerujte Njegovoj riječi i ona će se ispuniti! Stavite svoju volju na Kristovu stranu! Odlučite Mu služiti, i djelovanjem po Njegovoj riječi primit ćete snagu. Kakva god može biti loša navika i velika strast koja je dugim popuštanjem vezala i dušu i tijelo, Krist je može odriješiti. On čezne da to učini. On će dati život duši koja je mrtva 'zbog svojih prekršaja'. (Efežanima 2:1) On će osloboditi roba kojega drže slabosti, nesreće i lanci grijeha.” — *Želja vjekova, str. 182.*

a. Kako nam Krist pomaže da postanemo pobjednici? Efežanima 2:1–6.

Efežanima 2:1 Oživio je i vas koji bijaste mrtvi u prijestupima i grijesima 2:2 u kojima ste nekoć hodili po na način ovoga svijeta, po vladaru vlasti zraka, duhu koji sada djeluje u sinovima neposluha. 2:3 Među njima smo i svi mi nekoć živjeli u požudama tijela svojega, udovoljavajući prohtjevima tijela i uma, te po naravi bijasmo djeca gnjeva, kao i ostali. 2:4 Ali Bog, koji je bogat milosrđem, zbog svoje velike ljubavi kojom nas uzljubi, 2:5 i nas, koji bijasmo mrtvi u prijestupima, oživi s Kristom (milošću ste spašeni!) Efežanima 2:6 i s njim nas podiže i posjede na nebesima u Kristu Isusu,

"Čovjek je prirodno sklon slijediti Sotonine prijedloge i ne može se uspješno oduprijeti tako moćnom neprijatelju osim ako Krist, moćni Pobjednik, ne prebiva u njemu, usmjeravajući njegove želje i dajući mu snagu... Sotona bolje od Božjeg naroda zna moć koju oni mogu imati nad njim kada je njihova snaga u Kristu. Kada ponizno zamole moćnog Osvajača za pomoć, i najslabiji vjernik u istinu, čvrsto se oslanjajući na Krista, može uspješno odbiti Sotonu i svu njegovu vojsku." — *Svjedočanstva, knj. 1, str. 341.*

"Moramo učiti od Krista. Moramo znati što je On za one koje je otkupio. Moramo shvatiti da kroz vjeru u Njega mi možemo biti sudionici božanske prirode i tako izbjeći pokvarenost koja je u svijetu zbog požude. Tada smo očišćeni od svih grijeha, svih mana karaktera. Ne trebamo zadržati jednu grešnu sklonost...

Dok sudjelujemo u božanskoj prirodi, nasljedne i stečene sklonosti prema grijehu odsijecaju se i uklanjaju iz našeg karaktera te postajemo živa sila na dobro. Stalno učeći o božanskom Učitelju, svakodnevno sudjelujući u Njegovoj prirodi, surađujemo s Bogom u nadvladavanju Sotoninih iskušenja. Bog radi, a i čovjek radi, kako bi čovjek bio jedno s Kristom kao što je Krist jedno s Bogom. Tada sjedimo zajedno s Kristom na nebeskim počivalištima. Um počiva s mirom i sigurnošću u Isusu." — *The Review and Herald, 24. April 1900.*

b. Opišite mir koji primamo kroz Kristovu silu. Rimljanima 8:3–6.

Rimljanima 8:3 Jer što je bilo nemoguće Zakonu, u čemu je po tijelu bio nemoćan, Bog je učinio poslavši Sina svojega u obličju grješnoga tijela, te za grijeh osudio grijeh u tijelu Rimljanima 8:4 da se pravednost Zakona ispuni u nama koji ne hodimo po tijelu, nego po Duhu. Rimljanima 8:5 Jer oni koji su po tijelu teže za onim što je od tijela, a oni po Duhu za onim što je od Duha. Rimljanima 8:6 Naime, težnja tijela je smrt, a težnja Duha život i mir.

"Svako dijete živi životom dobivenim od oca. Ako ste Božja djeca, rođena Njegovim Duhom, živite životom koji ste dobili od Boga... A Isusov život se očituje na našem smrtnom tijelu' (2. Korinćanima 4:11). Taj život u vama će izgraditi isti karakter i činit će ista djela kakva je činio i preko Krista. Tako ćete biti u skladu sa svakim propisom Božjega Zakona, jer 'savršen je Zakon Jahvin — dušu krijepi' (Psalam 19:7). Kroz ljubav će se ispuniti 'u nama, koji ne živimo po tijelu, nego po Duhu... pravedni zahtjev Zakona'. (Rimljanima 8:4)." — *Misli s Gore blagoslova, str. 99.*

a. Ignorirajući blagoslov koji je dan oduzetom čovjeku, zašto su se farizeji razgnjevili? Ivan 5:9 (zadnji dio), Ivan 5:10.

Ivan 5:9 I čovjek odmah ozdravi i uze svoju ležaljku i poče hodati. A bijaše subota u onaj dan.

Ivan 5:10 Židovi stoga govorahu ozdravljenomu: »Subota je, nije ti dopušteno nositi ležaljku.«

“Dok je [iscijeljeni čovjek] žurio svojim putem, čvrstim, slobodnim korakom, hvaleći Boga i radujući se svojoj novoj snazi, sreo je neke farizeje i odmah im ispričao o svom izlječenju. Bio je iznenađen hladnoćom kojom su slušali njegovo izlaganje.

Namrgođeni, prekinuli su ga pitanjem zašto svoj ležaj nosi u subotnji dan. Strogo su ga podsjetili da nije po Zakonu nositi terete u Gospodnji dan. U svojoj radosti čovjek je zaboravio da je bila subota, pa ipak nije osjećao nikakvu osudu, jer je poslušao naredbu Onoga koji je imao takvu silu od Boga. Hrabro je odgovorio: 'Onaj koji me ozdravi reče mi: Uzmi svoju postelju i hodaj!' Pitali su ga tko je to učinio, ali on nije mogao odgovoriti. Ovi poglavari znali su dobro da se samo jedan pokazao sposobnim da učini ovo čudo; ali željeli su pravi dokaz da je to bio Isus, da bi Ga mogli optužiti kao prekršitelja subote. Po njihovom rasuđivanju, On ne samo što je prekršio Zakon time što je iscijelio bolesnog čovjeka u subotu već je učinio svetogrđe naloživši mu da ponese svoj ležaj.” — *Želja vjekova, str. 203, 204.*

b. U što su Židovi pretvorili subotu? Matej 23:4.

Matej 23:4 Oni naime vežu teška i nepodnošljiva bremena i stavljaju ih na pleća ljudima, a sami neće da ih prstom svojim maknu.

“Židovi su tako izopačili Zakon da su od njega načinili ropski jaram. Njihovi besmisleni zahtjevi postali su poslovični među drugim narodima. Naročito je subota bila ograđena svakovrsnim besmislenim ograničenjima. Nije im bila radost, svetinja Gospodinu i slavna. Književnici i farizeji načinili su od subotnjeg svetkovanja nepodnošljiv teret. Hebrejini nije bilo dopušteno potpaliti vatru, pa čak ni zapaliti svijeću subotom. Prema tome narod je ovisio o neznabošcima za mnoge usluge koje su njihova pravila zabranjivala da ih sami učine. Nisu razmišljali, ako su ta djela grješna, kako su i oni koji zapošljavaju druge da im nešto učine isto toliko krivi kao da su sami izvršili taj rad. Smatrali su da je spasenje ograničeno na Hebreje i da stanje svih drugih, budući da je već beznadno, ne može biti gore. Međutim, Bog nije dao nijednu zapovijed koju ne bi mogli poslušati svi. Njegovi zakoni ne odobravaju nerazumna ili sebična ograničenja.” — *Želja vjekova, str. 204.*

a. Kako se Isus odnosio prema Božjem zakonu i prema subotu? Izaija 42:21.

Izaija 42:21 Gospodu se poradi njegove pravednosti svidjelo da Zakon učini velikim i slavnim.

“Isus je došao da 'uveliča i proslavi Zakon svoj', On nije umanjio njegovu uzvišenost, već ju je uzdigao... Došao je osloboditi subotu od teških zahtjeva koji su je učinili prokletstvom umjesto blagoslovom.” — *Želja vjekova, str. 206.*

b. Što treba, a što ne treba činiti u subotu? Izlazak 20:8–11.

Izlazak 20:8 Spomeni se dana subotnjega, da ga držiš svetim. Izlazak 20:9 Šest dana radi i obavljaš sav svoj posao, Izlazak 20:10 a sedmoga je dana subota posvećena Gospodu, Bogu tvojemu. Nikakva posla tada nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni stoka tvoja, ni došljak koji se nađe unutar tvojih dveri. Izlazak 20:11 Jer je u šest dana Gospod stvorio nebo i zemlju, more i sve što je u njemu, a sedmoga je dana počinio. Stoga je Gospod blagoslovio dan subotnji i posvetio ga.

“Među nesretnicima u ribnjaku [Krist] je izabrao najteži slučaj na kojemu je iskazao svoju iscjeljujuću silu i naredio čovjeku da ponese svoj ležaj kroz grad i tako objavi veliko djelo učinjeno nad njim. Ovo će pokrenuti pitanje što je zakonito činiti subotom i otvoriti Isusu put da optuži hebrejska ograničenja u pogledu na Gospodnji dan i objavi da je njihova predaja ništavna.

Isus im je objasnio da je djelo izlječenja bolesnih u skladu sa zakonom o suboti. Ono je bilo u skladu s radom Božjih anđela koji neprekidno silaze i penju se između Neba i Zemlje služeći čovječanstvu koje pati...

Tog dana i čovjek treba nešto raditi. Životnim se potrebama mora odgovoriti, bolesni se moraju njegovati, oskudica se siromašnih mora ublažiti. Neće ostati bez krivice onaj tko u subotu zanemari pomoći u nevolji. Božji sveti odmor načinjen je za čovjeka i djela milosrđa su u savršenom skladu s njezinim ciljem. Bog ne želi da Njegova stvorenja ijedan čas podnose bol koja se može otkloniti subotom ili u bilo koji drugi dan.” — *Želja vjekova, str. 206, 207.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 14. ožujka

1. Koje vjerovanje o kupalištu Betesda je prevladavalo u narodu?
2. Koji poseban slučaj je privukao Kristovu pažnju?
3. Kako naša duhovna paraliza može biti izliječena?
4. Što je iznimno razljutilo Židove kod ovog izlječenja?
5. Koja djela su u skladu sa zapovijedi o Suboti?

Autoritet Sina

STIH ZA UPAMTITI: "Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi. I dade mu vlast i da sudi, jer je Sin Čovječji." (Ivan 5:26, 27).

Predlažemo da pročitate: *Misli s Gore blagoslova, str. 55-162.*

"Moja je vlast, [Isus] je rekao, da vršim ovo djelo za koje me optužujete, jer sam ja Božji Sin, jedan s Njim po prirodi, volji i cilju. U svim Njegovim djelima stvaranja i providenja ja surađujem s Bogom" — *Želja vjekova, str. 208.*

1. JEDNAK BOGU

Nedjelja, 16. ožujka

a. Osim zbog ozdravljenja hromog čovjeka u subotu, zbog čega su još Židovi mrzili Isusa? Ivan 5:17, 18.

Ivan 5:17 A Isus im odgovori: »Otac moj sve do sada radi, i ja radim.«Ivan 5:18 Zbog toga su dakle Židovi još više gledali da ga ubiju, jer ne samo što je kršio subotu nego je i Boga nazivao Ocem svojim, izjednačujući sebe s Bogom.

"Krist je istaknuo svoja jednaka prava s Bogom...

Sav hebrejski narod nazivao je Boga svojim Ocem, i oni se ne bi tako razgnjevili da je i Krist predstavio sebe kako stoji u istom odnosu prema Bogu. Optužili su Ga zbog bogohuljenja, pokazujući da Ga shvaćaju kao Onoga koji na to polaže pravo u najuzvišenijem smislu." — *Želja vjekova, str. 207, 208.*

b. Kako je Krist obranio autoritet Božjih zapovijedi iznad ljudskih tradicija? Matej 15:1–9, 13.

Matej 15:1 Tada pristupe Isusu knjižnici i farizeji iz Jeruzalema govoreći: Matej 15:2 »Zašto tvoji učenici krše predaju starih? Jer ne peru ruku svojih kada jedu kruh.«Matej 15:3 A on im, odgovorivši, reče: »Zašto i vi kršite zapovijed Božju predaje svoje radi? Matej 15:4 Ta Bog zapovijedi govoreći: Poštuj oca svojega i majku! I: Tko prokune oca ili majku, neka se smrću kazni! Matej 15:5 A vi kažete: Tko rekne ocu ili majci: 'Čime god bi se od mene okoristio, dar je', Matej 15:6 može i ne poštivati oca svojega ili majku svoju. I dokinuste zapovijed Božju radi svoje predaje. Matej 15:7 Licemjeri! Dobro je o vama prorokovao Izaija govoreći: Matej 15:8 Puk mi se ovaj približuje ustima svojim i usnama me časti, a srce im je daleko od mene. Matej 15:9 No uzalud me štujaju naučavajući kao nauke uredbe ljudske.«Matej 15:13 A on, odgovorivši, reče: »Svaka sadnica koju nije zasadio Otac moj nebeski iskorijenit će se.

"Ovi Kristovi protivnici nisu imali nikakve dokaze da se suprotstave istinama što ih je On utiskivao u njihovu svijest. Oni su mogli navoditi samo svoje običaje i predaju, a to je izgledalo slabo i beživotno u usporedbi s dokazima što ih je Isus crpio iz Božje Riječi i stalnog tijeka prirode." — *Želja vjekova, str. 208.*

a. Kako je Isus objasnio Svoj odnos s Ocem? Ivan 5:19, 20.

Ivan 5:19 Stoga im Isus odgovori i reče: »Zaista, zaista, kažem vam, Sin sâm od sebe ne može činiti ništa, osim ono što vidi da čini Otac. Jer što god On čini, to isto čini i Sin. Ivan 5:20 Ta Otac voli Sina i pokazuje mu sve što sâm čini. Pokazat će mu i veća djela od ovih da se vi čudite.

b. Koje karakteristike Oca, je Isus tvrdio da i On sam posjeduje? Ivan 5:21–23.

Ivan 5:21 Jer kao što Otac uskrisuje mrtve i oživljava, tako i Sin oživljava koje hoće. Ivan 5:22 Ta Otac ne sudi nikoga, nego sav sud daje Sinu, Ivan 5:23 da svi časte Sina kao što časte Oca. Tko ne časti Sina, ne časti ni Oca koji ga posla.

”Svećenici i poglavari postavili su se kao suci da osude Kristov rad, ali On je izjavio da je i njihov Sudac i Sudac cijele Zemlje. Svijet je povjeren Kristu i preko Njega je dolazio svaki blagoslov od Boga palom ljudskom rodu. On je bio Otkupitelj prije kao i poslije svog utjelovljenja. U trenutku kad se pojavio grijeh, tu je bio i Spasitelj. Dao je svjetlost i život svima, i prema mjeri darovane svjetlosti svakome će biti suđeno. On koji je dao svjetlost, koji je slijedio dušu najnježnijim pozivima, težeći da je iz grijeha dovede u svetost, istodobno je i Zastupnik i Sudac.” — *Želja vjekova, str. 210.*

c. Opišite promjenu u našem stavu koja se događa kad shvatimo da je Krist naš sudac. Rimljanima 2:1–3; Matej 7:1.

Rimljanima 2:1 Zato nemaš isprike, o čovječe koji sudiš, tko god bio. Jer u čemu sudiš drugoga, sam sebe osuđuješ — ta isto činiš ti što sudiš. Rimljanima 2:2 A znamo da je sud Božji po istini nad onima koji takvo što čine. Rimljanima 2:3 A misliš li, o čovječe što sudiš one koji takvo što čine a sam isto činiš, da ćeš ti izbjeći sud Božji?

Matej 7:1 »Ne sudite, da ne budete osuđeni!

”Čovjek koji njeguje kritičarski duh mnogo je grješniji od onoga koga optužuje, jer ne samo što čini isti grijeh, nego grijehu dodaje svoju umišljenost i duh grubog kritiziranja..

Krist je jedino pravo mjerilo karaktera, a onaj tko ističe sebe kao mjerilo za druge, stavlja se na Kristovo mjesto. Budući da je Otac 'sav sud dao Sinu' (Ivan 5:22), tko god se usuđuje suditi pobudama drugih, ponovno prisvaja sebi pravo koje pripada Božjemu Sinu. Ti samozvani suci i kritičari postavljaju se na stranu Antikrista, onoga 'koji sam sebe oholo uzdiže protiv svega sto ljudi nazivaju Bogom ili drže za sveto, tako da sjedne u Božji hram pokazujući sebe kao da je Bog'. (2. Solunjanima 2:4).” — *Misli s Gore blagoslova, str. 125-126.*

”Mi ne možemo čitati srca. Budući da smo i sami nesavršeni, nedostaje nam sposobnosti da bismo sudili drugima. Smrtni ljudi mogu suditi samo po vanjštini. Samo Onome koji poznaje tajne motive djela i koji postupa nježno i sažaljivo, dano je pravo odlučivanja o svakoj duši.” — *Misli s Gore blagoslova, str. 124.*

a. Koja sigurnost se daje svakom vjerniku koji se predaje Kristu? Ivan 5:24.

Ivan 5:24 Zaista, zaista, kažem vam: Tko sluša moju riječ i vjeruje onomu koji me posla, ima život vječni; i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život.

“U svakoj zapovijedi i u svakom obećanju Božje riječi je istinski život od Boga, sila kojom se zapovijed može izvršiti i obećanje ispuniti. Onaj tko vjerom prima Riječ, prima i istinski život i karakter samoga Boga.” — *Kristove priče, str. 38.*

“Djelo opravdanja je veliko djelo koje se vrši za grješnika uprljanog i okaljanog grijehom. Onaj koji govori istinu proglašava ga pravednim. Gospod pripisuje vjerniku Kristovu pravednost i proglašava ga pravednim pred cijelim svemirom. On prenosi njegove grijeha na Isusa, grješnikova predstavnika, zamjenika i jamca. Na Krista se polažu nepravde svake duše koja vjeruje. 'Njega koji ne okusi grijeha Bog za nas grijehom učini da mi budemo pravednost Božja u Njemu.' (2. Korinćanima 5:21)...

Iako se kao grješnici nalazimo pod osudom zakona, Krist kroz vlastitu poslušnost zakonu pruža duši koja se kaje zasluge Njegove pravednosti. Kako bi zadobio Kristovu pravednost, nužno je da grješnik upozna ono pokajanje koje dovodi do radikalne promjene uma, duha i postupaka. Djelo preobrazbe mora početi u srcu i očitovati svoju silu kroz svaku sposobnost ljudskog bića; No čovjek nije u stanju sam biti izvorom takvog pokajanja; može ga iskusiti samo kroz Krista, koji se uzdigao u visine, poveo sa sobom sužnje i dao darove ljudima.” — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 392. 393.*

b. Za koje božanske ovlasti je Isus izjavio kako ih posjeduje? Ivan 5:25–29.

Ivan 5:25 Zaista, zaista, kažem vam: Dolazi čas, i sad je tu, kad će mrtvi čuti glas Sina Božjega. I koji čuju, živjet će. Ivan 5:26 Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi. Ivan 5:27 I dade mu vlast i da sudi, jer je Sin Čovječji. Ivan 5:28 Ne čudite se tome, jer dolazi čas u koji će svi koji su u grobovima čuti njegov glas. Ivan 5:29 I izaći će: koji su činili dobro — na uskrsnuće života, a koji su radili zlo — na uskrsnuće osude.

“Zato što je okusio pravi talog ljudske bijede i iskušenja i zato što shvaća slabosti i grijeha ljudi, zato što se umjesto nas hrabro suprotstavio Sotoninim kušnjama, i što će postupati pravedno i nježno s dušama koje su spašene Njegovom prolivenom krvi zbog svega ovoga Sin Čovječji je određen da sprovede sud.” — *Želja vjekova, str. 210.*

“Krist posjeduje moć da daruje život svim stvorenjima.” — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 249.*

a. Kako je Isus objasnio uzrok židovskog nevjerstva? Ivan 5:37, 38.

Ivan 5:37 I sâm Otac koji me posla posvjedočio je za mene. Niti ste glas njegov ikada čuli, niti ste lik njegov vidjeli. Ivan 5:38 I riječ njegovu nemate da prebiva u vama, jer vi ne vjerujete onomu kojega on posla.

“Umjesto da se ispriča za djelo zbog kojeg su Ga okrivili ili da objašnjava razlog svoga postupka, Isus se suprotstavio poglavarima i optuženi je postao tužitelj. Ukorio ih je zbog tvrdoće njihovog srca i nepoznavanja svetih spisa. Izjavio je da su oni odbacili Božju Riječ, budući da su odbacili Njega koga je Bog poslao.” — *Želja vjekova, str. 211.*

b. Zašto Židovi nisu uspjeli razumjeti svete spise? Ivan 5:39, 40.

Ivan 5:39 Vi istražujete Pisma jer mislite po njima imati život vječni, a ona su ta koja posvjedočiše za mene. Ivan 5:40 I ne želite doći k meni, da život imate.

“Svaka stranica povijesti, propisa, ili proročanstava starozavjetnih spisa bila je obasjana slavom Božjeg Sina. Toliko koliko je bio božanska ustanova, cjelokupni sustav judaizma bio je jedinstveno proročanstvo Radosne vijesti. O Kristu 'svjedoče svi proroci'. (Djela10:43) Od obećanja danog Adamu, preko niza patrijaraha i Mojsijevog Zakona, nebeska veličanstvena svjetlost učinila je jasnim tragove Otkupiteljevih stopa. Proroci su gledali Betlehemsku zvijezdu, Šilo (kome pripada palica vladalačka), koji treba doći, dok su se budući događaji u tajanstvenom tijeku odvijali pred njima. Kristova smrt prikazana je u svakoj žrtvi. U svakom se oblaku kada uzdizala Njegova pravda. Svaka truba oprosne godine oglašavala je Njegovo ime. U duboko dojmljivoj tajni Svetinje nad svetinjama nastavala je Njegova slava.

Hebreji su posjedovali svete spise i pretpostavljali da samo formalnom spoznajom riječi imaju vječni život. Međutim, Isus je rekao: 'Ni riječi njegove nemate... u vama.' Odbacujući Krista u Njegovoj Riječi, od-bacili su Ga i kao ličnost. 'Ali vi nećete da dođete k meni', rekao je On, 'da primite život.'

Hebrejske su vođe proučavale proročka učenja o Mesijinom kraljevstvu, ali činili su to ne iz iskrene želje da doznaju istinu, već s namjerom da pronađu dokaz koji će podržati njihove slavoljubive nade. Kad je Krist došao na način koji je bio suprotan njihovim očekivanjima, nisu Ga primili, a da bi opravdali sebe, pokušali su Ga prikazati kao varalicu. Kad su jednom stupili na tu stazu, Sotoni je bilo lako da jača njihovo protivljenje prema Kristu. Iste riječi koje su trebale biti primijene kao dokaz Njegova Božanstva, bile su protumačene protiv Njega. Tako su oni Božju istinu pretvorili u laž.” — *Želja vjekova, str. 211, 212.*

a. Što je navelo Židove da odbace Isusa i obrate se lažnim učiteljima? Ivan 5:41–44.

Ivan 5:41 Slavu od ljudi ne primam, Ivan 5:42 ali vas upoznah: ljubavi Božje nemate u sebi. Ivan 5:43 Ja sam došao u ime Oca svojega, a ne primate me. Dođe li tko drugi u svoje ime, njega ćete primiti. Ivan 5:44 Kako vi možete vjerovati kad primate slavu jedni od drugih, a slavu koja dolazi od jedinoga Boga ne tražite?

"Isus je rekao: 'Ja ne uzimam slave od ljudi.' On nije želio utjecaj Velikog vijeća, ni njihovo odobrenje. Od njihovog priznanja nije mogao primiti nikakvu počast. Bio je odjenut čašću i vlašću s Neba. Da je želio, anđeli bi Mu došli odati počast; Otac bi opet posvjedočio Njegovo Božanstvo. Međutim, zbog njih samih, zbog naroda čije su vođe bili, želio je da hebrejski poglavari prepoznaju Njegov karakter i prime blagoslove koje im je donio.

'Ja sam došao u ime Oca svoga, a ipak me vi ne primate. Ako bi drugi došao u svoje ime, njega biste primili.' Isus je došao s Božjim autoritetom, noseći Njegov lik, ispunjavajući Njegovu Riječ i tražeći Njegovu slavu, a ipak Ga vođe u Izraelu nisu prihvatile; međutim, kad bi drugi došli, prisvajajući Kristov karakter, a radeći po svojoj volji i tražeći vlastitu slavu, oni bi ih primili. A zašto? Zato što onaj koji traži vlastitu slavu privlači želju za samouzvišenjem kod drugih. Takvim pozivima Hebreji su se mogli odazvati. Oni bi prihvatili lažnog učitelja zato što bi laskao njihovoj gordosti odobravajući njihova mišljenja i predaju koju su gajili. Međutim, Kristovo se učenje nije podudaralo s njihovim predodžbama. Ono je bilo duhovno i zahtijevalo je žrtvovanje sebe, i zato Ga nisu primili. Oni nisu poznavali Boga i Njegov glas kroz Krista bio je glas stranca.

Ne ponavlja li se to isto i u naše doba? Zar nema mnogih, čak vjerskih vođa, čija su srca toliko otvrdnula na glas Svetoga Duha da više ne mogu prepoznati Božji glas? Zar oni ne odbacuju Božju Riječ kako bi mogli održati vlastitu tradiciju i predaju?" — *Želja vjekova, str. 212, 213.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 21. ožujka

1. Za koji autoritet i koja prava je Krist izjavio kako ih posjeduje?
2. Kakav odnos je oduvijek postojao između Isusa i Oca?
3. Koju životvornu moć Krist posjeduje?
4. Objasnite stih: Ivan 5:39.
5. Opišite posljedice toga što je židovski narod odbacio Isusa kao Mesiju.

Isus hrani mnoštvo

STIH ZA UPAMTITI: "No Isus im reče: 'Ne trebaju ići. Podajte im vi jesti.'" (Matej 14:16).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 6, str. 314-321.*

"Često oklijevamo i nespremni smo dati sve što imamo, bojeći se trošiti i potrošiti za druge. Međutim, Isus nam je zapovjedio: 'Podajte im vi jesti.' Njegov je nalog i obećanje; a iza njega se nalazi ista sila koja je nahranila mnoštvo kraj mora." — *Želja vjekova, str. 369.*

1. GLADNE DUŠE

Nedjelja, 23. ožujka

a. Osim učenika, tko je još pratio Isusa kad je On prešao Galilejsko jezero prije Pashe? Ivan 6:1, 2.

Ivan 6:1 Nakon toga ode Isus preko Galilejskog, Tiberijadskog mora. Ivan 6:2 I slijedilo ga je veliko mnoštvo jer su vidjeli njegove znake što ih je činio na bolesnicima.

"Krist se sa svojim učenicima povukao na jedno osamljeno mjesto, ali njihovo dragocjeno vrijeme prepuno mira ubrzo je narušeno. Apostoli su mislili da su se povukli tamo gdje ih nitko neće uznemiravati; ali čim je mnoštvo nedostajao božanski Učitelj, pitali su se: 'Gdje je On?' Netko između njih zamijetio je smjer u kojemu su otišli Krist i Njegovi apostoli. Mnogi su kopnom krenuli da ih pronađu, dok su drugi pošli svojim čamcima preko vode. Pasha se približavala, pa su se iz bliza i daleka skupljale skupine hodočasnika, na svom putu u Jeruzalem, da vide Isusa. Njihovom broju pridruživali su se mnogi drugi, sve dok se nije okupilo pet tisuća ljudi, osim žena i djece. Prije no što je Krist stigao na obalu, mnoštvo ga je već čekalo. Međutim, On se nezamijećeno udaljio od njih, da malo vremena provede nasamo sa svojim učenicima." — *Želja vjekova, str. 364.*

b. Opišite duhovno stanje ljudi koji su tamo bili okupljeni. Marko 6:34.

Marko 6:34 A Isus, izašavši, ugleda veliko mnoštvo te se sažali nad njima jer bijahu kao ovce bez pastira; i poče ih učiti mnogočemu.

a. Što je Isus nježno prepoznao kao potrebno okupljenim ljudima? Kako je On ovu priliku iskoristio kako bi testirao vjeru Svog učenika, Filipa? Ivan 6:3–6.

Ivan 6:3 A Isus je uzašao na goru i sjedio ondje sa svojim učenicima. Ivan 6:4 A bijaše blizu Pasha, židovski blagdan. Ivan 6:5 Kada dakle Isus podiže oči i vidje da veliko mnoštvo dolazi k njemu, reče Filipu: »Gdje ćemo kupiti kruha da bi ovi jeli?« Ivan 6:6 Ali je to govorio kušajući ga, jer sâm je znao što kani učiniti.

”S padine brežuljka [Isus] je promatrao mnoštvo u pokretu i njegovo se srce ispunilo suosjećanjem. Premda mu je ono oduzelo odmor, Isus nije bio nestrpljiv. Dok je promatrao narod kako stalno pristizhe, On je vidio veću potrebu, koja je zahtijevala Njegovu pozornost. 'I sažali se nad njima, jer su bili kao ovce bez pastira.' Ostavivši svoje odmorište, našao je jedno prikladno mjesto na kojemu im je mogao služiti. Oni nisu primili nikakvu pomoć od svećenika i poglavara; ali od Krista su potekle iscjeljujuće rijeke života dok je mnoštvo poučavao putu spasenja...

Taj dan je za njih bio kao Nebo na Zemlji, te uopće nisu bili svjesni koliko dugo nisu ništa okusili.

Prošao je najveći dio dana. Sunce se nagnulo k zapadu, a narod je još uvijek oklijevao. Isus je cijeli dan radio bez hrane i odmora. Bio je blijed od umora i gladi, a učenici su Ga molili da prestane sa svojim napornim radom. Međutim, On se nije mogao rastati od mnoštva koje se stalno primicalo k Njemu...

On koji je poučavao narod kako da osigura mir i sreću, bio je pun obzira prema njegovim tjelesnim potrebama isto toliko kao i prema njegovim duhovnim težnjama. Narod je bio umoran i malaksao. Bilo je majki s djecom u naručju i djece koja su se držala za njihov skut. Mnogi su satima stajali...

Mnogi su došli izdaleka i od jutra nisu ništa jeli. U okolnim gradovima i selima mogli bi kupiti hranu. Ali, Isus im je rekao: 'Podajte im vi jesti', tada je, okrenuvši se Filipu, upitao: 'Gdje da kupimo kruha da jedu ovi ljudi?' On je ovo rekao da bi okušao vjeru svog učenika.” — *Želja vjekova, str. 364, 365.*

b. Kakva je bila Filipova reakcija? Ivan 6:7.

Ivan 6:7 Filip mu odgovori: »Kruha za dvjesto denara nije im dosta ni da svatko od njih nešto malo dobije.«

”Filip je pogledao ovu množinu ljudi i pomislio kako je nemoguće nabaviti hranu da se ispune potrebe tolikog mnoštva. Odgovorio je da kruh za dvije stotine groša ne bi bio ni izdaleka dovoljan da svakome pripadne po djelić.” — *Želja vjekova, str. 364, 365.*

a. Koju informaciju je Andrija prenio Isusu i što je Gospod tada naredio svojim učenicima da učine? Ivan 6:8–10.

Ivan 6:8 Reče mu jedan od učenika njegovih, Andrija, brat Šimuna Petra:Ivan 6:9 »Ovdje je jedan dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice. Ali što je to za tolike?«Ivan 6:10 A Isus reče: »Posjednite ljude!« A bijaše mnogo trave na tome mjestu. Posjedaše dakle muževi, na broj oko pet tisuća.

"Isus se raspitivao koliko hrane mogu pronaći među prisutnima. 'Ima ovdje jedan dječak,' rekao je Andrija, 'sa pet ječmenih kruhova i sa dvije ribe. Ali što je to za tolike ljude?' Isus je zapovjedio da Mu se to donese. Zatim je rekao učenicima da narod posjeda na travu u skupinama od pedeset ili sto, da bi se sačuvao red i kako bi se svi mogli osvjedočiti o onome što će učiniti." — *Želja vjekova, str. 365.*

b. Objasnite korake koje je Krist učinio tijekom umnažanja hrane i koje pouke mi možemo naučiti iz ovoga. Matej 14:19; Marko 6:37–41; Ivan 6:11.

Matej 14:19 I zapovjedi mnoštvu da posjeda po travi pa uze tih pet kruhova i dvije ribe, pogleda u nebo, blagoslovi i, razlomivši, dade kruh učenicima, a učenici mnoštvu. Marko 6:37 A on im, odgovorivši, reče: »Podajte im vi jesti.« I rekoše mu: »Da odemo i kupimo za dvjesto denara kruha pa da im damo jesti?«/ A on im reče: »Koliko kruhova imate? Idite i vidite!« Pa kad doznaše, rekoše: »Pet, i dvije ribe.«/ I zapovjedi im da sve, u skupinama, posjedaju po zelenoj travi./ I sjedoše u skupinama po sto i po pedeset./I uze tih pet kruhova i dvije ribe, pogleda u nebo, blagoslovi i razlomi kruhove te davaše učenicima svojim da stave pred njih. I one dvije ribe razdijeli svima. Ivan 6:11 I uze Isus te kruhove te ih, zahvalivši, razdijeli učenicima, a učenici onima što sjede. Tako i od ribica, koliko god su htjeli.

"Isus nije želio privući pozornost naroda na sebe zadovoljavajući njihovu želju za raskoši, . Tom velikom mnoštvu, umornom i gladnom nakon dugog i napornog dana, ova jednostavna hrana je, istodobno, bila uvjerenje o Njegovoj moći i skrbi za njih u njihovim svakodnevnim životnim potrebama. Svojim sljedbenicima Spasitelj nije obećao udobnosti ovoga svijeta; njihovo iskustvo će, možda, biti obilježeno siromaštvom. Ali Njegova je Riječ jamstvo da će njihove potrebe biti zadovoljene; On je obećao ono što je bolje nego zemaljska dobra - trajnu utjehu u Njegovoj prisutnosti." — *The Ministry of Healing, str. 47.48.*

"Prigodom ovog čuda Krist je primio od Oca; On je dao učenicima, učenici narodu, a ljudi jedan drugome. Tako će svi oni koji su sjedinjeni u Kristu primiti od Njega kruh života i dati ga drugima. Njegovi su učenici bili određeno sredstvo veze između Krista i naroda." — *The Ministry of Healing, str. 49.*

c. Na koju pouku o istinskoj službi nas Bog ovdje podsjeća? Izaija 61:6.

Izaija 61:6 A vas će nazivati „Svećenici Gospodnji“, zvat će vas „Služnici Boga našega“; hranit ćete se blagom pogana, i slavom njihovom vi ćete se dičiti.

"Učenici su Isusu donijeli sve što su imali; ali On ih nije pozvao da jedu. On im je dao nalog da prvo posluže narod. Hrana se umnožila u njihovim rukama, i ruke učenika koje su se pružale ka Kristu nikada nisu ostajale prazne. Mala je količina bila dostatna za sve. Kad je mnoštvo bilo nahranjeno, učenici su s Isusom jeli od dragocjene hrane poslanske s Neba." — *The Ministry of Healing, str. 49.*

a. Što trebamo naučiti iz važne upute koju je Isus dao nakon što je nahranio mnoštvo? Ivan 6:12, 13.

Ivan 6:12 A kad se nasitiše, reče svojim učenicima: »Skupite pretekle ulomke da ništa ne propadne!«Ivan 6:13 Skupe dakle i napune dvanaest košara ulomcima od pet ječmenih kruhova što je preteklo onima koji su jeli.

“Dok su se košare punile ostacima hrane, ljudi su mislili na svoje prijatelje kod kuće. Željeli su da i oni uzmu udjela u kruhu koji je Krist blagoslovio. Sadržaj košara podijeljen je među željnim mnoštvom i odnesen u sve okolne krajeve.” — *Želja vjekova, str. 368.*

“Isus je naredio svojim učenicima: 'Skupite pretekle ulomke da ništa ne propadne.' (Ivan 6:12) Ove su riječi značile više nego samo prikupljanje ostataka hrane u košarice. Pouka je bila dvostruka. Ništa se nije trebalo baciti. Ne smijemo uzalud izgubiti nijednu ovozemaljsku prednost ili blagoslov. Ne trebamo zanemariti ništa od onoga što bi služilo dobru ljudskog bića. Prikupimo sve ono što će donijeti olakšanje potrebama onih koji gladuju u svijetu. Uz istu brižljivost trebamo skupljati nebeski kruh za zadovoljenje potreba duše. Mi živimo od svake Božje riječi. Ništa od onoga što je Bog izgovorio ne smije se izgubiti. Mi ne smijemo zanemariti niti jednu riječ koja se odnosi na naše vječno spasenje. Niti jedna riječ ne smije pasti na zemlju neiskorištena.” — *The Ministry of Healing, str. 48.*

b. Koju kršćansku vrlinu smo pozvani razvijati i njegovati, čak i kad nam se to čini nezgodno ili nemoguće? Izaija 58:6–8; 1 Petrova 4:9.

Izaija 58:6 Nije li ovo post koji sam izabrao: driješiti spone opačine, raskidati uze jarmene i puštati na slobodu potlačene, te da svaki jaram prekinete?/ Nije li ovo: kruh svoj podijeliti s gladnima i u kuću uvesti uboge beskućnike; kad vidiš gola, da ga zaogrneš i da se ne kriješ od onoga tko je tvojega tijela?/Kao zora tad će svjetlost tvoja sinuti i zdravlje tvoje brzo će procvasti; i tvoja će pravednost pred tobom hoditi, slava Gospodnja bit će ti zalaznica.

1. Petrova 4:9 Budite gostoljubivi jedni prema drugima bez mrmljanja!

“U svakoj neprilici tražimo pomoć od Onoga koji ima neograničene zalihe pod svojom vlašću...

Kad vidimo potrebe siromašnih, prezrenih i žalosnih, kako se često i naša srca ražaloste. Mi se pitamo: 'Od kakve su koristi naša slabašna snaga i naše beznačajne zalihe da zadovoljimo ove goleme potrebe? Zar ne bismo trebali čekati na nekoga s većim sposobnostima da vodi naše djelo, ili na neku organizaciju koja bi sve to poduzela?' Krist kaže: 'Dajte mu vi jesti.' Upotrijebite sredstva, vrijeme i sposobnosti koje imate. Donesite Isusu svoje ječmene kruhove.

Iako vaše zalihe nisu dostatne da nahrane tisuće ljudi, one će možda biti dostatne da nahrane jednoga. U Kristovim rukama one mogu nahraniti mnoge. Po primjeru učenika, dajte ono što imate. Krist će umnožiti vaš dar. On će nagraditi odano i jednostavno pouzdanje u Njega. Ono što se činilo da će biti samo siromašna zaliha, pokazat će se kao bogati stol.” — *The Ministry of Healing, str. 49, 50.*

a. **Koju divnu Božju osobinu nikad ne smijemo zaboraviti? Psalam 37:25, 26; Filipljanima 4:19.**

Psalam 37:25 Mlad bijah, i ostarjeh; al' ne vidjeh pravednika ostavljena niti potomstvo njegovo kako kruha prosi. Psalam 37:26 Milostiv je vazda i pozajmljuje, a na njegovu je potomstvu blagoslov.

Filipljanima 4:19 A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu prema bogatstvu svojemu, u slavi, u Kristu Isusu.

"Samo Božja milost može učiniti da mali obroci budu dovoljni svima. Gospodnja ruka ih može stotruko umnožiti. Iz svojih izvora On može postaviti stol u pustinji. Dodirom svoje ruke, On može povećati mršave zalihe i učiniti da budu dovoljne svima. Njegova sila je umnožila hljebove i kašu u rukama proročkih sinova...

A kad je Isus rekao svojim učenicima da nahrane mnoštvo, oni su odgovorili: 'Imamo samo pet kruhova i dvije ribe. Osim, možda, da mi sami idemo i kupimo hranu za sav ovaj narod!' (Luka 9:13) Što je to za toliki narod?

Ova pouka je namijenjena Božjoj djeci svih vremena. Kad Bog odredi posao koji treba obaviti, neka ljudi ne gube vrijeme na rasprave o opravdanosti toga naloga ili o vjerojatnim rezultatima svojih napora ako ga poslušaju. Zalihe koje imaju u rukama možda izgledaju premale da bi se njima zadovoljile potrebe; ali u Gospodnjim rukama one će se pokazati i više nego dovoljne...

Potpunija svijest o Božjem odnosu prema onima koje je otkupio žrtvom svoga Sina, snažnija vjera u napredovanje Njegova djela na Zemlji – to su velike potrebe današnje Crkve. Neka nitko ne gubi vrijeme na oplakivanje svojih oskudnih vidljivih izvora sredstava. Vanjski izgled možda neće mnogo obećavati, ali energičnost i povjerenje u Boga mogu povećati zalihe. Dar koji Mu donosimo sa zahvalnošću, tražeći u molitvi Njegove blagoslove, On će umnožiti kao što je umnožio hranu poklonjenu proročkim sinovima i umornom mnoštvu." — *Proroci i kraljevi, str. 241–243.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 28. ožujka

1. **Opišite stav ljudi koji su slušali Kristove riječi.**
2. **Kako se Gospod pobrinuo i za njihove tjelesne potrebe?**
3. **Što možemo naučiti iz načina na koji je Krist održavao red među okupljenim mnoštvom?**
4. **Čega se ja trebam sjetiti kad god sam potaknut riječima: "Dajte im vi jesti" .?**
5. **Navedite primjere iz svog života kad je Božja briga i skrb bila posebno iskazana.**

Razlike u zalasku sunca po gradovima

OSIJEK	oduzeti 10 min.	BJELOVAR	oduzeti 4 min.
ZDENCI	oduzeti 8 min.	NOVSKA	oduzeti 4 min.
POŽEGA	oduzeti 6 min.	SPLIT	oduzeti 2 min.
DARUVAR	oduzeti 5 min.	RIJEKA	dodati 6 min.
LIPIK / OKUČANI	oduzeti 5 min.	PULA	dodati 8 min.

Zalasci sunca u kalendaru odnose se na Zagreb

Bilješke

Razlike naziva knjiga u prijevodu

Varaždinske i Daničić - Karadžić
Biblije

Postanak - 1. Mojsijeva

Izlazak - 2. Mojsijeva

Levitski zakonik - 3. Mojsijeva

Brojevi - 4. Mojsijeva

Ponovljeni zakon - 5. Mojsijeva

Jošua - Jozue Nunova

1. Kraljevima - 1. Carevima

2. Kraljevima - 2. Carevima

1. Ljetopisa - 1. Dnevnika

2. Ljetopisa - 2. Dnevnika

Izreke - Priče Salamunove

Tužaljke - Plač Jeremijin

Obadija - Abdija

Hošea - Ozej

Sefanija - Sofonija

Hagaj - Agej

SIJEČANJ 2025.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Sri.	Izlazak 20:1-3	Izaija 44:6-8	1. Nemoj imati drugih bogova uz mene
2.	Čet.	Jeremija 10:10-13	Postanak 1:1-5	
3.	Pet.	Ponovljeni zakon 4:36-40	Zalazak sunca 16:23	
4.	Sub.	Izaija 45:5-8	Zalazak sunca 16:24	
5.	Ned.	1. Kraljevima 18:21-29	1. Kraljevima 18:29-39	
6.	Pon.	Jošua 24:14-15	Ponovljeni zakon 4:32-35	
7.	Uto.	Ivan 14:6-11	Ivan 10:27-30	
8.	Sri.	Izaija 9:6	1. Ivanova 5:18-20	
9.	Čet.	Ivan 1:1-14	Kološanima 2:6-9	
10.	Pet.	Izlazak 20:4-6	Zalazak sunca 16:31	2. Nemoj praviti sebi nikakav klesani lik ili ikakvo obličje
11.	Sub.	Djela 17:29-31	Zalazak sunca 16:32	
12.	Ned.	Ponovljeni zakon 4:15-19	Jeremija 10:3-5	
13.	Pon.	Psalam 115:4-9	Izlazak 32:7-9	
14.	Uto.	Habakuk 2:18-20	Ezekiel 14:3-6	
15.	Sri.	Filipljanima 3:17-19	Kološanima 3:1-5	
16.	Čet.	Otkrivenje 14:6-7	Ivan 4:23, 24	
17.	Pet.	Izaija 44:13-18	Zalazak sunca 16:40	
18.	Sub.	Rimljanima 1:21-23	Zalazak sunca 16:41	
19.	Ned.	Izlazak 20:7	Matej 5:33-37	3. Ne uzimaj uzalud ime Gospodina Boga svojega
20.	Pon.	Izlazak 3:13-15	Matej 7:19-23	
21.	Uto.	Matej 6:6-9	Propovjednik 8:11-13	
22.	Sri.	Levitski zakonik 24:10-16	Malahija 4:1-2	
23.	Čet.	Izaija 9:6-7	Levitski zakonik 19:12	
24.	Pet.	Djela 5:41	Zalazak sunca 16:49	
25.	Sub.	Rimljanima 12:18-21	Zalazak sunca 16:51	
26.	Ned.	Malahija 3:5	Psalam 103:17-22	
27.	Pon.	Otkrivenje 14,1	Psalam 8:1-5.9	
28.	Uto.	Izlazak 20:8-11.	Postanak 2:1-4	4. Svetkuj subotu
29.	Sri.	Izaija 56:1-7	Izlazak 31:15-17.	
30.	Čet.	Izaija 58:12-14.	Izaija 66:22-23	
31.	Pet.	Matej 24:20-22	Zalazak sunca 16:59	

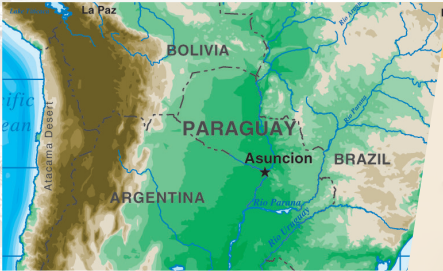
VELJAČA 2025.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Sub.	Izlazak 16:21-25	Zalazak sunca 17:01	4. Sjeti se da svetkuješ dan subotnji
2.	Ned.	Luka 4:14-16	Luka 6:6-10	
3.	Pon.	Matej 12:10-12	Ivan 7:21-24	
4.	Uto.	Ivan 5:1-11	Marko 2:23-28	
5.	Sri.	Daniel 7,24-27	Marko 15:37-43	
7.	Čet.	Izlazak 20:12	Efežanima 6:1-3	5. Poštuj oca i majku svoju
7.	Pet.	Malahija 4:5-6	Zalazak sunca 17:10	
8.	Sub.	Kološanima 3:20-23	Zalazak sunca 17:11	
9.	Ned.	Hebrejima 13,17	1. Petrova 5:5-7	
10.	Pon.	Rimljanima 13,1-6.	Izreke 1:7-11	
11.	Uto.	Izreke 4:1-6	1. Timoteju 5:1-4	
12.	Sri.	Ponovljeni zakon 21:18- 21	Marko7:9-13	
13.	Čet.	Izreke 15:18-20	Matej 12:46-49	
14.	Pet.	Ivan 19:25-27	Zalazak sunca 17:20	6. Ne ubij
15.	Sub.	Postanak 9:5-6	Zalazak sunca 17:22	
16.	Ned.	1. Ivanova 3:14-16	1. Ivanova 4:19-21	
17.	Pon.	Luka 9:51-56	Matej 5:21-24	
18.	Uto.	Matej 26:47-53	1. Petrova 3:9-11	
19.	Sri.	1. Ivanova 3:9-11	Matej 5:43-45	
20.	Čet.	1. Ljetopisa 22:6-9	1. Samuelova 25:28-33	
21.	Pet.	Rimljanima 12:16-17	Zalazak sunca 17:30	
22.	Sub.	Rimljanima 12:18-19	Zalazak sunca 17:32	
23.	Ned.	Rimljanima 12:20-21	Rimljanima. 13:9-10	7. Ne čini preljuba
24.	Pon.	Matej 5:27-30	Matej 19:4-9	
25.	Uto.	Matej 5:31-32	Luka 16:18	
26.	Sri.	1. Korinćanima 7:8-9	1. Korinćanima 7:10-13, 16	
27.	Čet.	Postanak 1:27-28	Rimljanima. 1:21-27	
28.	Pet.	1. Korinćanima 6:15-20	Zalazak sunca 17:40	

OŽUJAK 2025.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Sub.	Rimljanima 7:1-3	Zalazak sunca 17:43	7. Ne čini preljuba
2.	Ned.	1. Korinćanima 7:3-5	Matej 22:23-30	
3.	Pon.	Psalam 119:5-12	Psalam 51:1-10	
4.	Uto.	2. Timoteju 2:22	Izreke 6:23-29	
5.	Sri.	Luka 19:8-10	Psalam 37:16-19	8. Ne ukradi
6.	Čet.	2. Solunjanima 3:10-12	Rimljanima 13:5-8	
7.	Pet.	Levitski zakonik 19:9-13	Zalazak sunca 17:51	
8.	Sub.	Luka 6:38	Zalazak sunca 17:53	
9.	Ned.	Ponovljeni zakon 24:10-15	Jakov 5:1-6	
10.	Pon.	Izlazak 22:25-27	Levitski zakonik 19:33-37	
11.	Uto.	Psalam 37:18-26	Matej. 22:15-22	
12.	Sri.	Malahija 3:8-10	Matej 25:14-27	9. Ne svjedoči lažno protiv svoga bližnjega
13.	Čet.	Propovjednik 5:4-7	Brojevi 30:1-8	
14.	Pet.	Izlazak 20:16	Zalazak sunca 18:01	
15.	Sub.	Matej 12:36-37	Zalazak sunca 18:02	
16.	Ned.	Matej 5:33-37	Izreke 6:16-19	
17.	Pon.	Matej 5:9-12	Matej 26:59-61	
18.	Uto.	Djela 6:11-13	Matej 10:16-22	
19.	Sri.	Rimljanima 2:21-24	Izaija 58:4-8	10. Ne poželi ništa što pripada bližnjemu tvome
20.	Čet.	Izreke 24:23-24	Izlazak 23:6-8	
21.	Pet.	Jakov 2:1-4	Zalazak sunca 18:10	
22.	Sub.	Levitski zakonik 5:1	Zalazak sunca 18:12	
23.	Ned.	Filipljanima 4:11-13	Djela 20:33-35	10. Ne poželi ništa što pripada bližnjemu tvome
24.	Pon.	1. Timoteju 6:6-11	Psalam 37:16-19	
25.	Uto.	Izreke 23:1-5	Jakov 1:12-15	
26.	Sri.	Jošua 7:19-25	Jakov 4:1-3	
27.	Čet.	Djela 5:1-10	2. Samuelova 12:1-9	
28.	Pet.	Luka 12:15.	Zalazak sunca 18:20	
29.	Sub.	Tit 3:3-5	Zalazak sunca 18:21	
30.	Ned.	Kološanima 3:4-10	Psalam 119:34-37	
31.	Pon.	Izreke 14:30/ Izreke 27:4.	Rimljanima 7:7-8	

Darovi prve subote

Subota, 4. siječnja

Višenamjenski zdravstveni i obrazovni centar u Paragvaju

Vaši darežljivi darovi oživjet će zdravlje i vjeru mnogih (str. 4).

Subota, 1. veljače

Svjetska pomoć u slučaju katastrofa

Pomoć pojedincima u područjima pogođenim katastrofama, bolestima, smrtnim slučajevima i teškim okolnostima (str. 25).

Subota, 1. ožujka

„Djeca s karakterom” Odgojni centar u Rumunjskoj

Pomozite u dovršetku izgradnje novog objekta za rano obrazovanje male djece u Rumunjskoj (str. 46).